

Dziennik Urzędowy L 149

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 51
7 czerwca 2008

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 503/2008 z dnia 6 czerwca 2008 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw	1
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 504/2008 z dnia 6 czerwca 2008 r. wykonujące dyrektywy Rady 90/426/EWG i 90/427/EWG w odniesieniu do metod identyfikacji koniowatych ⁽¹⁾	3
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 505/2008 z dnia 6 czerwca 2008 r. dotyczące zezwolenia na nowe zastosowanie 3-fitazy (Natuphos) jako dodatku paszowego ⁽¹⁾	33
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 506/2008 z dnia 6 czerwca 2008 r. zmieniające załącznik IV do rozporządzenia Rady (WE) nr 708/2007 w sprawie wykorzystania w akwakulturze gatunków obcych i niewystępujących miejscowo	36
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 507/2008 z dnia 6 czerwca 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1673/2000 w sprawie wspólnej organizacji rynków lnu i konopi uprawianych na włókno (Wersja skodyfikowana)	38
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 508/2008 z dnia 6 czerwca 2008 r. w sprawie definicji ziarna łuskanego i ziarna perełkowanego zbóż, mającej zastosowanie przy przyznawaniu refundacji wywozowych (Wersja skodyfikowana)	55
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 509/2008 z dnia 6 czerwca 2008 r. ustalające ostateczną uzupełniającą ilość surowego cukru trzcinowego pochodzącego z państw AKP oraz Indii celem dostarczenia do rafinerii cukru na rok gospodarczy 2007/2008	59
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 510/2008 z dnia 6 czerwca 2008 r. zmieniające załącznik VI do rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 na rok gospodarczy 2008/2009	61

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

Cena: 18 EUR

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Rada

2008/420/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 7 kwietnia 2008 r. w sprawie podpisania oraz tymczasowego stosowania Umowy między Wspólnotą Europejską a Rządem Australii dotyczącej pewnych aspektów usług lotniczych 63

Umowa między Wspólnotą Europejską a Rządem Australii dotycząca pewnych aspektów usług lotniczych 65

2008/421/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 5 czerwca 2008 r. w sprawie stosowania w Konfederacji Szwajcarskiej przepisów dorobku prawnego Schengen dotyczących Systemu Informacyjnego Schengen 74

2008/422/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 5 czerwca 2008 r. w sprawie zniesienia klauzuli tajności niektórych części podręcznika SIRENE przyjętego przez Komitet Wykonawczy ustanowiony na mocy przepisów art. 132 Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. („Konwencji z Schengen z 1990 r.”) 78

Komisja

2008/423/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 8 maja 2008 r. ustanawiająca nowy termin składania dokumentacji dotyczącej niektórych substancji, które mają zostać zbadane w ramach 10-letniego programu pracy, o którym mowa w art. 16 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (notyfikowana jako dokument nr C(2008) 1736) 79

2008/424/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 6 czerwca 2008 w sprawie środków ochronnych odnoszących się do wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H7 w Zjednoczonym Królestwie (notyfikowana jako dokument nr C(2008) 2666) 81

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 503/2008

z dnia 6 czerwca 2008 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 7 czerwca 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 czerwca 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 6 czerwca 2008 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MA	36,3
	MK	49,7
	TR	71,8
	ZZ	52,6
0707 00 05	TR	122,5
	ZZ	122,5
0709 90 70	TR	88,4
	ZZ	88,4
0805 50 10	AR	130,5
	EG	150,8
	TR	132,8
	US	130,8
	ZA	141,5
	ZZ	137,3
0808 10 80	AR	90,4
	BR	82,3
	CL	88,9
	CN	87,2
	MK	50,7
	NZ	109,3
	US	120,7
	UY	103,7
	ZA	83,5
	ZZ	90,7
0809 10 00	TR	239,1
	US	317,3
	ZZ	278,2
0809 20 95	TR	556,5
	US	382,4
	ZZ	469,5

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 504/2008**z dnia 6 czerwca 2008 r.****wykonujące dyrektywy Rady 90/426/EWG i 90/427/EWG w odniesieniu do metod identyfikacji koniowatych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 90/426/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt, regulujących przemieszczanie i przywóz zwierząt z rodziny koniowatych z państw trzecich⁽¹⁾, w szczególności jej art. 4 ust. 4,uwzględniając dyrektywę Rady 90/427/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie zootechnicznych i genealogicznych warunków handlu wewnątrzspółnotowego koniowatymi⁽²⁾, w szczególności jej art. 4 ust. 2 lit. c) i d), art. 6 ust. 2 tiret drugie oraz art. 8 ust. 1 akapit pierwszy,uwzględniając dyrektywę Rady 94/28/WE z dnia 23 czerwca 1994 r. ustanawiającą zasady odnoszące się do warunków genealogicznych i zootechnicznych stosowanych w przywozie z państw trzecich zwierząt, ich nasienia, komórek jajowych i zarodków oraz zmieniającą dyrektywę 77/504/EWG w sprawie zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła⁽³⁾, w szczególności jej art. 3 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja Komisji 93/623/EWG z dnia 20 października 1993 r. ustanawiająca dokument identyfikacyjny (paszport) towarzyszący zarejestrowanym zwierzętom z rodziny koniowatych⁽⁴⁾ wprowadza metodę identyfikacji zarejestrowanych zwierząt z rodziny koniowatych w trakcie ich przemieszczania do celów kontroli zdrowia zwierząt.

⁽¹⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 42. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2006/104/WE (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, s. 352).

⁽²⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 55.

⁽³⁾ Dz.U. L 178 z 12.7.1994, s. 66.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 298 z 3.12.1993, s. 45. Decyzja zmieniona decyzją 2000/68/WE (Dz.U. L 23 z 28.1.2000, s. 72).

- (2) Decyzja Komisji 2000/68/WE z dnia 22 grudnia 1999 r. zmieniająca decyzję Komisji 93/623/EWG oraz ustanawiająca identyfikację hodowlanych i rzeźnych zwierząt z rodziny koniowatych⁽⁵⁾ określa zasady w odniesieniu do dokumentu identyfikacyjnego, towarzyszącego zwierzętom z rodziny koniowatych podczas przemieszczania.

- (3) Decyzje 93/623/EWG i 2000/68/WE zostały w różny sposób wdrożone przez państwa członkowskie. Co więcej, identyfikacja koniowatych we wspomnianych dyrektywach jest związana z przemieszczaniem, podczas gdy zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym, dotyczącym innych gatunków zwierząt gospodarskich, zwierzęta są identyfikowane między innymi do celów kontroli chorób bez względu na to, czy są one przemieszczane, czy też nie. Ponadto przedstawiony powyżej dwupoziomowy system, obejmujący zarówno zwierzęta z rodziny koniowatych do chowu i produkcji, jak i zarejestrowane zwierzęta z rodziny koniowatych, może doprowadzić do wydania dla jednego zwierzęcia więcej niż jednego dokumentu identyfikacyjnego, czemu zapobiec można jedynie poprzez zastosowanie w odniesieniu do każdego zwierzęcia nieusuwalnego, choć niekoniecznie widocznego, znaku przy okazji pierwszej identyfikacji danego zwierzęcia.

- (4) Opis graficzny, zamieszczony w dokumencie identyfikacyjnym określonym w decyzji 93/623/EWG, nie jest w pełni zgodny z podobnymi informacjami wymaganymi przez międzynarodowe organizacje przygotowujące koniowate do zawodów i wyścigów, a także przez Światową Organizację Zdrowia Zwierząt (OIE). W niniejszym rozporządzeniu należy tym samym ustanowić opis graficzny, który jest odpowiedni dla potrzeb Wspólnoty i zgodny ze wspomnianymi wymogami, przyjętymi na szczeblu międzynarodowym.

- (5) Przywóz koniowatych jest w dalszym ciągu objęty warunkami określonymi w dyrektywie 90/426/EWG, a w szczególności w decyzji Komisji 93/196/EWG z dnia 5 lutego 1993 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt i świadectw weterynaryjnych przy przywozie zwierząt z rodziny koniowatych na ubój⁽⁶⁾ oraz w decyzji Komisji 93/197/EWG z dnia 5 lutego 1993 r. w sprawie wymagań dotyczących zdrowia zwierząt i świadectw weterynaryjnych przy przywozie zarejestrowanych zwierząt z rodziny koniowatych oraz zwierząt z rodziny koniowatych⁽⁷⁾ do chowu i produkcji.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 23 z 28.1.2000, s. 72.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 86 z 6.4.1993, s. 7. Decyzja ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1792/2006 (Dz.U. L 362 z 20.12.2006, s. 1).

⁽⁷⁾ Dz.U. L 86 z 6.4.1993, s. 16. Decyzja ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1792/2006.

- (6) W przypadku, gdy stosowane są procedury celne określone w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającym Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽¹⁾, należy dodatkowo odnieść się do rozporządzenia Rady (EWG) nr 706/73 z dnia 12 marca 1973 r. dotyczącego uzgodnień wspólnotowych mających zastosowanie do Wysp Normandzkich oraz wyspy Man w zakresie handlu produktami rolnymi ⁽²⁾. Rozporządzenie (EWG) nr 706/73 stanowi, że od dnia 1 września 1973 r. przepisy wspólnotowe mają zastosowanie w kwestiach prawodawstwa w dziedzinie weterynarii, natomiast wyklucza prawodawstwo wspólnotowe w dziedzinie zootechniki. Niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie bez uszczerbku dla wspomnianego rozporządzenia.
- (7) Rozporządzenie (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. ustanawiające system identyfikacji i rejestracji bydła i dotyczące etykietowania wołowiny i produktów z wołowiny ⁽³⁾ ustala definicję posiadacza zwierząt. Natomiast art. 4 ust. 2 dyrektywy 90/426/EWG odnosi się do właściciela lub hodowcy zwierzęcia. Dyrektywa Rady 92/35/EWG z dnia 29 kwietnia 1992 r. ustanawiająca zasady kontroli i środki zwalczania afrykańskiego pomoru koni ⁽⁴⁾ przewiduje łączoną definicję właściciela i posiadacza. Ponieważ zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym i ustawodawstwem krajowym właściciel zwierzęcia z rodziny koniowatych niekoniecznie musi być osobą odpowiedzialną za to zwierzę, stosowne jest wyjaśnienie, że przede wszystkim posiadacz zwierzęcia z rodziny koniowatych, który może być właścicielem, powinien być odpowiedzialny za identyfikację zwierząt z rodziny koniowatych na mocy niniejszego rozporządzenia.
- (8) W interesie spójności prawodawstwa wspólnotowego metody identyfikacji koniowatych, przewidziane w niniejszym rozporządzeniu, powinny mieć zastosowanie bez uszczerbku dla decyzji Komisji 96/78/WE z dnia 10 stycznia 1996 r. ustanawiającej kryteria wpisu i rejestracji zwierząt z rodziny koniowatych w księgach stadnych do celów hodowlanych ⁽⁵⁾.
- (9) Wspomniane metody powinny być zgodne z zasadami ustalonymi przez organizacje hodowlane zatwierdzone na mocy decyzji Komisji 92/353/EWG z dnia 11 czerwca 1992 r. ustanawiającej kryteria zatwierdzania lub uznawania organizacji lub stowarzyszeń, które prowadzą lub zakładają księgi stadne dla zwierząt z rodziny koniowatych ⁽⁶⁾. Zgodnie ze wspomnianą decyzją to organizacja lub stowarzyszenie, które prowadzi księgę stadną pochodzenia rasy, są odpowiedzialne za określenie zasad w sprawie systemu identyfikacji koniowatych i podziału księgi stadnej na klasy oraz w sprawie rodowodów wprowadzonych do księgi stadnej.
- (10) Ponadto świadectwo pochodzenia, określone w art. 4 ust. 2 lit. d) dyrektywy 90/427/EWG, które należy dołączyć do dokumentu identyfikacyjnego, powinno podawać wszelkie niezbędne informacje w celu zapewnienia, że koniowate, przenoszone do innej księgi stadnej, są wpisywane do tej klasy księgi stadnej, której kryteria spełniają.
- (11) Zgodnie z art. 1 tiret trzecie decyzji Komisji 96/510/WE z dnia 18 lipca 1996 r. ustanawiającej zaświadczenia hodowlane i zootechniczne w przywozie zwierząt hodowlanych, ich nasienia, komórek jajowych i zarodków ⁽⁷⁾, zaświadczenie hodowlane i zootechniczne zarejestrowanego koniowatego musi być zgodne z dokumentem identyfikacyjnym ustanowionym w decyzji 93/623/EWG. Tym samym konieczne jest wyjaśnienie, że wszelkie odniesienia do decyzji 93/623/EWG, jak również do decyzji 2000/68/WE, powinny być odczytywane jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia.
- (12) Ponieważ wszystkie koniowate urodzone na terytorium Wspólnoty lub przywożone do Wspólnoty zgodnie z niniejszym rozporządzeniem powinny być zidentyfikowane na podstawie jednego dokumentu identyfikacyjnego, niezbędne są specjalne przepisy w odniesieniu do sytuacji, gdy status zwierząt koniowatych do chowu i produkcji ulega zmianie do statusu zarejestrowanych koniowatych, jak określono w art. 2 lit. c) dyrektywy 90/426/EWG.
- (13) Państwa członkowskie powinny mieć możliwość ustanowienia specjalnych systemów identyfikacji koniowatych wędrujących w dzikich lub półdzikich warunkach na określonych obszarach lub terytoriach, włącznie z rezerwatami przyrody, ze względu na zgodność z drugim ustępem art. 2 dyrektywy 92/35/EWG.
- (14) Identyfikatory elektroniczne („transpondery”) dla koniowatych są już w powszechnym praktycznym użyciu na szczeblu międzynarodowym. Technologia ta powinna być wykorzystywana w celu zapewnienia ścisłego powiązania pomiędzy danym zwierzęciem z rodziny koniowatych a środkami identyfikacji. Koniowate powinny być oznaczone za pomocą transpondera, ale należy wprowadzić także przepis dotyczący zastępczych metod wykorzystywanych do weryfikowania tożsamości danego zwierzęcia pod warunkiem, że owe zastępcze metody zapewniają równoważne gwarancje zapobiegania wielokrotnemu wydawaniu dokumentów identyfikacyjnych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 68 z 15.3.1973, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1174/86 (Dz.U. L 107 z 24.4.1986, s. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 204 z 11.8.2000, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 157 z 10.6.1992, s. 19. Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Komisji 2007/729/WE (Dz.U. L 294 z 13.11.2007, s. 26).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 19 z 25.1.1996, s. 39.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 192 z 11.7.1992, s. 63.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 210 z 20.8.1996, s. 53. Decyzja zmieniona decyzją 2004/186/WE (Dz.U. L 57 z 25.2.2004, s. 27).

- (15) Mimo, że zgodnie z obecnym prawodawstwem wspólnotowym koniowatym musi zawsze towarzyszyć ich dokument identyfikacyjny, należy wprowadzić przepisy o wprowadzeniu odstępstw od wspomnianego wymogu w sytuacji, gdy jest to niemożliwe lub nawet niepraktyczne w kontekście zachowania dokumentu identyfikacyjnego przez całą długość życia zwierzęcia z rodziny koniowatych lub w sytuacji, gdy taki dokument nie został wydany z uwagi na ubój zwierzęcia przed osiągnięciem przez nie wymaganego maksymalnego wieku do celów identyfikacji.
- (16) Wspomniane odstępstwa powinny być stosowane bez uszczerbku dla art. 14 dyrektywy Rady 2003/85/WE z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania pryszczycy⁽¹⁾, pozwalającej na odstępstwa od niektórych środków kontroli choroby w odniesieniu do zidentyfikowanych koniowatych w gospodarstwach, w których ognisko wspomnianej choroby zostało potwierdzone.
- (17) Państwom członkowskim powinno się również zezwolić na dopuszczenie uproszczonego dokumentu identyfikacyjnego, który byłby wykorzystywany w odniesieniu do koniowatych przemieszczanych w obrębie ich terytorium. Plastikowe karty z wbudowanymi mikroprocesorami („karty elektroniczne”) zostały wprowadzone w charakterze urządzeń do przechowywania danych w różnych obszarach. Należy umożliwić wydawanie takich kart elektronicznych jako jednej z opcji oprócz dokumentu identyfikacyjnego, jak również stosowanie ich w określonych warunkach zamiast dokumentu identyfikacyjnego towarzyszącego koniowatym w trakcie przemieszczania w obrębie danego państwa członkowskiego.
- (18) Zgodnie z art. 8 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2076/2005 z dnia 5 grudnia 2005 r. ustanawiającego środki przejściowe do celów wdrożenia rozporządzeń (WE) nr 853/2004, (WE) nr 854/2004 oraz (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾ wymogi w sprawie informacji dotyczących łańcucha żywnościowego w odniesieniu do koniowatych należy wprowadzić do końca 2009 r.
- (19) Niezbędne są przepisy na wypadek utraty oryginalnego dokumentu identyfikacyjnego wydanego zgodnie z niniejszym rozporządzeniem na całą długość życia zwierzęcia. Przepisy te powinny w najszerszym możliwym zakresie wykluczyć niezgodne z prawem posiadanie więcej, niż jednego dokumentu identyfikacyjnego, tak aby status zwierzęcia jako przeznaczonego do uboju w celu spożycia przez ludzi był właściwie opisany. W przypadku gdy dostępne są wystarczające i możliwe do zweryfikowania informacje, należy wydać duplikat dokumentu, oznaczony jako taki, i z zasady wykluczający zwierzę z łańcucha żywnościowego; w innych wypadkach należy wydać dokument zastępczy, również oznaczony jako taki, który dodatkowo obniży status wcześniej zarejestrowanego koniowatego do zwierzęcia koniowatego przeznaczonego do chowu i produkcji.
- (20) Zgodnie z art. 4 i 5 dyrektywy 90/426/EWG dokument identyfikacyjny stanowi instrument unieruchomienia koniowatych w przypadku wystąpienia choroby w gospodarstwie, w którym są one utrzymywane lub hodowane. Tym samym niezbędne jest zapewnienie możliwości zawieszenia tego dokumentu do celów przemieszczania w przypadku wystąpienia niektórych chorób poprzez odpowiedni wpis w dokumencie identyfikacyjnym.
- (21) W przypadku śmierci zwierzęcia z rodziny koniowatych z powodów innych niż ubój w uboju, dokument identyfikacyjny powinien zostać zwrócony instytucji wydającej przez organ nadzorujący przetwarzanie padłego zwierzęcia zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 października 2002 r. ustanawiającym przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi⁽³⁾, a ponadto należy zapewnić, że transponder lub jakakolwiek inna metoda zastępcza, włącznie ze znakami, wykorzystywana do weryfikowania tożsamości danego zwierzęcia z rodziny koniowatych, nie może być przetworzona i ponownie wykorzystana.
- (22) Aby zapobiec wprowadzaniu transponderów do łańcucha żywnościowego, mięso zwierząt, z których nie można było usunąć transpondera podczas uboju, powinno zostać uznane za niezdatne do spożycia przez ludzi zgodnie z rozdziałem V sekcji II załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi⁽⁴⁾.
- (23) Normalizacja miejsca wszczepiania transponderów oraz zapisanie tego miejsca w dokumentach identyfikacyjnych powinno ułatwić zlokalizowanie wszczepionych transponderów.
- (24) Zgodnie z art. 2 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności⁽⁵⁾, zwierzęta żywe, które mają być wprowadzone na rynek do spożycia przez ludzi, są określone jako żywność. Wspomniane rozporządzenie przewiduje daleko idącą odpowiedzialność podmiotów działających na rynku spożywczym na wszystkich etapach produkcji żywności, włącznie z monitorowaniem zwierząt hodowanych w celu produkcji żywności.

⁽¹⁾ Dz.U. L 306 z 22.11.2003, s. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2006/104/WE.

⁽²⁾ Dz.U. L 338 z 22.12.2005, s. 83. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1246/2007 (Dz.U. L 281 z 25.10.2007, s. 21).

⁽³⁾ Dz.U. L 273 z 10.10.2002, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1432/2007 (Dz.U. L 320 z 6.12.2007, s. 13).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 206. Sprostowanie w Dz.U. L 226 z 25.6.2004, s. 83. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 575/2006 (Dz.U. L 100 z 8.4.2006, s. 3).

- (25) Koniowate do chowu i produkcji, jak również zarejestrowane koniowate, mogą zostać uznane za koniowate przeznaczone na ubój w rozumieniu art. 2 lit. d) dyrektywy 90/426/EWG na pewnym etapie ich życia. Mięso zwierząt nieparzystokopytnych, równoznacznych z koniowatymi, jest określone w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego⁽¹⁾.
- (26) Zgodnie z ust. 7 sekcji III załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 853/2004, podmiot prowadzący ubojnię jest zobowiązany do gromadzenia, sprawdzania i opracowywania informacji dotyczących łańcucha żywnościowego i przekazujących dane szczegółowe w zakresie pochodzenia, historii i zarządzania zwierzętami przeznaczonymi do produkcji żywności. Właściwe władze mogą zezwolić na przesyłanie informacji dotyczących łańcucha żywnościowego, odnoszących się do gospodarskich zwierząt nieparzystokopytnych, w tym samym czasie, w którym przesyłane są zwierzęta, zamiast przesyłania ich w terminie wcześniejszym. Dokument identyfikacyjny towarzący koniowatym przeznaczonym do uboju powinien w związku z powyższym wchodzić w zakres wspomnianych informacji dotyczących łańcucha żywnościowego.
- (27) Zgodnie z ust. 1 rozdziału III sekcji II załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 854/2004 urzędowy lekarz weterynarii jest zobowiązany do zweryfikowania wypełnienia obowiązku przez podmiot działający na rynku spożywczym, polegającego na zapewnieniu, iż zwierzęta przyjęte do uboju z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi są prawidłowo identyfikowane.
- (28) Zgodnie z ust. 8 sekcji III załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 przedsiębiorstwa sektora spożywczego zobowiązane są sprawdzić paszporty towarzyszące gospodarskim zwierzętom nieparzystokopytnym, dla upewnienia się, czy zwierzę jest przeznaczone do uboju w celu spożycia przez ludzi, i jeżeli przyjmują zwierzę do uboju, zobowiązane są przekazać paszport urzędowemu lekarzowi weterynarii.
- (29) Bez uszczerbku dla rozporządzenia Rady (EWG) nr 2377/90 z dnia 26 czerwca 1990 r. ustanawiającego wspólnotową procedurę dla określania maksymalnego limitu pozostałości weterynaryjnych produktów leczniczych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego⁽²⁾ oraz bez uszczerbku dla dyrektywy Rady 96/22/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. dotyczącej zakazu stosowania w gospodarstwach utrzymujących zwierzęta niektórych związków o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i β -agonistycznym⁽³⁾, podawanie weterynaryjnych produktów leczniczych koniowatym jest objęte dyrektywą 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do weterynaryjnych produktów leczniczych⁽⁴⁾.
- (30) Artykuł 10 ust. 2 i 3 dyrektywy 2001/82/WE przewiduje w odniesieniu do koniowatych specjalne odstępstwa od art. 11 przedmiotowej dyrektywy. Dotyczą one leczenia zwierząt utrzymywanych w celu produkcji żywności produktami leczniczymi, które mają ustalony maksymalny limit pozostałości w odniesieniu do gatunków innych niż gatunki docelowe lub są dopuszczone w odniesieniu do innego warunku, o ile wspomniane koniowate są zidentyfikowane zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym i wyraźnie oznaczone w ich dokumencie identyfikacyjnym jako przeznaczone do uboju w celu spożycia przez ludzi po okresie karencji wynoszącym co najmniej sześć miesięcy, po poddaniu ich leczeniu przy użyciu substancji wymienionych w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1950/2006 z dnia 13 grudnia 2006 r. ustanawiającym, zgodnie z dyrektywą 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do weterynaryjnych produktów leczniczych, wykaz substancji niezbędnych do leczenia zwierząt z rodziny koniowatych⁽⁵⁾.
- (31) Aby zachować kontrolę nad wydawaniem dokumentów identyfikacyjnych, w bazie danych należy rejestrować minimalny zbiór stosownych danych dotyczących wydawania takich dokumentów. Zgodnie z dyrektywą Rady 89/608/EWG z dnia 21 listopada 1989 r. w sprawie wzajemnej pomocy między władzami administracyjnymi państw członkowskich i współpracy między państwami członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania ustawodawstwa dotyczącego spraw weterynaryjnych i zootechnicznych⁽⁶⁾, państwa członkowskie powinny ze sobą współpracować poprzez bazy danych, aby ułatwić wymianę informacji.
- (32) System Uniwersalnego Dożywotnego Numeru Konia (ang. Universal Equine Life Number, UELN) został przyjęty na całym świecie przez najważniejsze organizacje zajmujące się hodowlą koni i organizacją zawodów. Został on opracowany z inicjatywy Światowej Federacji Hodowców Koni Sportowych (WBFSH), Międzynarodowego Komitetu Ksiąg Stadnych (ISBC), Światowej Organizacji Konia Arabskiego (WAHO), Europejskiej Organizacji Konia Arabskiego (ECAHO), Międzynarodowej Konferencji Konia Angloarabskiego (CIAA), Międzynarodowej Federacji Jeździeckiej (fr. FEI) oraz Europejskiej Unii Kłusaków (fr. Union Européenne du Trot, UET), zaś z informacjami o systemie można zapoznać się na stronie internetowej UELN⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55. Sprostowanie w Dz.U. L 226 z 25.6.2004, s. 22. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1243/2007 (Dz.U. L 281 z 25.10.2007, s. 8).

⁽²⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 61/2008 (Dz.U. L 22 z 25.1.2008, s. 8).

⁽³⁾ Dz.U. L 125 z 23.5.1996, s. 3. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 2003/74/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 262 z 14.10.2003, s. 17).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/28/WE (Dz.U. L 136 z 30.4.2004, s. 58).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 367 z 22.12.2006, s. 33.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 351 z 2.12.1989, s. 34.

⁽⁷⁾ <http://www.ueln.net>

- (33) System UELN jest odpowiedni do rejestracji zarówno zarejestrowanych koniowatych, jak i koniowatych do chowu i produkcji, i umożliwia stopniowe wprowadzanie skomputeryzowanych sieci w celu zapewnienia, że tożsamość zwierząt może być w dalszym ciągu weryfikowana zgodnie z art. 6 dyrektywy 90/427/EWG w przypadku zarejestrowanych koniowatych.
- (34) W przypadku, gdy do baz danych przydzielane są kody, nie powinny one, podobnie jak format zarejestrowanych numerów identyfikacyjnych poszczególnych zwierząt, w żaden sposób kolidować z ustanowionym systemem UELN. W związku z powyższym wykaz przydzielonych kodów UELN powinien być konsultowany przed przydzieleniem jakiegokolwiek nowego kodu do bazy danych.
- (35) Artykuł 7 ust. 3 dyrektywy 90/426/EWG zobowiązuje urzędowego lekarza weterynarii do odnotowywania numeru identyfikacyjnego lub numeru dokumentu identyfikacyjnego ubitego zwierzęcia z rodziny koniowatych oraz przedstawienia go właściwym władzom w miejscu wysłania na ich żądanie, jako potwierdzenie faktu, że zwierzę z rodziny koniowatych zostało ubite. Zgodnie z art. 4 ust. 4 ppkt (i) wspomnianej dyrektywy po uboju zarejestrowanego zwierzęcia z rodziny koniowatych jego dokument identyfikacyjny należy zwrócić władzy, która go wydała. Powyższe wymogi powinny również obowiązywać w odniesieniu do dokumentów identyfikacyjnych wydawanych koniowatym do chowu i produkcji. Rejestrowanie dożywotniego numeru zgodnego z UELN i stosowanie go w celu określenia władz lub instytucji, które wydały dokument identyfikacyjny, powinno ułatwić zachowanie zgodności ze wspomnianymi wymogami. Tam, gdzie jest to możliwe, państwa członkowskie powinny wykorzystać instytucje wyznaczone do kontaktów, które desygnowały zgodnie z art. 35 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz przepisami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt ⁽¹⁾.
- (36) Nadzór weterynaryjny, niezbędny do zagwarantowania zdrowia zwierząt zgodnie z art. 4 i 5 dyrektywy 90/426/EWG, może być zapewniony jedynie w sytuacji, gdy gospodarstwo, w rozumieniu art. 2 lit. a) przedmiotowej dyrektywy, jest znane właściwym władzom. Podobne wymagania wynikają ze stosowania prawa żywnościowego w stosunku do koniowatych jako zwierząt utrzymywanych w celu produkcji żywności. W związku z częstotliwością przemieszczania koniowatych, w porównaniu z innymi zwierzętami gospodarskimi, nie powinno się jednak dokonywać prób ustanowienia stałego systemu monitorowania koniowatych w czasie rzeczywistym. Identyfikacja koniowatych powinna zatem stanowić pierwszy etap w ramach systemu identyfikacji i rejestracji koniowatych, jaki należy sfinalizować w ramach nowej wspólnotowej polityki w zakresie zdrowia zwierząt.
- (37) Mając na względzie jednolite stosowanie prawodawstwa wspólnotowego dotyczącego identyfikacji koniowatych w państwach członkowskich, a także w celu zapewnienia, że jest ono jasno określone i przejrzyste, decyzje 93/623/EWG i 2000/68/WE powinny zostać uchylone i zastąpione niniejszym rozporządzeniem.
- (38) Należy zapewnić środki przejściowe, tak aby umożliwić państwom członkowskim dostosowanie się do przepisów określonych w niniejszym rozporządzeniu.
- (39) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt oraz Stałego Komitetu ds. Zootechniki,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

TEMAT, ZAKRES I DEFINICJE

Artykuł 1

Temat i zakres

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy dotyczące identyfikacji koniowatych:

- a) urodzonych na terytorium Wspólnoty; lub
  - b) dopuszczonych do swobodnego obrotu na terytorium Wspólnoty zgodnie z procedurą celną określoną w art. 4 ust. 16 lit. a) rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.
2. Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla:
- a) rozporządzenia (EWG) nr 706/73 oraz decyzji 96/78/WE; oraz
  - b) działań podejmowanych przez państwa członkowskie na rzecz rejestrowania gospodarstw, w których utrzymywane są koniowate.

⁽¹⁾ Dz.U. L 165 z 30.4.2004, s. 1. Sprostowanie w Dz.U. L 191 z 28.5.2004, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006.

Artykuł 2

Definicje

1. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje zawarte w art. 2 lit. a) i lit. c)–f), lit. h) oraz lit. i) dyrektywy 90/426/EWG, a także art. 2 lit. c) dyrektywy 90/427/EWG.

2. Stosuje się również następujące definicje:

a) „posiadacz” oznacza dowolną osobę fizyczną lub prawną, która posiada prawo własności do zwierzęcia z rodziny koniowatych albo jest jego właścicielem, lub taką, której powierzono opiekę nad wymienionym zwierzęciem, za wynagrodzeniem finansowym lub nieodpłatnie, na stałe lub tymczasowo, także w trakcie transportu, na targach lub w czasie zawodów, wyścigów albo imprez kulturalnych;

b) „transponder” oznacza pasywne urządzenie radiolokacyjne tylko do odczytu:

(i) zgodne z normą ISO 11784 i wykorzystujące technologię HDX lub FDX-B; oraz

(ii) umożliwiające dokonanie odczytu za pomocą czytnika zgodnego z normą ISO 11785 z odległości wynoszącej co najmniej 12 cm;

c) „koniowate” lub „zwierzęta z rodziny koniowatych” oznaczają dzikie lub udomowione ssaki nieparzystokopytne dowolnego gatunku z rodzaju Equus, rodzina Equidae, jak również ich krzyżówki;

d) „niepowtarzalny dożywotni numer” oznacza niepowtarzalny kod alfanumeryczny składający się z 15 znaków, zestawiający informacje dotyczące konkretnego zwierzęcia z rodziny koniowatych oraz bazy danych i kraju, w którym informacje tego rodzaju są rejestrowane w pierwszej kolejności zgodnie z systemem kodowania Uniwersalnego Dożywotniego Numeru Konia (UELN), na który składa się:

(i) sześciocyfrowy kod identyfikacyjny zgodny z UELN, odnoszący się do bazy danych określonej w art. 21 ust. 1; oraz, w dalszej kolejności

(ii) dziewięciocyfrowy indywidualny numer identyfikacyjny, przypisany do danego zwierzęcia z rodziny koniowatych;

e) „karta elektroniczna” oznacza plastikowe urządzenie z wbudowanym mikroprocesorem, umożliwiające przechowywanie danych i przekazywanie ich drogą elektroniczną do kompatybilnych systemów komputerowych.

ROZDZIAŁ II

DOKUMENT IDENTYFIKACYJNY

Artykuł 3

Zasady ogólne i obowiązek identyfikacji koniowatych

1. Koniowate, o których mowa w art. 1 ust. 1, nie mogą być utrzymywane, o ile nie są zidentyfikowane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

2. W sytuacji, gdy posiadacz nie posiada prawa własności do zwierzęcia z rodziny koniowatych, postępuje w ramach niniejszego rozporządzenia, w imieniu oraz w porozumieniu z osobą fizyczną lub prawną posiadającą prawo własności do zwierzęcia z rodziny koniowatych („właściciel”).

3. Do celów niniejszego rozporządzenia system identyfikacji koniowatych składa się z następujących elementów:

a) jeden dożywotni dokument identyfikacyjny;

b) metoda zapewnienia jednoznacznego powiązania pomiędzy dokumentem identyfikacyjnym a danym zwierzęciem z rodziny koniowatych;

c) baza danych, w której rejestrowane są pod niepowtarzalnym numerem identyfikacyjnym dane identyfikacyjne dotyczące zwierzęcia, dla którego wydano dokument identyfikacyjny osobie zarejestrowanej w tej bazie danych.

Artykuł 4

Instytucje wydające dokumenty identyfikacyjne dla koniowatych

1. Państwa członkowskie zapewniają, że dokument identyfikacyjny określony w art. 5 ust. 1 dla zarejestrowanych koniowatych jest wydawany przez następujące instytucje („instytucje wydające”):

a) organizację lub związek oficjalnie zatwierdzone lub uznane przez państwo członkowskie lub też urząd państwowy zainteresowanego państwa członkowskiego, określone w art. 2 lit. c) tiret pierwsze dyrektywy 90/427/EWG, które prowadzą księgę stadną danej rasy zwierzęcia zgodnie z art. 2 lit. c) dyrektywy 90/426/EWG; lub

b) oddział międzynarodowego związku lub organizacji, posiadający swoją główną siedzibę w danym państwie członkowskim, który przygotowuje konie do zawodów lub wyścigów, zgodnie z art. 2 lit. c) dyrektywy 90/426/EWG.

2. Dokumenty identyfikacyjne wydane przez władze w państwie trzecim, wydającym zaświadczenia hodowlane zgodnie z art. 1 tiret trzecie decyzji 96/510/WE, uważa się za ważne zgodnie z niniejszym rozporządzeniem w odniesieniu do zarejestrowanych koniowatych określonych w art. 1 ust. 1 lit. b).

3. Instytucja wydająca dokument identyfikacyjny, określony w art. 5 ust. 1, dla koniowatych do chowu i produkcji, jest wyznaczana przez właściwe organy.

4. Instytucje wydające, o których mowa w ust. 1, 2 i 3, działają zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, a w szczególności z przepisami art. 5, 8–12, 14, 16, 17, 21 oraz 23.

5. Państwa członkowskie opracowują i uaktualniają wykaz instytucji wydających oraz udostępniają przedmiotowe informacje pozostałym państwom członkowskim i do wiadomości publicznej na stronie internetowej.

Informacje dotyczące instytucji wydających obejmują przynajmniej dane kontaktowe niezbędne do spełnienia wymogów art. 19.

Aby pomóc państwom członkowskim w udostępnianiu wspomnianych aktualnych wykazów, Komisja udostępnia stronę internetową, na której każde państwo członkowskie zamieszcza link do swojej krajowej strony internetowej.

6. Wykazy instytucji wydających w krajach trzecich, o których mowa w ust. 2, są przygotowywane i uaktualniane zgodnie z następującymi warunkami:

a) właściwy organ kraju trzeciego, w którym mieści się instytucja wydająca, gwarantuje, że:

(i) instytucja wydająca spełnia warunki określone w ust. 2;

(ii) w przypadku instytucji wydającej, zatwierdzonej zgodnie z dyrektywą 94/28/EWG, jest ona zobowiązana do spełnienia wymogu informacyjnego określonego w art. 21 ust. 3 niniejszego rozporządzenia;

(iii) wykazy instytucji wydających są opracowywane, uaktualniane i przekazywane Komisji;

b) Komisja:

(i) przekazuje państwom członkowskim regularne zawiadomienia w sprawie nowych lub uaktualnionych wykazów, jakie otrzymała od właściwych organów zainteresowanych krajów trzecich zgodnie z lit. a) ppkt (iii);

(ii) dba, by uaktualnione wersje przedmiotowych wykazów były udostępniane do wiadomości publicznej;

(iii) w razie konieczności umieszcza kwestie związane z wykazem instytucji wydających w krajach trzecich, bez zbędnej zwłoki, w porządku obrad Stałego Komitetu ds. Zootechniki, w celu podjęcia odpowiednich decyzji, zgodnie z procedurą określoną w art. 11 ust. 2 dyrektywy Rady 88/661/EWG⁽¹⁾.

Artykuł 5

Identyfikacja koniowatych urodzonych na terytorium Wspólnoty

1. Koniowate urodzone na terytorium Wspólnoty są identyfikowane za pomocą jednego dokumentu identyfikacyjnego zgodnego ze wzorem dokumentu identyfikacyjnego dla koniowatych, określonego w załączniku I („dokument identyfikacyjny” lub „paszport”). Dokument wydawany jest na cały okres życia danego zwierzęcia z rodziny koniowatych.

Dokument identyfikacyjny ma drukowany, niepodzielny format i zawiera rubryki, w których wpisuje się informacje wymagane stosownie do jego następujących sekcji:

a) w przypadku zarejestrowanych koniowatych, sekcje I–X;

b) w przypadku koniowatych do chowu i produkcji, przynajmniej sekcje I, III, IV oraz VI–IX.

2. Instytucja wydająca zapewnia, że dokument identyfikacyjny nie jest wydawany dla zwierzęcia z rodziny koniowatych, o ile nie jest w sposób należyty wypełniona przynajmniej jego sekcja I.

3. Bez uszczerbku dla art. 1 ust. 1 decyzji 96/78/WE i niezależnie od przepisów ust. 1 lit. a) oraz ust. 2 niniejszego artykułu, zarejestrowane koniowate są identyfikowane w dokumencie identyfikacyjnym zgodnie z przepisami odnoszącymi się do instytucji wydających, określonych w art. 4 ust. 1 lub 2 niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 382 z 31.12.1988, s. 36.

4. W przypadku zarejestrowanych koniowatych instytucja wydająca, określona w art. 4 ust. 1 lit. a) i ust. 2 niniejszego rozporządzenia, uzupełnia w sekcji II dokumentu identyfikacyjnego informacje w świadectwie pochodzenia, zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. d) dyrektywy 90/427/EWG.

Zgodnie z zasadami zatwierdzonej lub uznanej organizacji hodowlanej prowadzącej księgę stadną pochodzenia rasy przedmiotowego zarejestrowanego zwierzęcia z rodziny koniowatych, świadectwo pochodzenia musi zawierać kompletne informacje o rodowodzie, dział księgi stadnej, o której mowa w art. 2 lub 3 decyzji 96/78/WE oraz, jeżeli tak określono, klasę głównego działu, do której wpisane jest dane zwierzę z rodziny koniowatych.

5. W celu uzyskania dokumentu identyfikacyjnego wniosek jest przedkładany przez posiadacza lub, w przypadku gdy jest to wyraźnie wymagane prawem w państwie członkowskim, w którym urodziło się zwierzę, przez właściciela, w terminie przewidzianym w ust. 6 niniejszego artykułu i art. 7 ust. 1 w odniesieniu do dokumentu identyfikacyjnego określonego w ust. 1 niniejszego artykułu, instytucji wydającej określonej w art. 4 ust. 1, 2 lub 3, ponadto przekazywane są wszelkie informacje niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia.

6. Bez uszczerbku dla art. 13 ust. 1 koniowate urodzone na terytorium Wspólnoty są identyfikowane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem przed dniem 31 grudnia roku, w którym urodziło się dane zwierzę z rodziny koniowatych, lub w terminie sześciu miesięcy od daty urodzenia, w zależności od tego, która z dat przypada później.

W drodze odstępstwa od pierwszego akapitu państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o ograniczeniu wspomnianego maksymalnego dopuszczalnego okresu identyfikacji zwierzęcia z rodziny koniowatych do sześciu miesięcy.

Państwa członkowskie, korzystające z odstępstwa przewidzianego w drugim akapicie, powiadamiają Komisję i pozostałe państwa członkowskie.

7. Kolejność sekcji i ich numeracja muszą pozostać niezmiennione w dokumencie identyfikacyjnym, z wyjątkiem przypadku dotyczącego sekcji I, która może być umieszczona w formie rozkładówki w dokumencie identyfikacyjnym.

8. Dokument identyfikacyjny nie może być powielany ani zastępowany, z wyjątkiem sytuacji określonych w art. 16 i 17.

Artykuł 6

Odstępstwo w odniesieniu do wypełnienia sekcji I dokumentu identyfikacyjnego

W drodze odstępstwa od art. 5 ust. 2 w sytuacji, gdy transponder został wszczepiony zgodnie z art. 11, lub gdy zastoso-

wano indywidualny, nieusuwalny i widoczny znak zastępczy zgodnie z art. 12, informacje zawarte w pkt 3 lit. b)–h) części A sekcji I, oraz w pkt 12–18 w opisie graficznym w części B sekcji I dokumentu identyfikacyjnego nie muszą być uzupełnione, a zamiast wypełniania wspomnianego opisu graficznego dopuszcza się wykorzystanie fotografii lub wydruku przedstawiającego szczegółowo wystarczające do zidentyfikowania zwierzęcia z rodziny koniowatych.

Odstępstwo przewidziane w pierwszym akapicie pozostaje bez uszczerbku dla przepisów dotyczących identyfikowania koniowatych, ustanowionych przez instytucje wydające określone w art. 4 ust. 1, 2 i 3.

Artykuł 7

Odstępstwa dotyczące identyfikacji niektórych koniowatych żyjących w warunkach dzikich lub półdzikich

1. W drodze odstępstwa od art. 5 ust. 1, 3 i 5, właściwy organ może podjąć decyzję, zgodnie z którą koniowate tworzące określone populacje, żyjące w dzikich lub półdzikich warunkach na niektórych obszarach, włącznie z rezerwatami przyrody, jakie zostaną określone przez wspomniany organ, są identyfikowane zgodnie z art. 5 jedynie w przypadku, gdy są usuwane z takich obszarów lub osławiane do celów gospodarskich.

2. Państwa członkowskie, zamierzające skorzystać z odstępstwa przewidzianego w ust. 1, powiadamiają Komisję o populacji i obszarach, których to dotyczy:

- a) w terminie sześciu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia; lub
- b) przed skorzystaniem ze wspomnianego odstępstwa.

Artykuł 8

Identyfikacja przywożonych koniowatych

1. Posiadacz lub, w przypadku, gdy jest to wyraźnie wymagane prawem w państwie członkowskim, do którego przywożone jest dane zwierzę, właściciel zwraca się o dokument identyfikacyjny lub o zarejestrowanie istniejącego dokumentu identyfikacyjnego w bazie danych odpowiedniej instytucji wydającej zgodnie z art. 21, w terminie 30 dni od daty zakończenia procedury celnej, określonej w art. 4 ust. 16 lit. a) rozporządzenia (EWG) nr 2913/92, w przypadku gdy:

- a) koniowate są przywożone do Wspólnoty; lub

b) gdy tymczasowe przyjęcie, zdefiniowane w art. 2 ppkt (i) dyrektywy 90/426/EWG, jest zmienione na przyjęcie stałe.

2. W sytuacji, gdy zwierzęciu z rodziny koniowatych, określonym w ust. 1 niniejszego artykułu, towarzyszą dokumenty, które nie są zgodne z art. 5 ust. 1 lub w których brakuje niektórych informacji wymaganych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, instytucja wydająca, na wniosek posiadacza lub w przypadku, gdy jest to wyraźnie wymagane prawem w państwie członkowskim, do którego przywożone jest dane zwierzę, właściciela:

a) uzupełnia wspomniane dokumenty, tak by spełniały one wymogi art. 5; oraz

b) rejestruje dane identyfikacyjne przedmiotowego zwierzęcia z rodziny koniowatych wraz z informacjami uzupełniającymi w bazie danych zgodnie z art. 21.

3. W sytuacji, gdy nie ma możliwości wprowadzenia zmian w dokumentach towarzyszących koniowatym, określonym w art. 1 niniejszego artykułu, tak aby dostosować je do wymogów art. 5 ust. 1 i 2, dokumentów tych nie uważa się za ważne do celów identyfikacji zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

W sytuacji, gdy dokumenty określone w pierwszym akapicie są zawieszane lub unieważniane przez instytucję wydającą, fakt ten jest rejestrowany w bazie danych określonej w art. 21, zaś koniowate są identyfikowane zgodnie z art. 5.

ROZDZIAŁ III

KONTROLE WYMAGANE PRZED WYDANIEM DOKUMENTÓW IDENTYFIKACYJNYCH I TRANSPONDERÓW

Artykuł 9

Weryfikacja pojedynczych dokumentów identyfikacyjnych wydanych dla koniowatych

Przed wydaniem dokumentu identyfikacyjnego instytucja wydająca, lub osoba działająca w jej imieniu, podejmuje wszelkie stosowne środki w celu:

a) zweryfikowania, czy taki dokument identyfikacyjny nie został już wydany dla przedmiotowego zwierzęcia z rodziny koniowatych;

b) zapobieżenia niezgodnemu z prawem wydaniu więcej niż jednego dokumentu identyfikacyjnego dla jednego zwierzęcia z rodziny koniowatych.

Wspomniane środki obejmują przynajmniej skonsultowanie dostępnych dokumentów i rejestrów elektronicznych, skontro-

lowanie zwierzęcia pod kątem wszelkiego rodzaju oznak lub cech wskazujących na jakąkolwiek wcześniejszą identyfikację oraz stosowanie środków przewidzianych w art. 10.

Artykuł 10

Środki mające na celu wykrycie wcześniejszego czynnego znakowania koniowatych

1. Środki, o których mowa w art. 9 obejmują przynajmniej środki mające na celu wykrycie:

a) jakiegokolwiek transpondera uprzednio wszczepionego, przy użyciu czytnika zgodnego z normą ISO 11785 i umożliwiającego dokonanie odczytu transponderów HDX i FDX-B, przynajmniej w sytuacji, gdy czytnik znajduje się w bezpośrednim kontakcie z powierzchnią ciała w miejscu, gdzie w normalnych okolicznościach wszczepiany jest transponder;

b) wszelkiego rodzaju klinicznych oznak wskazujących na to, że uprzednio wszczepiony transponder został usunięty chirurgicznie;

c) wszelkiego rodzaju innych zastępczych znaków na zwierzęciu, zastosowanych zgodnie z art. 12 ust. 3 lit. b).

2. W sytuacji, gdy środki przewidziane w ust. 1 wskazują na obecność uprzednio wszczepionego transpondera lub jakiegokolwiek innego zastępczego znaku, zastosowanego zgodnie z art. 12 ust. 3 lit. b), instytucja wydająca podejmuje następujące działania:

a) w przypadku koniowatych urodzonych w danym państwie członkowskim wydaje duplikat lub zastępczy dokument identyfikacyjny zgodnie z art. 16 lub 17;

b) w przypadku przywożonych koniowatych działa zgodnie z art. 8 ust. 2.

3. W sytuacji, gdy środki przewidziane w ust. 1 lit. b) wskazują na obecność uprzednio wszczepionego transpondera, lub gdy środki przewidziane w ust. 1 lit. c) wskazują na obecność wszelkiego rodzaju innego zastępczego znaku, instytucja wydająca wprowadza tę informację w odpowiedni sposób do części A oraz do opisu graficznego w części B sekcji I dokumentu identyfikacyjnego.

4. W sytuacji, gdy nieudokumentowane usunięcie transpondera lub zastępczego znaku określonego w ust. 3 niniejszego artykułu jest potwierdzone u zwierzęcia z rodziny koniowatych urodzonego na terytorium Wspólnoty, instytucja wydająca, określona w art. 4 ust. 1 lub 3, wydaje zastępczy dokument identyfikacyjny zgodnie z art. 17.

Artykuł 11

Elektroniczne metody weryfikowania tożsamości

1. Instytucja wydająca zapewnia, że w czasie, gdy zwierzę z rodziny koniowatych jest identyfikowane po raz pierwszy, jest ono czynnie oznakowane poprzez wszczepienie transpondera.

Państwa członkowskie określają minimalne kwalifikacje wymagane do interwencji określonej w pierwszym akapicie albo wyznaczają osobę bądź zawód, którego przedstawicielom powierza się przeprowadzenie tego rodzaju operacji.

2. Transponder jest wszczepiany pozajelitowo w warunkach aseptycznych między potylicą a kłębem w połowie wysokości szyi w okolicy więzadła karkowego.

Właściwy organ może jednak zezwolić na wszczepienie transpondera w innym miejscu na szyi zwierzęcia z rodziny koniowatych pod warunkiem, że takie zastępcze wszczepienie nie zagraża dobrostanowi zwierzęcia i nie zwiększa ryzyka przesuwania się transpondera w porównaniu z metodą określoną w pierwszym akapicie.

3. W przypadku, gdy transponder jest wszczepiony zgodnie z ust. 1 i 2, instytucja wydająca wprowadza do dokumentu identyfikacyjnego następujące informacje:

- a) w pkt 5 części A sekcji I: przynajmniej ostatnie 15 znaków kodu przekazywanego przez transponder i wyświetlanego w czytniku po wszczepieniu, wraz z, w stosownych przypadkach, samoprzylepną naklejką z kodem kreskowym lub wydrukiem tego kodu, zawierającym przynajmniej wspomniane ostatnie 15 znaków kodu przekazywanego przez transponder;
- b) w pkt 11 części A sekcji I: podpis i pieczęć osoby określonej w ust. 1, która przeprowadziła identyfikację i wszczepiła transponder;
- c) w pkt 12 lub 13 opisu graficznego w części B sekcji I, w zależności od strony, po której wszczepiono transponder: miejsce, w którym transponder został wszczepiony u zwierzęcia z rodziny koniowatych.

4. W drodze odstępstwa od ust. 3 lit. a) niniejszego artykułu, w sytuacji gdy środki przewidziane w art. 26 ust. 2 są wykonywane w odniesieniu do zwierzęcia z rodziny koniowatych oznakowanego przy użyciu uprzednio wszczepionego transpondera, który jest niezgodny z normami określonymi w art. 2 ust. 2 lit. b), nazwa producenta lub system czytnika są wpisywane w pkt 5 części A sekcji I w dokumencie identyfikacyjnym.

5. W sytuacji, gdy państwa członkowskie ustanawiają przepisy w celu zapewnienia, zgodnie z normami określonymi w art. 2 ust. 2 lit. b), niepowtarzalności numerów przekazywanych przez transpondery wszczepione przez instytucje wydające określone w art. 4 ust. 1 lit. a), które są zatwierdzone zgodnie z decyzją 92/353/EWG przez właściwe organy danego państwa członkowskiego, wspomniane przepisy stosuje się bez narażania na szwank systemu identyfikacji, ustanowionego przez instytucję wydającą w innym państwie członkowskim lub kraju trzecim, która przeprowadziła identyfikację zgodnie z niniejszym rozporządzeniem na wniosek posiadacza, lub w przypadku, gdy jest to wyraźnie wymagane prawem w państwie członkowskim, w którym dane zwierzę się urodziło, właściciela.

Artykuł 12

Zastępcze metody weryfikowania tożsamości

1. W drodze odstępstwa od art. 11 ust. 1 państwa członkowskie mogą zezwolić na identyfikację koniowatych przy użyciu odpowiednich metod zastępczych, włącznie ze znakami, które zapewniają równoważne gwarancje naukowe, które osobno lub w połączeniu zapewniają, że tożsamość zwierzęcia z rodziny koniowatych może zostać zweryfikowana oraz że skutecznie zapobiegają podwójnemu wydawaniu dokumentów identyfikacyjnych („metoda zastępcza”).

Instytucja wydająca zapewnia, że dokument identyfikacyjny nie jest wydawany dla danego zwierzęcia z rodziny koniowatych, o ile zastępcza metoda, określona w pierwszym akapicie, nie jest wprowadzona w pkt 6 lub 7 części A sekcji I dokumentu identyfikacyjnego oraz zarejestrowana w bazie danych zgodnie z art. 21 ust. 1 lit. f).

2. W sytuacji, gdy zastosowana jest metoda zastępcza, posiadacz zapewnia środki dostępu do wspomnianych informacji identyfikacyjnych lub, w stosownych przypadkach, ponosi koszty zweryfikowania tożsamości zwierzęcia.

3. Państwa członkowskie zapewniają, że:

- a) metody zastępcze, jako jedyne środki weryfikowania tożsamości koniowatych, nie są stosowane w przypadku większości koniowatych identyfikowanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;
- b) widoczne znaki, zastosowane w odniesieniu do koniowatych do chowu i produkcji, nie mogą zostać pomyłone ze znakami zastrzeżonymi na ich terytorium dla zarejestrowanych koniowatych.

4. Państwa członkowskie, zamierzające skorzystać z odstępstwa określonego w ust. 1, udostępniają tę informację Komisji, pozostałym państwom członkowskim oraz do wiadomości publicznej na stronie internetowej.

Aby pomóc państwom członkowskim w udostępnianiu wspomnianych informacji, Komisja udostępnia stronę internetową, na której każde państwo członkowskie zamieszcza link do swojej krajowej strony internetowej.

ROZDZIAŁ IV

PRZEMIESZCZANIE I TRANSPORT KONIOWATYCH

Artykuł 13

Przemieszczanie i transport zarejestrowanych koniowatych oraz koniowatych do chowu i produkcji

1. Dokument identyfikacyjny przez cały czas towarzyszy zarejestrowanym koniowatym oraz koniowatym do chowu i produkcji.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 dokument identyfikacyjny nie musi towarzyszyć koniowatym, określonym we wspomnianym ustępie, w sytuacjach, kiedy zwierzęta te:

a) są utrzymywane w stajni lub na pastwisku, a dokument identyfikacyjny może być niezwłocznie okazany przez posiadacza;

b) są czasowo przeprowadzane; albo są:

(i) w pobliżu gospodarstwa w obrębie danego państwa członkowskiego, w związku z czym dokument identyfikacyjny może być okazany w ciągu trzech godzin; albo

(ii) w czasie przemieszczania koniowatych na pastwiska letnie lub z pastwisk letnich, gdy dokumenty identyfikacyjne mogą być okazane w gospodarstwie wyjścia;

c) są nieodsadzone i towarzyszą swojej matce lub kłaczki mamce;

d) uczestniczą w treningu lub teście w ramach zawodów jeździeckich lub w wydarzeniu, które wymagają opuszczenia przez nie obiektu zawodów lub danego wydarzenia;

e) są przemieszczane lub transportowane w sytuacji nagłej, mającej związek z samymi zwierzętami z rodziny koniowatych lub, bez uszczerbku dla drugiego akapitu art. 14 ust. 1 dyrektywy 2003/85/WE, z gospodarstwem, na którym są one utrzymywane.

Artykuł 14

Odstępstwa w odniesieniu do niektórych przemieszczeń i transportu bez uproszczonych dokumentów identyfikacyjnych lub z takimi dokumentami

1. W drodze odstępstwa od art. 13 ust. 1 właściwy organ może zezwolić na przemieszczanie lub transport, w obrębie tego samego państwa członkowskiego, koniowatych określonych we wspomnianym ustępie, którym nie towarzyszy ich dokument identyfikacyjny pod warunkiem, że towarzyszy im karta elektroniczna wydana przez instytucję, która wydała ich dokument identyfikacyjny, i zawierająca informacje określone w załączniku II.

2. Państwa członkowskie, korzystające z odstępstwa przewidzianego w ust. 1 niniejszego artykułu, mogą przyznawać sobie nawzajem odstępstwa dotyczące przemieszczeń lub transportu koniowatych, określonych w art. 13 ust. 1, w obrębie swoich własnych terytoriów.

Powiadamiają one Komisję o swoim zamiarze przyznania takich odstępstw.

3. Instytucja wydająca wydaje tymczasowy dokument, zawierający przynajmniej odniesienie do niepowtarzalnego dożywotniego numeru oraz, tam gdzie jest to możliwe, kod transpondera, zezwalający na przemieszczanie lub transport danego zwierzęcia z rodziny koniowatych w obrębie tego samego państwa członkowskiego w ograniczonym okresie nieprzekraczającym 45 dni, w trakcie którego dokument identyfikacyjny jest oddawany do instytucji wydającej lub właściwego organu w celu uaktualnienia danych identyfikacyjnych.

4. W sytuacji, gdy zwierzę z rodziny koniowatych jest transportowane w okresie wspomnianym w ust. 3 do innego państwa członkowskiego lub przez inne państwo członkowskie, towarzyszy mu, bez względu na jego status rejestracyjny, oprócz dokumentu tymczasowego, świadectwo zdrowia zwierząt zgodnie z załącznikiem C do dyrektywy 90/426/EWG. Jeśli zwierzę nie jest oznaczone transponderem lub jeśli zwierzę nie jest zidentyfikowane za pomocą metody alternatywnej zgodnie z art. 12 niniejszego rozporządzenia, powyższe świadectwo zdrowia musi zostać uzupełnione o opis zgodnie z sekcją I dokumentu identyfikacyjnego.

Artykuł 15

Przemieszczenia i transport koniowatych przeznaczonych na ubój

1. Dokument identyfikacyjny wydany zgodnie z art. 5 ust. 1 lub art. 8 towarzyszy koniowatym przeznaczonym na ubój w czasie, gdy są przemieszczane lub transportowane do ubojni.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 właściwy organ może zezwolić, by zwierzę z rodziny koniowatych przeznaczone na ubój, które nie zostało zidentyfikowane zgodnie z art. 5, było przetransportowane bezpośrednio z gospodarstwa, w którym się urodziło, do ubojni w obrębie tego samego państwa członkowskiego, pod warunkiem że:

- a) zwierzę z rodziny koniowatych nie ukończyło 12 miesięcy i posiada widoczne rejestry na mlecznych siekaczach bocznych;
- b) ma miejsce nieprzerwane monitorowanie począwszy od gospodarstwa, w którym zwierzę się urodziło, aż do ubojni;
- c) w trakcie transportu do ubojni zwierzę z rodziny koniowatych jest indywidualnie identyfikowalne zgodnie z art. 11 lub 12;
- d) przesyłce towarzyszą informacje dotyczące łańcucha żywnościowego zgodnie z sekcją III załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 853/2004, które obejmują odniesienie do indywidualnej identyfikacji, o której mowa w lit. c) niniejszego ustępu.

3. Artykuł 19 ust. 1 lit. b), c) i d) nie ma zastosowania w przypadku przemieszczania lub transportu koniowatych przeznaczonych na ubój zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu.

ROZDZIAŁ V

POWIELANIE, ZASTĘPOWANIE I ZAWIESZENIE DOKUMENTÓW IDENTYFIKACYJNYCH

Artykuł 16

Duplikaty dokumentów identyfikacyjnych

1. W przypadku, gdy oryginalny dokument identyfikacyjny zostaje utracony, natomiast tożsamość zwierzęcia z rodziny koniowatych może być ustalona, w szczególności poprzez kod przekazywany przez transponder lub metodą zastępczą, a deklaracja własności jest dostępna, instytucja wydająca określona w art. 4 ust. 1 wydaje duplikat dokumentu identyfikacyjnego z odniesieniem do niepowtarzalnego dożywotniego numeru i wyraźnie oznacza dokument jako taki („duplikat dokumentu identyfikacyjnego”).

W takich przypadkach zwierzę z rodziny koniowatych jest sklasyfikowane w części II sekcji IX duplikatu dokumentu identyfikacyjnego jako nieprzeznaczone do uboju w celu spożycia przez ludzi.

Dane szczegółowe zawarte w wydanym duplikacie dokumentu identyfikacyjnego, jak również klasyfikacja zwierzęcia z rodziny koniowatych w sekcji IX przedmiotowego dokumentu, są wprowadzane poprzez odniesienie do niepowtarzalnego dożywotniego numeru do bazy danych określonej w art. 21.

2. W drodze odstępstwa od drugiego akapitu ust. 1 właściwy organ może podjąć decyzję o zawieszeniu statusu danego zwierzęcia z rodziny koniowatych jako przeznaczonego do uboju w celu spożycia przez ludzi na okres sześciu miesięcy, o ile posiadacz jest w stanie wykazać w sposób zadowalający, w ciągu 30 dni od zgłoszonej daty utraty dokumentu identyfikacyjnego, że status danego zwierzęcia z rodziny koniowatych

jako przeznaczonego do uboju w celu spożycia przez ludzi nie został naruszony przez jakąkolwiek terapię leczniczą.

W tym celu właściwy organ wpisuje datę rozpoczęcia sześciomiesięcznego okresu zawieszenia w pierwszej kolumnie części III sekcji IX duplikatu dokumentu identyfikacyjnego, a następnie wypełnia jego trzecią kolumnę.

3. W sytuacji, gdy utracony dokument identyfikacyjny był wydany przez instytucję wydającą określoną w art. 4 ust. 2 w kraju trzecim, duplikat dokumentu identyfikacyjnego jest wydawany przez wspomnianą oryginalną instytucję wydającą i skierowany do posiadacza, lub w przypadku, gdy jest to wyraźnie wymagane prawem w państwie członkowskim, w którym znajduje się dane zwierzę z rodziny koniowatych, do właściciela, za pośrednictwem instytucji wydającej lub właściwego organu we wspomnianym państwie członkowskim.

W takich przypadkach zwierzę z rodziny koniowatych jest sklasyfikowane w części II sekcji IX duplikatu dokumentu identyfikacyjnego jako nieprzeznaczone do uboju w celu spożycia przez ludzi, a wpis w bazie danych, o którym mowa w art. 21 ust. 1 lit. l) zostaje odpowiednio poprawiony.

Niemniej jednak duplikat dokumentu identyfikacyjnego może być wydany przez instytucję wydającą określoną w art. 4 ust. 1 lit. a), która dokonuje rejestracji koniowatych przedmiotowej rasy, lub przez instytucję wydającą określoną w art. 4 ust. 1 lit. b), która dokonuje rejestracji koniowatych do tego celu w państwie członkowskim, w którym znajduje się zwierzę z rodziny koniowatych, o ile oryginalna instytucja wydająca w kraju trzecim wyraziła na to zgodę.

4. W sytuacji, gdy utracony oryginalny dokument identyfikacyjny został wydany przez instytucję wydającą, która już nie istnieje, duplikat dokumentu identyfikacyjnego jest wydawany przez instytucję wydającą w państwie członkowskim, w którym znajduje się zwierzę z rodziny koniowatych, zgodnie z ust. 1.

Artykuł 17

Zastępczy dokument identyfikacyjny

W przypadku, gdy oryginalny dokument identyfikacyjny zostaje utracony, a tożsamość zwierzęcia z rodziny koniowatych nie może być ustalona, instytucja wydająca określona w art. 4 ust. 3 w państwie członkowskim, w którym znajduje się dane zwierzę z rodziny koniowatych, wydaje zastępczy dokument identyfikacyjny („zastępczy dokument identyfikacyjny”), który jest wyraźnie oznaczony jako taki i spełnia wymogi art. 5 ust. 1 lit. b).

W takich przypadkach zwierzę z rodziny koniowatych jest sklasyfikowane w części II sekcji IX zastępczego dokumentu identyfikacyjnego jako nieprzeznaczone do uboju w celu spożycia przez ludzi.

Dane szczegółowe zawarte w wydanym zastępczym dokumencie identyfikacyjnym, jak również status rejestracyjny oraz klasyfikacja zwierzęcia z rodziny koniowatych w sekcji IX przedmiotowego dokumentu, są odpowiednio dostosowywane w bazie danych określonej w art. 21 poprzez odniesienie do niepowtarzalnego dożywotniego numeru.

Artykuł 18

Zawieszenie dokumentów identyfikacyjnych do celów przemieszczania

Urzędowy lekarz weterynarii zawiesza ważność dokumentu identyfikacyjnego do celów przemieszczania poprzez dokonanie stosownego wpisu w jego sekcji VIII, o ile zwierzę z rodziny koniowatych jest trzymane w gospodarstwie lub pochodzi z gospodarstwa, które:

- a) jest obiektem zakazu określonego w art. 4 ust. 5 dyrektywy 90/426/EWG; lub
- b) znajduje się w państwie członkowskim lub jego części, które nie jest wolne od afrykańskiego pomoru koni.

ROZDZIAŁ VI

ŚMIERĆ KONIOWATYCH ORAZ KONIOWATE PRZEZNACZONE DO UBOJU W CELU SPOŻYCIA PRZEZ LUDZI I HISTORIA LECZENIA

Artykuł 19

Śmierć koniowatych

1. W przypadku uboju lub śmierci zwierzęcia z rodziny koniowatych podejmuje się następujące środki:

- a) transponder jest chroniony przed późniejszym użyciem niezgodnym z prawem, przede wszystkim poprzez jego odzyskanie, zniszczenie lub pozbycie się na miejscu;
- b) dokument identyfikacyjny jest unieważniony przynajmniej przez ostemplowanie go jako „nieważny” na pierwszej stronie;
- c) instytucji wydającej, bezpośrednio lub za pośrednictwem punktu kontaktowego określonego w art. 23 ust. 4, przedstawiane jest poświadczenie wraz z odniesieniem do niepowtarzalnego dożywotniego numeru jako potwierdzenie faktu, że dane zwierzę z rodziny koniowatych zostało ubite, zostało zabite lub padło, wraz z datą śmierci zwierzęcia; oraz

d) unieważniony dokument identyfikacyjny jest niszczoney.

2. Środki przewidziane w ust. 1 są realizowane przez, lub pod nadzorem:

a) urzędowego lekarza weterynarii:

(i) w przypadku uboju lub zabicia w celu zwalczania choroby, zgodnie z art. 4 ust. 4 ppkt (i) dyrektywy 90/426/EWG; lub

(ii) po uboju, zgodnie z art. 7 ust. 3 dyrektywy 90/426/EWG; lub

b) właściwego organu określonego w art. 2 ust. 1 ppkt (i) rozporządzenia (WE) nr 1774/2002, w przypadku unieszkodliwiania lub przetwarzania tuszy zgodnie z art. 4 lub 5 wspomnianego rozporządzenia.

3. W przypadku, gdy wbrew wymogowi ust. 1 lit. a) transponder nie może być odzyskany z ciała zwierzęcia z rodziny koniowatych ubitego w celu spożycia przez ludzi, urzędowy lekarz weterynarii oświadcza, że mięso lub część mięsa zawierające transponder nie nadaje się do spożycia przez ludzi zgodnie z rozdziałem V ust. 1 lit. n) sekcji II załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 854/2004.

4. W drodze odstępstwa od ust. 1 lit. d) i bez uszczerbku dla przepisów wskazanych w dokumencie identyfikacyjnym przez instytucję wydającą, państwa członkowskie mogą wdrażać procedury w celu zwrócenia unieważnionego dokumentu do instytucji wydającej.

5. We wszystkich przypadkach śmierci lub utraty zwierzęcia z rodziny koniowatych, nieokreślonych w niniejszym artykule, posiadacz zwraca dokument identyfikacyjny do odpowiedniej instytucji wydającej, określonej w art. 4 ust. 1, 2 lub 3, w terminie 30 dni od śmierci lub utraty zwierzęcia.

Artykuł 20

Koniowate przeznaczone do uboju w celu spożycia przez ludzi i historia leczenia

1. Zwierzę z rodziny koniowatych uważa się za przeznaczone do uboju w celu spożycia przez ludzi, o ile nie stwierdzono w sposób nieodwracalny, że nie jest przeznaczone do tego celu w części II sekcji IX dokumentu identyfikacyjnego, przy pomocy podpisu złożonego przez:

a) posiadacza lub właściciela, według jego uznania; lub

b) posiadacza i odpowiedzialnego lekarza weterynarii, działających zgodnie z art. 10 ust. 2 dyrektywy 2001/82/WE.

2. Przed jakimkolwiek leczeniem zgodnie z art. 10 ust. 2 dyrektywy 2001/82/WE lub jakimkolwiek leczeniem w ramach stosowania produktu leczniczego, zatwierdzonego zgodnie z art. 6 ust. 3 wspomnianej dyrektywy, odpowiedzialny lekarz weterynarii określa status danego zwierzęcia z rodziny koniowatych albo – domyślnie – jako przeznaczone do uboju w celu spożycia przez ludzi, albo jako nieprzeznaczone do uboju w celu spożycia przez ludzi w części II, jak określono w części II sekcji IX dokumentu identyfikacyjnego.

3. W sytuacji, gdy leczenie określone w ust. 2 niniejszego artykułu nie jest dopuszczalne w przypadku zwierzęcia z rodziny koniowatych przeznaczonego do uboju w celu spożycia przez ludzi, odpowiedzialny lekarz weterynarii zapewnia, że na mocy odstępstwa przewidzianego w art. 10 ust. 2 dyrektywy 2001/82/WE przedmiotowe zwierzę z rodziny koniowatych jest uznane w sposób nieodwracalny za nieprzeznaczone do uboju w celu spożycia przez ludzi, poprzez:

a) wypełnienie i podpisanie zmiany w części II sekcji IX dokumentu identyfikacyjnego; oraz

b) unieważnienie części III sekcji IX dokumentu identyfikacyjnego.

4. W sytuacji, gdy zwierzę z rodziny koniowatych ma zostać poddane leczeniu na warunkach określonych w art. 10 ust. 3 dyrektywy 2001/82/WE, odpowiedzialny lekarz weterynarii wprowadza w części III sekcji IX dokumentu identyfikacyjnego wymagane dane szczegółowe dotyczące produktu leczniczego zawierającego substancje niezbędne do leczenia zwierząt z rodziny koniowatych, wyszczególnione w rozporządzeniu (WE) nr 1950/2006.

Odpowiedzialny lekarz weterynarii wpisuje datę ostatniego podania, zgodnie z zaleceniem, wspomnianego produktu leczniczego oraz, działając zgodnie z art. 11 ust. 4 dyrektywy 2001/82/WE, powiadamia posiadacza o dacie wygaśnięcia okresu karencji określonego zgodnie z art. 10 ust. 3 tej dyrektywy.

ROZDZIAŁ VII

REJESTRY I KARY

Artykuł 21

Baza danych

1. W przypadku wydawania dokumentu identyfikacyjnego lub dokonywania rejestracji uprzednio wydanych dokumentów

identyfikacyjnych, instytucja wydająca rejestruje w swojej bazie danych przynajmniej następujące informacje dotyczące zwierząt z rodziny koniowatych:

a) niepowtarzalny dożywotni numer;

b) gatunek;

c) płeć;

d) maść;

e) data (dzień, miesiąc i rok) urodzenia;

f) w stosownych przypadkach, co najmniej ostatnie 15 znaków kodu przekazywanego przez transponder, lub kod transmitowany przez urządzenie radiolokacyjne niezgodne z normą określoną w art. 2 ust. 2 lit. b) wraz z informacją dotyczącą wymaganego systemu odczytu, lub metoda zastępcza;

g) kraj urodzenia;

h) data wydania i jakakolwiek zmiana dokumentu identyfikacyjnego;

i) nazwisko i adres osoby, której wydano dokument identyfikacyjny;

j) status zarejestrowanych koniowatych lub koniowatych do chowu i produkcji;

k) nazwa zwierzęcia (nazwa nadana przy urodzeniu oraz, jeżeli dotyczy, nazwa handlowa);

l) znany status zwierzęcia nieprzeznaczonego do uboju w celu spożycia przez ludzi;

m) informacje dotyczące wszelkiego rodzaju duplikatów lub zastępczych dokumentów identyfikacyjnych zgodnie z art. 16 i 17;

n) zgłoszona data śmierci zwierzęcia.

2. Instytucja wydająca przechowuje informacje określone w ust. 1 niniejszego artykułu w rejestrze w swojej bazie danych przez co najmniej 35 lat lub przynajmniej do czasu, gdy upłyną dwa lata od daty śmierci danego zwierzęcia z rodziny koniowatych, o której poinformowano zgodnie z art. 19 ust. 1 lit. c).

3. Niezwłocznie po zarejestrowaniu informacji określonych w ust. 1 niniejszego artykułu instytucja wydająca przekazuje informacje określone w lit. a)–f) i n) wspomnianego ustępu do centralnej bazy danych w państwie członkowskim, w którym urodziło się dane zwierzę z rodziny koniowatych, o ile taka baza danych została udostępniona zgodnie z art. 23.

*Artykuł 22***Przekazanie kodu baz danych instytucji wydających**

Państwa członkowskie udostępniają nazwy, adresy włącznie z danymi komunikacyjnymi oraz sześciocyfrowy zgodny z UELN kod identyfikacyjny baz danych instytucji wydających pozostałym państwom członkowskim oraz opinii publicznej na stronie internetowej.

Aby pomóc państwom członkowskim w udostępnianiu przedmiotowych informacji, Komisja udostępnia stronę internetową, na której każde państwo członkowskie zamieszcza link do swojej krajowej strony internetowej.

*Artykuł 23***Centralne bazy danych i ich współpraca oraz punkty kontaktowe**

1. Państwo członkowskie może podjąć decyzję, zgodnie z którą instytucja wydająca ma obowiązek wprowadzania informacji określonych w art. 21, dotyczących koniowatych urodzonych lub zidentyfikowanych na jego terytorium, do centralnej bazy danych, lub decyzję, zgodnie z którą baza danych instytucji podlega połączeniu w sieci ze wspomnianą centralną bazą danych („centralna baza danych”).

2. Państwa członkowskie współpracują przy obsłudze swoich centralnych baz danych, zgodnie z dyrektywą 89/608/EWG.

3. Państwa członkowskie udostępniają nazwę, adres oraz sześciocyfrowy zgodny z UELN kod identyfikacyjny ich centralnych baz danych pozostałym państwom członkowskim oraz opinii publicznej na stronie internetowej.

Aby pomóc państwom członkowskim w udostępnianiu przedmiotowych informacji, Komisja udostępnia stronę internetową, na której każde państwo członkowskie zamieszcza link do swojej krajowej strony internetowej.

4. Państwa członkowskie udostępniają punkt kontaktowy, aby móc otrzymać poświadczenie, określone w art. 19 ust. 1 lit. c), do dalszego rozprowadzania do odpowiednich instytucji wydających zatwierdzonych na ich terytorium.

Wspomnianym punktem kontaktowym może być instytucja wyznaczona do kontaktów, określona w art. 35 rozporządzenia (WE) nr 882/2004.

Dane szczegółowe dotyczące punktu kontaktowego, które mogą być wprowadzone do centralnej bazy danych, są udostępniane pozostałym państwom członkowskim oraz opinii publicznej na stronie internetowej.

Aby pomóc państwom członkowskim w udostępnianiu przedmiotowych informacji, Komisja udostępnia stronę internetową, na której każde państwo członkowskie zamieszcza link do swojej krajowej strony internetowej.

*Artykuł 24***Kary**

Państwa członkowskie ustanawiają przepisy w sprawie kar mających zastosowanie do naruszeń niniejszego rozporządzenia i podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, że zostaną one zastosowane. Ustanowione kary są skuteczne, współmierne i odstraszające.

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wspomnianych przepisach najpóźniej do dnia 30 czerwca 2009 r. Wszelkiego rodzaju późniejsze zmiany, naruszające wspomniane przepisy, są niezwłocznie przekazywane do wiadomości Komisji.

ROZDZIAŁ VIII

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE*Artykuł 25***Uchylenie**

Decyzje 93/623/EWG oraz 2000/68/WE uchyla się z dniem 1 lipca 2009 r.

Odniesienia do uchylonych decyzji rozumiane są jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 26***Przepisy przejściowe**

1. Koniowate, które urodziły się nie później niż do dnia 30 czerwca 2009 r. i zostały zidentyfikowane do tego dnia zgodnie z decyzjami 93/623/EWG lub 2000/68/WE, uważa się za zidentyfikowane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Dokumenty identyfikacyjne dla wspomnianych koniowatych rejestruje się zgodnie z art. 21 ust. 1 niniejszego rozporządzenia najpóźniej do dnia 31 grudnia 2009 r.

2. Koniowate, które urodziły się nie później niż do dnia 30 czerwca 2009 r., ale nie zostały zidentyfikowane do tego dnia zgodnie z decyzjami 93/623/EWG lub 2000/68/WE, muszą zostać zidentyfikowane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem najpóźniej do dnia 31 grudnia 2009 r.

*Artykuł 27***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 czerwca 2008 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

DOKUMENT IDENTYFIKACYJNY DLA KONIOWATYCH

PASZPORT

Instrukcje ogólne

Poniższe instrukcje zostały opracowane, aby pomóc użytkownikowi, i nie stanowią przeszkody dla przepisów ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 504/2008.

I. Paszport musi zawierać wszystkie instrukcje przydatne w przypadku ich zastosowania oraz szczegółowe informacje dotyczące instytucji wydającej w języku francuskim, angielskim oraz w jednym z urzędowych języków państwa członkowskiego lub kraju, w którym instytucja wydająca ma swoją siedzibę główną.

II. Informacje przedstawione w paszporcie.

A. Paszport musi zawierać następujące informacje:

1. Sekcje I oraz II – Identyfikacja

Zwierzęta z rodziny koniowatych są identyfikowane przez właściwy organ. Numer identyfikacyjny wyraźnie identyfikuje dane zwierzę oraz instytucję, która wydała dokument identyfikacyjny, a także jest zgodny z UELN.

W pkt 5 sekcji I musi być miejsce na co najmniej 15 znaków kodu transpondera.

W przypadku zarejestrowanych koniowatych paszport zawiera rodowód oraz klasę w księdze stadnej, do której dane zwierzę zostało wpisane zgodnie z przepisami zatwierdzonej organizacji hodowlanej wydającej paszport.

2. Sekcja III – Właściciel

Nazwisko właściciela lub jego agenta/przedstawiciela należy podać w przypadku takiego wymogu ze strony instytucji wydającej.

3. Sekcja IV – Rejestrowanie kontroli tożsamości

W każdym przypadku, gdy wymagają tego przepisy ustawowe i wykonawcze, właściwy organ zobowiązany jest dokonywać rejestracji kontroli przeprowadzanych w zakresie identyfikacji zwierzęcia z rodziny koniowatych.

4. Sekcje V oraz VI – Zapis o szczepieniach

Wszystkie szczepienia muszą zostać zarejestrowane w sekcji V (wyłącznie grypa koni) oraz w sekcji VI (wszystkie pozostałe szczepienia). Informacja może być przekazana w postaci naklejki.

5. Sekcja VII – Laboratoryjne badania stanu zdrowia

Wyniki wszystkich badań przeprowadzonych w celu wykrycia chorób zakaźnych muszą zostać zarejestrowane.

6. Sekcja VIII – Ważność dokumentu do celów przemieszczania

Unieważnienie/przywrócenie ważności dokumentu zgodnie z art. 4 ust. 4 dyrektywy 90/426/EWG oraz wykaz chorób podlegających obowiązkowi zgłaszania.

7. Sekcja IX – Podawanie weterynaryjnych produktów leczniczych

Części I oraz II lub część III tej sekcji muszą być należycie wypełnione zgodnie z instrukcjami ustanowionymi w tej sekcji.

B. Paszport może zawierać następujące informacje:

Sekcja X – Podstawowe wymagania zdrowotne

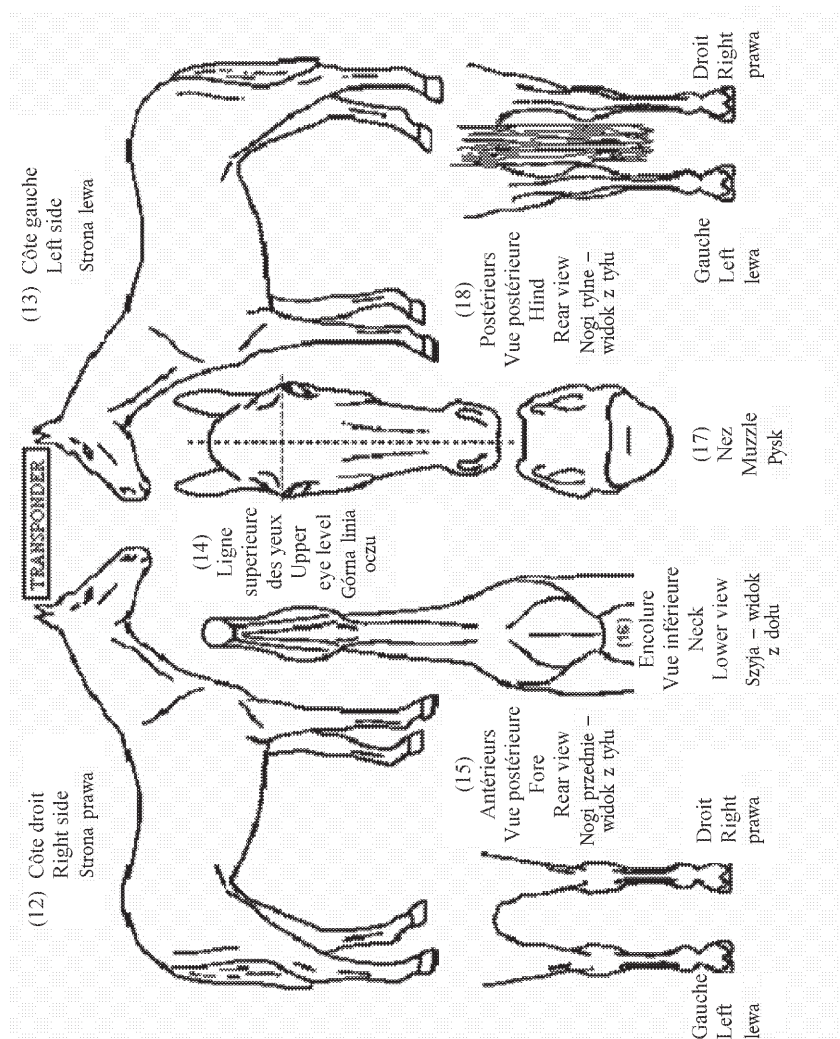
SEKCJA I

Część A – Dane identyfikacyjne

<p>(1)(a) Espèce: Species: Gatunek:</p> <p>(1)(b) Sexe: Sex: Płeć:</p> <p>(2) Date de naissance: Date of birth: Data urodzenia:</p>	<p>(4) Numéro unique d'identification valable à vie (15 chiffres): Unique Life Number (15 digits): Niepowtarzalny Dożywotni Numer (15 znaków): □□□-□□□-□□□□□□□□□□</p>
<p>(3) Signalement: Description: Opis:</p> <p>(3)(a) Robe: Colour: Maść:</p> <p>(3)(b) Tête: Head: Głowa:</p> <p>(3)(c) Ant. G: Foreleg L: Noga przednia L:</p> <p>(3)(d) Ant. D: Foreleg R: Noga przednia P:</p> <p>(3)(e) Post G: Hind leg L: Noga tylna L:</p> <p>(3)(f) Post D: Hind leg R: Noga tylna P:</p> <p>(3)(g) Corps: Body: Kłoda:</p> <p>(3)(h) Marques: Markings: Znamiona:</p>	<p>(5) Code du transpondeur (si disponible): Transponder code (where available): Kod transpondera (jeżeli dostępny): □□□ □□□ □□□ □□□ □□□ Système de lecture (si différent de ISO 11784) ... Reading system (if not ISO 11784) ... System odczytu (jeżeli inny niż ISO 11784) ... Code-barres (optionnel) Bar-Code (optional) Kod kreskowy (nieobowiązkowo):</p>
<p>(9) Le: On: W dniu:</p> <p>(10) Circonscription: District: Okręg:</p>	<p>(6) Méthode de marquage alternative (si disponible): Alternative method of marking (if available): Zastępcza metoda znakowania (jeżeli dotyczy):</p> <p>(7) Information sur toute autre méthode appropriée donnant des garanties pour vérifier l'identité de l'animal (groupe sanguin/code ADN) (optionnel): Information on any other appropriate method providing guarantees to verify the identity of the animal (blood group/DNA code) (optional): Informacje dotyczące dowolnej innej odpowiedniej metody zapewniającej gwarancje zweryfikowania tożsamości zwierzęcia (grupa krwi/kod DNA) (nieobowiązkowo):</p> <p>(8) Nom et adresse du destinataire du document: Name and address of person to whom document is issued: Nazwisko i adres osoby, której wydano dokument:</p> <p>(11) Signature et cachet de la personne qualifiée (ou de l'autorité compétente) (en lettres capitales) Signature and stamp of qualified person (or competent authority) (in capital letters) Podpis i pieczęć wykwalifikowanej osoby (lub właściwego organu) (wielkimi literami)</p>

SEKCJA I

Część B – Opis graficzny

Uwaga do instytucji wydającej [nie należy drukować w dokumencie identyfikacyjnym]: Drobne odstępstwa od przedstawionego wzoru opisu graficznego są dozwolone, o ile były w użyciu przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.

SEKCJA II
Certificat d'origine
Certificate of Origin
Świadectwo pochodzenia

(1) Nom: Name: Nazwa:	(2) Nom commercial: Commercial name: Nazwa handlowa:
(3) Race: Breed: Rasa:	(4) Classe dans le livre généalogique: Studbook class: Klasa w księdze stadnej:
(5) Père génétique: Genetic sire: Genetyczny ojciec:	(5)(a) Grand-père: Grandsire: Dziadek:
(6) Mère génétique: Genetic dam: Genetyczna matka:	(6)(a) Grand-père: Grandsire: Dziadek:
(7) Lieu de naissance: Place of birth: Miejsce urodzenia:	Uwaga: Pedigree (si indiqué sur page additionnelle) Pedigree (if appropriate on additional page) Rodowód (jeżeli stosowne, na dodatkowej stronie)
(8) Naisseur(s): Breeder(s): Hodowca(-y):	
(9) Certificat d'origine validé le: par: Certificate of origin validated on: by: Świadectwo pochodzenia potwierdzone w dniu: przez:	(10)(a) Nom de l'instance émetteur: Name of the issuing body: Nazwa instytucji wydającej: (10)(b) Adresse: Address: Adres:
(10)(c) N° de téléphone: Telephone number: Numer telefonu:	(10)(d) N° de télécopie/e-mail: Fax-number/e-mail: Numer faksu/e-mail:
(10)(e) Cachet: Stamp: Pieczęć:	(10)(f) Signature: (nom en lettres capitales et qualité du signataire) Signature: (Name in capital letters and capacity of signatory) Podpis: (Nazwisko wielkimi literami oraz stanowisko sygnatariusza)

Uwaga do instytucji wydającej [nie należy drukować w dokumencie identyfikacyjnym]: Odstępstwa w zakresie rozplanowania od przedstawionego wzoru są dopuszczalne, o ile zapewniono wymagane informacje minimalne.

SEKCJA III

[Wypełnić wyłącznie, jeśli wymagają tego przepisy organizacji określonej w art. 2 lit. c) dyrektywy 90/426/EWG, i zgodnie z nimi]

Détails de droit de propriété

1. Pour les compétitions sous compétence de la Fédération équestre internationale, la nationalité du cheval est celle de son propriétaire.
2. En cas de changement de propriétaire, le passeport doit être immédiatement déposé auprès de l'organisation, l'association ou le service officiel ayant délivré avec le nom et l'adresse du nouveau propriétaire afin de le lui transmettre après réenregistrement.
3. S'il y a plus d'un propriétaire ou si le cheval appartient à une société, le nom de la personne responsable pour le cheval doit être inscrit dans le passeport ainsi que sa nationalité. Si les propriétaires sont de nationalités différentes, ils doivent préciser la nationalité du cheval.
4. Lorsque la Fédération équestre internationale approuve la location d'un cheval par une Fédération équestre nationale, les détails de ces transactions doivent être enregistrés par la Fédération équestre nationale intéressée.

Szczegółowe informacje dotyczące własności

1. Do celów organizacji zawodów pod patronatem Międzynarodowej Federacji Jeździeckiej (Fédération équestre internationale) przynależność państwowa konia jest taka sama, jak przynależność państwowa jego właściciela.
2. W przypadku zmiany prawa własności, paszport musi zostać niezwłocznie złożony w organizacji, związku lub urzędzie państwowym, przez którą został wydany, wraz z podaniem nazwiska i adresu nowego właściciela, celem dokonania ponownej rejestracji i przekazania go nowemu właścicielowi.
3. W przypadku występowania kilku właścicieli lub kiedy koń pozostaje w posiadaniu firmy, w paszporcie należy wpisać nazwisko osoby odpowiedzialnej za konia oraz jej przynależność państwową. Jeżeli właścicielami konia są osoby o różnej przynależności państwowej, zobowiązane są one ustalić przynależność państwową konia.
4. W przypadku, gdy Międzynarodowa Federacja Jeździecka (Fédération équestre internationale) zatwierdza leasing konia przez krajową federację jeździecką, ta ostatnia zobowiązana jest dokonać rejestracji szczegółów takich transakcji.

Details of ownership

1. For competition purposes under the auspices of the Fédération équestre internationale the nationality of the horse is that of its owner.
2. On change of ownership the passport must immediately be lodged with the issuing organization, association or official agency, giving the name and address of the new owner, for re-registration and forwarding to the new owner.
3. If there is more than one owner or the horse is owned by a company, then the name of the individual responsible for the horse must be entered in the passport together with his nationality. If the owners are of different nationalities, they have to determine the nationality of the horse.
4. When the Fédération équestre internationale approves the leasing of a horse by a national equestrian federation, the details of these transactions must be recorded by the national equestrian federation concerned.

Date d'enregistrement par l'organisation, l'association ou le service officiel Date of registration, by the organisation, association, or official agency Data rejestracji przez organizację, związek lub urząd państwowy	Nom du propriétaire Name of owner Nazwisko właściciela	Adresse du propriétaire Address of owner Adres właściciela	Nationalité du propriétaire Nationality of owner Przynależność państwowa właściciela	Signature du propriétaire Signature of owner Podpis właściciela	Cachet de l'organisation, association ou service officiel et signature Organization, association or official agency stamp and signature Pieczęć i podpis organizacji, związku lub urzędu państwowego

Uwaga do instytucji wydającej [nie należy drukować w dokumencie identyfikacyjnym]: Tekst w pkt 1–4 niniejszej sekcji, lub jego części, ma zostać wydrukowany jedynie w sytuacji, gdy jest to zgodne z przepisami organizacji określonych w art. 2 lit. c) dyrektywy 90/426/EWG.

SEKCJA IX

Podawanie weterynaryjnych produktów leczniczych

Niepowtarzalny dożywni numer ⁽¹⁾ □□□□-□□□□-□□□□□□□□□□□□

Część I

Data i miejsce wydania niniejszej sekcji ⁽¹⁾: .....

Instytucja wydająca niniejszą sekcję dokumentu identyfikacyjnego ⁽¹⁾: .....

Część II

Uwaga: Zwierzę z rodziny koniowatych nie jest przeznaczone do uboju w celu spożycia przez ludzi.

Zwierzęciu z rodziny koniowatych można w związku z powyższym podać weterynaryjne produkty lecznicze zatwierdzone zgodnie z art. 6 ust. 3 lub produkty podawane zgodnie z art. 10 ust. 2 dyrektywy 2001/82/WE.

Ja, niżej podpisany właściciel ⁽²⁾/przedstawiciel właściciela ⁽²⁾/posiadacz ⁽²⁾, oświadczam, że zwierzę z rodziny koniowatych opisane w niniejszym dokumencie identyfikacyjnym nie jest przeznaczone do uboju w celu spożycia przez ludzi.

Data i miejsce

Imię i nazwisko wielkimi literami oraz podpis właściciela,
przedstawiciela właściciela lub posiadacza zwierzęcia

Imię i nazwisko wielkimi literami oraz podpis odpowiedzialnego lekarza weterynarii działającego zgodnie z art. 10 ust. 2 dyrektywy 2001/82/WE

Część III

Uwaga: Zwierzę z rodziny koniowatych jest przeznaczane do uboju w celu spożycia przez ludzi.

Bez uszczerbku dla rozporządzenia (EWG) nr 2377/90 i dyrektywy 96/22/WE, zwierzę z rodziny koniowatych może być objęte leczeniem zgodnie z art. 10 ust. 3 dyrektywy 2001/82/WE pod warunkiem, że zwierzęta leczone w ten sposób mogą być poddane ubojowi w celu spożycia przez ludzi jedynie po zakończeniu ogólnego okresu karencji trwającego sześć miesięcy od dnia ostatniego podania substancji wyszczególnionych zgodnie z art. 10 ust. 3 wspomnianej dyrektywy.

HISTORIA LECZENIA

Data ostatniego podania, zgodnie z zaleceniem, stosownie do art. 10 ust. 3 dyrektywy 2001/82/WE lub Data zawieszenia zgodnie z art. 16 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 504/2008 (7) (8) [dd/mm/rrrr]	Miejsce — Kod kraju — Kod pocztowy — Miejscowość	Niezbędne substancje dodane do weterynaryjnych produktów leczniczych podawanych zgodnie z art. 10 ust. 3 dyrektywy 2001/82/WE, o których mowa w pierwszej kolumnie (3) (4) lub zgodnie z art. 16 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 504/2008 (7) (8)	Odpowiedzialny lekarz weterynarii podający i/lub przepisujący podawanie weterynaryjnego produktu leczniczego Nazwisko: (5) ..... Adres: (5) ..... Kod pocztowy: (5) ..... Miejscowość: (5) ..... Telefon: (6)	Podpis

(1) Informacje wymagane jedynie w przypadku, gdy niniejsza sekcja wydana jest w innym czasie niż sekcja III.

(2) Niepotrzebne skreślić.

(3) Specyfikacja substancji w stosunku do wykazu substancji określonego zgodnie z art. 10 ust. 3 dyrektywy 2001/82/WE jest obowiązkowa.

(4) Informacje dotyczące innych weterynaryjnych produktów leczniczych podawanych zgodnie z dyrektywą 2001/82/WE są nieobowiązkowe.

(5) Nazwisko, adres, kod pocztowy i miejscowość wielkimi literami.

(6) Numer telefonu w postaci [+kod kraju (numer kierunkowy) numer abonenta].

(7) W przypadku zawieszenia na sześć miesięcy statusu zwierzęcia z rodziny koniowatych jako przeznaczonego na ubój do celów spożycia przez ludzi zgodnie z art. 16 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 504/2008, w pierwszej kolumnie należy wpisać datę rozpoczęcia zawieszenia, a w trzeciej kolumnie słowa „Art. 16 ust. 2”.

(8) Wydruk tego odniesienia jest obowiązkowy wyłącznie w przypadku duplikatów dokumentów identyfikacyjnych wydanych zgodnie z art. 16 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 504/2008.

SEKCJA X

**Exigences sanitaires de base
Les exigences ne sont pas valables pour l'introduction dans la Communauté**

**Basic health requirements
These requirements are not valid to enter the Community**

**Podstawowe wymagania zdrowotne
Wymagania niniejsze nie obowiązują w przypadku wprowadzania zwierzęcia do Wspólnoty**

Je soussigné ⁽¹⁾ certifie que l'équidé décrit dans ce passeport satisfait aux conditions suivantes:

I, the undersigned ⁽¹⁾, hereby certify that the equine animal described in this passport satisfies the following conditions:

Ja, niżej podpisany ⁽¹⁾, niniejszym zaświadczam, że zwierzę z rodziny koniowatych wyszczególnione w niniejszym paszporcie spełnia następujące warunki:

- a) il a été examiné ce jour, ne présente aucun signe clinique de maladie et est apte au transport;
it has been examined this day, presents no clinical sign of disease and is fit for transport;
zostało poddane badaniu i na dzień dzisiejszy nie stwierdzono żadnych klinicznych objawów choroby oraz nadaje się do transportu;
- b) il n'est pas destiné à l'abattage dans le cadre d'un programme national d'éradication d'une maladie transmissible;
it is not intended for slaughter under a national eradication programme for a transmissible disease;
nie jest przeznaczone na ubój w ramach krajowego programu zwalczania chorób zakaźnych;
- c) il ne provient pas d'une exploitation faisant l'objet de mesures de restriction pour des motifs de police sanitaire et n'a pas été en contact avec des équidés d'une telle exploitation;
it does not come from a holding subject to restrictions for animal health reasons and has not been in contact with equidae on such a holding;
nie pochodzi z gospodarstwa objętego ograniczeniami z przyczyn związanych ze zdrowiem zwierząt ani nie miało styczności ze zwierzętami z rodziny koniowatych w takim gospodarstwie;
- (d) à ma connaissance, il n'a pas été en contact avec des équidés atteints d'une maladie transmissible au cours des 15 jours précédant l'embarquement.
to the best of my knowledge, it has not been in contact with equidae affected by a transmissible disease during the 15 days prior to loading.
zgodnie z posiadaną przeze mnie wiedzą, przez 15 dni poprzedzających załadunek nie miało styczności z koniowatymi cierpiącymi na chorobę zakaźną.

**LA PRÉSENTE CERTIFICATION EST VALABLE 10 JOURS À COMPTER DE LA DATE DE SA SIGNATURE
PAR LE VÉTÉRINAIRE OFFICIEL
THIS CERTIFICATION IS VALID FOR 10 DAYS FROM THE DATE OF SIGNATURE BY THE OFFICIAL
VETERINARIAN
NINIEJSZE ZAŚWIADCZENIE JEST WAŻNE PRZEZ OKRES 10 DNI OD DATY PODPISANIA GO PRZEZ
URZĘDOWEGO LEKARZA WETERYNARII**

⁽¹⁾ Ce document doit être signé dans les 48 heures précédant le déplacement international de l'équidé.

This document must be signed within 48 hours prior to international transport of equine animal.

Niniejszy dokument musi być podpisany w terminie 48 godzin przed międzynarodowym transportem zwierzęcia z rodziny koniowatych.

Date Date Data	Lieu Place Miejsce	<p>Pour des raisons épidémiologiques particulières, un certificat sanitaire séparé accompagne le présent passeport</p> <p>For particular epidemiological reasons, a separate health certificate accompanies this passport</p> <p>Ze szczególnych przyczyn epidemiologicznych niniejszemu paszportowi towarzyszy oddzielne świadectwo zdrowia</p>	<p>Nom en capitales et signature du vétérinaire officiel</p> <p>Name in capital letters and signature of official veterinarian</p> <p>Imię i nazwisko (wielkimi literami) oraz podpis urzędowego lekarza weterynarii</p>
		<p>Oui/non (barrer la mention inutile)</p> <p>Yes/no (delete as appropriate)</p> <p>Tak/nie (niepotrzebne skreślić)</p>	
		<p>Oui/non (barrer la mention inutile)</p> <p>Yes/no (delete as appropriate)</p> <p>Tak/nie (niepotrzebne skreślić)</p>	
		<p>Oui/non (barrer la mention inutile)</p> <p>Yes/no (delete as appropriate)</p> <p>Tak/nie (niepotrzebne skreślić)</p>	
		<p>Oui/non (barrer la mention inutile)</p> <p>Yes/no (delete as appropriate)</p> <p>Tak/nie (niepotrzebne skreślić)</p>	
		<p>Oui/non (barrer la mention inutile)</p> <p>Yes/no (delete as appropriate)</p> <p>Tak/nie (niepotrzebne skreślić)</p>	
		<p>Oui/non (barrer la mention inutile)</p> <p>Yes/no (delete as appropriate)</p> <p>Tak/nie (niepotrzebne skreślić)</p>	

ZAŁĄCZNIK II

Informacje przechowywane na karcie elektronicznej

Karta elektroniczna zawiera co najmniej następujące informacje:

1. Widoczne informacje:

- instytucja wydająca
- niepowtarzalny dożywotni numer
- nazwa
- płeć
- maść
- ostatnie 15 znaków kodu przekazywanego przez transponder (stosownie do potrzeb)
- fotografia zwierzęcia z rodziny koniowatych;

2. Informacje elektroniczne dostępne przy użyciu standardowego oprogramowania:

- co najmniej wszelkie obowiązkowe informacje zawarte w części A sekcji I dokumentu identyfikacyjnego.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 505/2008

z dnia 6 czerwca 2008 r.

dotyczące zezwolenia na nowe zastosowanie 3-fitazy (Natuphos) jako dodatku paszowego

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 przewiduje udzielenie zezwoleń na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt oraz określa sposób uzasadniania i procedury przyznawania takich zezwoleń.
- (2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 złożony został wniosek o zezwolenie na stosowanie preparatu określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia. Do wniosku dołączone zostały szczegółowe dane oraz dokumenty wymagane na mocy art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (3) Wniosek dotyczy zezwolenia na nowe zastosowanie preparatu enzymatycznego 3-fitazy (Natuphos 5000, Natuphos 5000 G, Natuphos 5000 L, Natuphos 10000 G i Natuphos 10000 L) wytwarzanego przez *Aspergillus niger* (CBS 101.672) jako dodatku paszowego dla macior, celem sklasyfikowania go w kategorii „dodatki zootechniczne”.
- (4) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 243/2007⁽²⁾ zezwolono na stosowanie powyższego preparatu u prosiąt odstawionych (odsadzonych) od maciory, tuczników i kurcząt przeznaczonych do tuczu (kurcząt rzeźnych), rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1142/2007⁽³⁾ zezwolono na stosowanie go u kur niosek i indyków rzeźnych, natomiast rozporządzeniem Komisji (WE) nr 165/2008⁽⁴⁾ zezwolono na stosowanie go u kaczek.

- (5) Przedstawiono nowe dane popierające wniosek o wydanie zezwolenia w przypadku macior. Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) stwierdził w swojej opinii z dnia 15 czerwca 2006 r.⁽⁵⁾, że preparat enzymatyczny Natuphos (3-fitaza) wytwarzany przez *Aspergillus niger* (CBS 101.672) nie ma negatywnego oddziaływania na zdrowie konsumentów, użytkowników ani na środowisko naturalne oraz że skutecznie poprawia on strawność pasz. Urząd w swej opinii z dnia 12 grudnia 2007 r.⁽⁶⁾ stwierdził, iż stosowanie tego preparatu jest bezpieczne dla macior. Zdaniem Urzędu nie ma potrzeby wprowadzania specjalnych wymogów dotyczących monitorowania rynku po wprowadzeniu preparatu do obrotu. Urząd poddał również weryfikacji sprawozdanie z metody analizy dodatku paszowego w paszy, przedłożone przez wspólnotowe laboratorium referencyjne utworzone rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003.
- (6) Ocena tego preparatu dowodzi, że warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 są spełnione. W związku z tym należy zezwolić na stosowanie preparatu, zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Preparat wyszczególniony w załączniku, należący do kategorii „dodatki zootechniczne” i do grupy funkcjonalnej „substancje polepszające strawność”, zostaje dopuszczony jako dodatek stosowany w żywieniu zwierząt zgodnie z warunkami określonymi w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 378/2005 (Dz.U. L 59 z 5.3.2005, s. 8).

⁽²⁾ Dz.U. L 73 z 13.3.2007, s. 4.

⁽³⁾ Dz.U. L 256 z 2.10.2007, s. 20.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 50 z 23.2.2008, s. 8.

⁽⁵⁾ Opinia Panelu Naukowego ds. Dodatków Paszowych oraz Środków lub Substancji Wykorzystywanych w Paszach dla Zwierząt oraz Panelu Naukowego ds. Organizmów Zmodyfikowanych Genetycznie dotycząca bezpieczeństwa i skuteczności preparatu enzymatycznego Natuphos (3-fitaza) wytwarzanego przez *Aspergillus niger*. *Dziennik EFSA* (2006) 369, s. 1–19.

⁽⁶⁾ Opinia Panelu Naukowego ds. Dodatków Paszowych oraz Środków lub Substancji Wykorzystywanych w Paszach dla Zwierząt na temat „Bezpieczeństwa preparatu enzymatycznego Natuphos (3-fitazy) dla macior”. *Dziennik EFSA* (2007) 614, s. 1–5.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 czerwca 2008 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek (nazwa handlowa)	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Maksymalna zawartość		Inne przepisy	Data ważności zezwolenia
						Minimalna zawartość	Jednostki aktywności/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %		
Kategoria dodatków zootechnicznych. Grupa funkcjonalna: substancje polepszające strawność.									
4a1600	BASF SE	3-ftaza EC 3.1.3.8 (Natuphos 5000 Natuphos 5000 G Natuphos 5000 L Natuphos 10000 G Natuphos 10000 L)	Skład dodatku 3-ftaza wytwarzana przez <i>Aspergillus niger</i> (CBS 101.672) o następującej aktywności minimalnej: Postać stała: 5 000 FTU (1)/g Postać płynna: 5 000 FTU/ml Charakterystyka substancji czynnej 3-ftaza wytwarzana przez <i>Aspergillus niger</i> (CBS 101.672) Metoda analityczna (2) Metoda kolorymetryczna polegająca na pomiarze ilości nieorganicznego fosforanu uwolnionego przez enzym z substratu fitynianowego.	Maciory	—	500 FTU	—	1. W informacjach na temat stosowania dodatku i premiksu wskazać temperaturę przechowywania, maksymalny okres przechowywania oraz stabilność granulowania. 2. Zalecana dawka na 1 kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej; 500 FTU. 3. Do stosowania w paszach zawierających więcej niż 0,36 % fosforu związanego fityną.	27 czerwca 2018 r.

(1) 1 FTU odpowiada ilości enzymu uwalniającej 1 mikromol nieorganicznego fosforanu na minutę z fitynianu sodowego przy pH 5,5 oraz temperaturze 37 °C.

(2) Szczegóły dotyczące metod analitycznych można uzyskać pod następującym adresem wspólnotowego laboratorium referencyjnego: www.irmm.jrc.be/cfl-feed-additives

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 506/2008**z dnia 6 czerwca 2008 r.****zmieniające załącznik IV do rozporządzenia Rady (WE) nr 708/2007 w sprawie wykorzystania w akwakulturze gatunków obcych i niewystępujących miejscowo**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

piła o dodanie pewnych gatunków do wydzielonej części załącznika.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 708/2007 z dnia 11 czerwca 2007 r. w sprawie wykorzystania w akwakulturze gatunków obcych i niewystępujących miejscowo ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 24 ust. 1, 5 i 6,

(4) Komisja zwołała posiedzenia grupy ekspertów, które odbyły się dnia 7 listopada 2007 r. i w dniach 30–31 stycznia 2008 r. i których celem była ocena możliwości włączenia tych gatunków do załącznika IV do wspomnianego rozporządzenia. W tym celu sporządzono nowy wykaz gatunków.

a także mając na uwadze, co następuje:

(5) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik IV do rozporządzenia (WE) nr 708/2007.

(1) Rozporządzenie (WE) nr 708/2007 ustanawia przepisy ramowe regulujące praktyki stosowane w akwakulturze w odniesieniu do gatunków obcych i niewystępujących miejscowo w celu oceny i zminimalizowania ewentualnego oddziaływania tych gatunków oraz wszelkich gatunków niedocelowych na środowisko wodne.

(6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Rybołówstwa i Akwakultury,

(2) Załącznik IV do rozporządzenia (WE) nr 708/2007 zawiera wykaz gatunków, do których nie mają zastosowania niektóre przepisy tego rozporządzenia. Państwa członkowskie mogą zwrócić się do Komisji o dodanie do tego załącznika kolejnych gatunków.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik IV do rozporządzenia (WE) nr 708/2007 zastępuje się tekstem załącznika do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2**Wejście w życie**

(3) Przed wejściem wspomnianego rozporządzenia w życie niektóre państwa członkowskie zwróciły się o dodanie pewnych gatunków do załącznika IV. W odniesieniu do swoich najbardziej oddalonych regionów Francja wystą-

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 czerwca 2008 r.

W imieniu Komisji

Joe BORG

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 168 z 28.6.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK IV

Wykaz gatunków, o których mowa w art. 2 ust. 5

CZĘŚĆ A – Ogólna

Acipenser baeri (*), jesiotr syberyjski
A. gueldenstaeti (*), jesiotr rosyjski
A. nudiiventris (*), szyp
A. ruthenus (*), sterlet
A. stellatus (*), siewruga
A. sturio (*), jesiotr zachodni
Aristichthys nobilis, tołpyga pstra
Carassius auratus, karaś złocisty
Clarias gariepinus, sum afrykański
Coregonus peled, peled
Crassostrea gigas, ostryga wielka
Ctenopharyngodon idella, amur biały
Cyprinus carpio, karp
Huso huso (*), bieluga
Hypophthalmichthys molitrix, tołpyga biała
Ictalurus punctatus, sum kanałowy
Micropterus salmoides, bass wielkogębowy
Oncorhynchus mykiss, pstrąg tęczowy
Ruditapes philippinarum, małż japoński lub filipiński
Salvelinus alpinus, golec
Salvelinus fontinalis, pstrąg źródłany
Salvelinus namaycush, palia jeziorowa
Sander lucioperca, sandacz
Silurus glanis, sum

CZĘŚĆ B – Francuskie departamenty zamorskie

Macrobrachium rosenbergii, krewetka słodkowodna olbrzymia
Oreochromis mossambicus, tilapia mozambijska
O. niloticus, tilapia nilowa
Sciaenops ocellatus, kulbak czerwony

(*) Mieszańce jesiotrów.”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 507/2008**z dnia 6 czerwca 2008 r.****ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1673/2000 w sprawie wspólnej organizacji rynków lnu i konopi uprawianych na włókno****(Wersja skodyfikowana)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1673/2000 z dnia 27 lipca 2000 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków lnu i konopi uprawianych na włókno ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9,uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2799/98 z dnia 15 grudnia 1998 r. ustanawiające agromonetarne ustalenia dotyczące euro ⁽²⁾, w szczególności jego art. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 245/2001 z dnia 5 lutego 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1673/2000 w sprawie wspólnej organizacji rynków lnu i konopi uprawianych na włókno ⁽³⁾ zostało kilkakrotnie znacząco zmienione ⁽⁴⁾. W celu zapewnienia jego jasności i zrozumiałości należy je zatem skodyfikować.
- (2) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1673/2000 przewiduje, między innymi, środki odnoszące się do rynku wewnętrznego lnu i konopi uprawianych na włókno obejmujące pomoc dla upoważnionych głównych przetwórców słomy lnianej i konopnej oraz dla rolników, którzy zlecają przetworzenie słomy na własny rachunek, i dla takich przypadków muszą zostać ustanowione szczegółowe przepisy wykonawcze.
- (3) Należy ustalić warunki udzielania upoważnień głównym przetwórcom oraz obowiązki, które powinni spełnić rolnicy zlecający przetworzenie słomy na własny

⁽¹⁾ Dz.U. L 193 z 29.7.2000, s. 16. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 953/2006 (Dz.U. L 175 z 29.6.2006, s. 1). Rozporządzenie (WE) nr 1673/2000 zostanie zastąpione rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1) od dnia 1 lipca 2008 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 349 z 24.12.1998, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 35 z 6.2.2001, s. 18. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2006 (Dz.U. L 365 z 21.12.2006, s. 52).

⁽⁴⁾ Zob. załącznik II.

rachunek. Muszą również zostać określone informacje, jakie powinny być zawarte w umowach sprzedaży, zobowiązaniach do przetwarzania i umowach o przetwórstwo obejmujących słomę, o których mowa w art. 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1673/2000.

- (4) Niektórzy główni przetwórcy słomy lnianej produkują przede wszystkim długie włókno lniane, oraz, jako produkt uboczny, krótkie włókno lniane zawierające duży odsetek zanieczyszczeń i części zdrewniałych. Jeśli nie posiadają oni odpowiednich urządzeń do czyszczenia tych produktów wtórnych, mogą podpisać umowę na czyszczenie krótkiego włókna lnianego z innym przedsiębiorcą. W takich przypadkach czyszczenie włókna w ramach umowy powinno być uważane za czynność wykonaną przez upoważnionego głównego przetwórcę na rzecz pozyskania krótkiego włókna lnianego. Wobec tego warunki, które muszą spełnić wspomniani przedsiębiorcy, zwłaszcza w odniesieniu do kontroli, powinny zostać odpowiednio ustalone.

- (5) W celu zagwarantowania, że dane produkty kwalifikują się do pomocy, powinien zostać złożony w odniesieniu do danego roku pojedynczy wniosek, o którym mowa w części II tytułu II rozdział I rozporządzenia Komisji (WE) nr 796/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wdrażania wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli ⁽⁵⁾ przewidzianych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 ustanawiającym wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającym określone systemy wsparcia dla rolników.

- (6) W celu zapewnienia prawidłowego zarządzania administracyjnego podczas dostosowywania do specjalnych warunków występujących na rynku lnu i konopi należy określić przedział czasowy, w którym len i konopie uprawiane na włókno mogą być poddawane przetwarzaniu i, jeżeli to stosowne, wprowadzane do obrotu.

- (7) W przypadku gdy państwa członkowskie zdecydują o przyznaniu pomocy do krótkiego włókna lnianego lub włókna konopnego o zawartości zanieczyszczeń i części zdrewniałych powyżej 7,5 %, powinna zostać ustalona metoda obliczania równoważnej ilości produktu o zawartości zanieczyszczeń i części zdrewniałych równej 7,5 %.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 141 z 30.4.2004, s. 18. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 319/2008 (Dz.U. L 95 z 8.4.2008, s. 63).

- (8) W celu zapewnienia właściwego funkcjonowania mechanizmu stabilizującego należy wprowadzić ograniczenie ilości włókna, na które może zostać przyznana pomoc z tytułu przetwórstwa w danym roku gospodarczym, do wielkości uzyskanej poprzez przemnożenie liczby hektarów objętych umową lub zobowiązaniem dotyczącym przetwórstwa przez współczynnik ilościowy wyliczony dla hektara. Współczynnik ilościowy ma być określony przez państwo członkowskie na podstawie krajowych gwarantowanych ilości i liczby uprawianych hektarów.
- (9) Biorąc pod uwagę wahania krajowych gwarantowanych ilości, które mogą wynikać z elastyczności wprowadzonej art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1673/2000, powinny zostać ustalone szczegółowe zasady ustanawiania tych krajowych gwarantowanych ilości dla każdego roku gospodarczego z uwzględnieniem dostosowania, które może okazać się niezbędne dla dokonania prawidłowego rozdziału krajowej gwarantowanej ilości pomiędzy beneficjentów pomocy z tytułu przetwórstwa.
- (10) Pomoc z tytułu przetwórstwa jest przyznawana pod warunkiem, że została zawarta umowa albo przyjęte zobowiązanie, o których mowa w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 1673/2000. Ponadto w odpowiednim czasie państwo członkowskie powinno określić przeniesienia pomiędzy krajowymi gwarantowanymi ilościami i współczynnik ilościowy dla hektara na podstawie obszarów objętych umowami albo zobowiązaniami. Należy zapewnić, aby przedsiębiorcy przekazali odpowiednie informacje z umów albo zobowiązań właściwej władzy państwa członkowskiego na początku operacji przetwarzania. Celem zezwolenia na pewną elastyczność w handlu należy w ograniczonym stopniu umożliwić przeniesienia umów pomiędzy upoważnionymi głównymi przetwórcami.
- (11) W celu zapewnienia prawidłowego zarządzania systemem pomocy należy określić zakres informacji, które powinny być przekazywane przez przedsiębiorców właściwym władzom państwa członkowskiego oraz zakres zawiadomień, które ma sporządzać państwo członkowskie dla Komisji.
- (12) W celu zarządzania systemem opartym na pomocy przyznawanej na podstawie ilości włókna wyprodukowanego w okresie 22 miesięcy należy ustalić tryb składania, na początku procesu przetwarzania dla danego roku gospodarczego, wniosków o pomoc obejmujących włókno, które ma być otrzymane, a którego ilości będą później okresowo wskazywane.
- (13) Z uwagi na możliwe dostosowania do krajowych gwarantowanych ilości i współczynników ilościowych dla hektara, całkowite ilości włókna, do którego może być przyznana pomoc, są znane dopiero po zakończeniu procesu przetwórczego. Wobec tego należy postanowić o wypłacaniu zaliczek na poczet pomocy dla upoważnionych głównych przetwórców na podstawie ilości włókna wyprodukowanego okresowo. W celu zagwarantowania, że, w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości, wypłata będzie należna sumy, wypłata zaliczki powinna być uwarunkowana wniesieniem zabezpieczenia. Stosowanie zabezpieczeń musi być zgodne z przepisami rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2220/85 z dnia 22 lipca 1985 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu zabezpieczeń w odniesieniu do produktów rolnych ⁽¹⁾.
- (14) Zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1673/2000 dodatkowa pomoc jest przyznawana tylko w odniesieniu do obszarów, z których wyprodukowana słoma zakwalifikowała się do pomocy do przetwórstwa dla długiego włókna lnianego. Powinien zatem zostać ustalony minimalny plon dla długiego włókna lnianego wyprodukowanego z hektara objętego umową albo zobowiązaniem do przetwarzania tak, aby mogły zostać określone okoliczności spełnienia warunku.
- (15) Dla właściwego przeprowadzania operacji konieczny jest system kontroli administracyjnej i kontroli na miejscu. Należy określić elementy, które muszą być kontrolowane, oraz minimalną liczbę kontroli na miejscu do przeprowadzenia w każdym roku gospodarczym.
- (16) Należy określić konsekwencje stwierdzonych nieprawidłowości. Muszą one być wystarczająco surowe, by zniechęcić do wszelkiego niezgodnego z prawem wykorzystania pomocy wspólnotowej i jednocześnie muszą być zgodne z zasadą proporcjonalności.
- (17) W celu dostatecznego zbliżenia czasu, w którym otrzymywane jest włókno, do obowiązującego terminu dla kursu wymiany stosowanego dla wypłaty zaliczek i pomocy z tytułu przetwórstwa, termin ten musi przypadać ostatniego dnia każdego przedziału czasowego ustalonego dla powiadamiania o wyprodukowanych ilościach włókna.
- (18) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Włókien Naturalnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Cel i rok gospodarczy

1. Niniejszym ustanawia się szczegółowe zasady stosowania wspólnej organizacji rynków lnu i konopi uprawianych na włókno wprowadzonej w rozporządzeniu (WE) nr 1673/2000.
2. Rok gospodarczy trwa od dnia 1 lipca do dnia 30 czerwca.

⁽¹⁾ Dz.U. L 205 z 3.8.1985, s. 5. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2006.

Artykuł 2

Definicje

Dla celów niniejszego rozporządzenia:

- a) „osoby traktowane jako przetwórcy” oznacza rolników, którzy, zgodnie z art. 2 ust. 1 akapit trzeci lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1673/2000, zawarli umowę z upoważnionym głównym przetwórcą na przetworzenie należącej do nich słomy na włókno;
- b) „długie włókno lniane” oznacza włókno lniane otrzymane w wyniku całkowitego oddzielenia włókna od zdrewniałych części łodygi, o średniej długości przynajmniej 50 cm po trzpaniu i zebrane w równoległe pasma w wiązkach, arkuszach lub płatach;
- c) „krótkie włókno lniane” oznacza włókna lniane inne niż określone w lit. b), otrzymane w wyniku przynajmniej częściowego oddzielenia włókien od zdrewniałych części łodygi;
- d) „włókno konopne” oznacza włókna konopne otrzymane w wyniku przynajmniej częściowego oddzielenia włókien od zdrewniałych części łodygi.

Artykuł 3

Udzielanie upoważnienia głównym przetwórcom

1. Główny przetwórcza musi przedłożyć właściwym organom wniosek o udzielenie upoważnienia zawierający przynajmniej:

- a) opis przedsiębiorstwa i pełnego zakresu produktów otrzymywanych w wyniku przetwarzania słomy lnianej i konopnej;
- b) opis zakładu przetwórczego i wyposażenia z podaniem szczegółów dotyczących lokalizacji i specyfikacji technicznej obejmującej:
  - (i) zużycie energii i maksymalne ilości słomy lnianej i konopnej, jakie mogą być przetworzone w ciągu godziny i w ciągu roku;
  - (ii) maksymalne ilości długiego włókna lnianego, krótkiego włókna lnianego i włókna konopnego, jakie można wytworzyć w ciągu godziny i w ciągu roku;
  - (iii) wskaźnikowe ilości słomy lnianej i konopnej wymaganej do otrzymania 100 kg każdego z produktów opisanych w lit. a);
- c) opis pomieszczeń przechowalniczych z podaniem szczegółów ich lokalizacji i zdolności do przechowywania słomy lnianej i konopnej oraz włókna – w tonach.

2. Wnioski o udzielenie upoważnienia zawierają ważne od daty przedłożenia wniosku zobowiązanie do:

- a) oddzielnego przechowywania, z rozdzieleniem na poszczególne lata gospodarcze, w których miał miejsce zbiór słomy i na państwo członkowskie, w którym miał miejsce zbiór, słomy lnianej, konopnej, długiego włókna lnianego, krótkiego włókna lnianego i włókna konopnego:
  - (i) objętych umowami sprzedaży i zobowiązaniami do przetwarzania łącznie;
  - (ii) objętych każdą umową o przetwórstwo zawartą z osobami traktowanymi jako przetwórcy;
  - (iii) od pozostałych dostawców łącznie i, w stosownym przypadku, według partii włókna otrzymanego ze słomy, o której mowa w ppkt (i), ale nie objętych wnioskiem o pomoc;
- b) prowadzenia codziennego rejestru stanu zapasów lub rejestru w ujęciu partii, w stałym powiązaniu z systemem rozliczeń finansowych wraz z danymi i informacjami określonymi w ust. 5 oraz dokumentami towarzyszącymi wyszczególnionymi przez państwo członkowskie do celów kontroli;
- c) powiadamiania właściwego organu o wszelkich zmianach w odniesieniu do informacji objętej ust. 1;
- d) poddawania się wszelkim kontrolom wymaganim w systemie pomocy zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 1673/2000.

3. Po dokonaniu kontroli na miejscu w celu zweryfikowania zgodności informacji objętej ust. 1 ze stanem rzeczywistym właściwe organy przyznają głównym przetwórcom upoważnienie obejmujące te rodzaje możliwego do wyprodukowania włókna, które spełniają warunki do zakwalifikowania do otrzymania pomocy oraz przyznają numer upoważnienia każdemu z nich.

Upoważnienia udziela się w ciągu dwóch miesięcy od przedłożenia wniosku.

Jeśli wystąpi zmiana w odniesieniu do jednej lub kilku informacji objętych ust. 1, właściwe organy potwierdzają lub dostosowują upoważnienie, w razie konieczności po dokonaniu kontroli na miejscu, w ciągu miesiąca następującego po miesiącu powiadomienia o zmianie. Jednakże, wszelkie dostosowania dotyczące rodzaju włókna objętego przyznanymi upoważnieniami mogą być wdrożone dopiero od następnego roku gospodarczego.

4. W przypadku upoważnienia głównego przetwórcy dotyczącego długiego włókna lnianego i krótkiego włókna lnianego jednocześnie, państwa członkowskie mogą wydać zgodę na czyszczenie krótkiego włókna lnianego na warunkach ustalonych w niniejszym ustępie, jeśli uznają ustalenia kontrolne za zadowalające, że włókno spełnia graniczne wymogi dotyczące zanieczyszczeń i części zdrewniałych, ustalone w art. 2 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1673/2000.

W takich przypadkach główni przetwórcy powinni wyrazić zamiar skorzystania z przepisów niniejszego ustępu w swoich wnioskach o udzielenie upoważnienia, o których mowa w ust. 1.

Maksymalnie dwa podmioty dokonujące czyszczenia włókna lnianego mogą otrzymać upoważnienie w odniesieniu do jednego upoważnionego głównego przetwórcy na dany rok gospodarczy.

Przed dniem 1 lutego każdego roku gospodarczego upoważnieni główni przetwórcy przedkładają właściwym organom umowę na czyszczenie krótkiego włókna lnianego zawierającą przynajmniej:

- a) datę zawarcia umowy i rok gospodarczy odpowiadający zbiorowi słomy, z której otrzymuje się włókno;
- b) numer upoważnienia głównego przetwórcy i, w przypadku podmiotów czyszczących krótkie włókno lniane, ich nazwisko, nazwy ich firm i adresy oraz lokalizacje zakładów;
- c) oświadczenie stwierdzające, że podmiot czyszczący krótkie włókno lniane zobowiązuje się do:
  - (i) przechowania oczyszczonego i nieoczyszczonego krótkiego włókna lnianego oddzielnie dla każdej umowy;
  - (ii) prowadzenia oddzielnie dla każdej umowy codziennego rejestru ilości nieoczyszczonego krótkiego włókna lnianego przyjmowanego na teren przedsiębiorstwa, ilości otrzymanego oczyszczonego krótkiego włókna lnianego oraz ilości każdego z nich na składzie;
  - (iii) przechowywania dodatkowych dokumentów, jakie są wymagane przez państwo członkowskie do celów kontroli oraz poddawania się kontrolom wymaganym niniejszym rozporządzeniem.

Zobowiązania podmiotów czyszczących, o których mowa w lit. c), są uważane za zobowiązania głównych przetwórców w ramach ich upoważnień.

5. Rejestry magazynowe upoważnionych głównych przetwórców określają dla każdego dnia albo dla każdej partii i dla każdej kategorii słomy albo każdego rodzaju włókna przechowywanego oddzielnie:

- a) ilości wprowadzone na teren przedsiębiorstwa i objęte każdą umową albo zobowiązaniem, o którym mowa w art. 5 oraz, jeżeli ma to zastosowanie, od każdego z pozostałych dostawców;
- b) ilości przetworzonej słomy i ilości otrzymanego włókna;
- c) szacunkowe straty i ilości zniszczone wraz z wyjaśnieniami;
- d) ilości opuszczające przedsiębiorstwo z podziałem na odbiorców;
- e) ilości składowane w każdym z magazynów.

Upoważnieni główni przetwórcy muszą posiadać zaświadczenia o dostarczeniu lub przyjęciu od danego dostawcy albo odbiorcy, albo inny równoważny dokument uznawany przez państwo członkowskie obejmujący wszystkie partie słomy i włókna przyjmowanego na teren przedsiębiorstwa lub opuszczającego go i nieobjęte umową albo zobowiązaniem, o których mowa w art. 5. Upoważnieni główni przetwórcy prowadzą rejestr nazwisk, nazw firm i adresów wszystkich dostawców i odbiorców.

6. Przez partię rozumie się ustaloną ilość słomy lnianej albo konopnej stanowiącą wsad wejściowy do procesu przetworzenia lub przyjmowaną do magazynu, określoną w ust. 1.

Dana partia może dotyczyć tylko jednej umowy sprzedaży, zobowiązania do przetworzenia oraz umowy o przetwórstwo, określonych w art. 5.

Artykuł 4

Obowiązki osób traktowanych jako przetwórcy

Osoby traktowane jako przetwórcy muszą:

- a) posiadać umowę z upoważnionym głównym przetwórcą na przetwarzanie słomy na długie włókno lniane, krótkie włókno lniane lub włókno konopne;
- b) prowadzić rejestr zawierający od początku danego roku gospodarczego, w odniesieniu do każdego dnia:
  - (i) ilości słomy lnianej i konopnej uprawianej na włókno otrzymanej i dostarczonej w ramach umowy o przetwórstwo;

- (ii) ilości otrzymanego długiego włókna lnianego, krótkiego włókna lnianego i/lub włókna konopnego;
  - (iii) ilości długiego włókna lnianego, krótkiego włókna lnianego i/lub włókna konopnego sprzedanego lub przekazanego wraz z nazwami i adresami odbiorców;
- c) przechowywać dodatkowe dokumenty wymagane przez państwo członkowskie dla celów kontroli; oraz
  - d) wyrazić zgodę na poddanie się kontrolom przewidzianym w niniejszym systemie pomocowym.

Artykuł 5

Umowy

1. Umowy sprzedaży słomy, zobowiązania do przetworzenia oraz umowy o przetwórstwo, o których mowa w ust. 1 art. 2 rozporządzenia (WE) nr 1673/2000, określają co najmniej:

- a) datę zawarcia umowy oraz rok gospodarczy odpowiadający danym zbiorom;
- b) numer upoważnienia głównego przetwórcy, numer identyfikacyjny rolnika, określone na potrzeby zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli, przewidzianego w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003⁽¹⁾ oraz ich nazwy i adresy;
- c) szczegóły, które pozwalają na identyfikację danej działki rolnej zgodnie z systemem identyfikacji działek rolniczych określonym na potrzeby zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli;
- d) powierzchnię uprawy lnu przeznaczonych na włókno oraz powierzchnię uprawy konopi przeznaczonych na włókno.

2. Przed dniem 1 stycznia danego roku gospodarczego umowy sprzedaży lub umowy o przetwórstwo słomy mogą zostać przeniesione na upoważnionego głównego przetwórcę innego niż ten, który pierwotnie zawarł umowę, za pisemną zgodą rolnika i obu upoważnionych głównych przetwórców, między którymi następuje przeniesienie umowy.

Po 1 stycznia danego roku gospodarczego przeniesienie umowy określone w pierwszym akapicie może mieć miejsce tylko w wyjątkowych okolicznościach, które muszą być wsparte dobrze udokumentowanymi dowodami oraz zgodą państwa członkowskiego.

Artykuł 6

Informacje dostarczane przez przedsiębiorców

1. Przed datą określoną przez państwo członkowskie i jednocześnie nie później niż 20 września następującego po rozpoczęciu danego roku gospodarczego, upoważnieni główni przetwórcy oraz osoby traktowane jako przetwórcy dostarczają do właściwych władz następujące informacje:

- a) listę wszystkich umów sprzedaży, zobowiązań do przetworzenia lub umów o przetwórstwo, zgodnie z art. 5, dla danego roku gospodarczego, z podziałem na len i konopie, zawierającą również numer identyfikacyjny rolnika określony na potrzeby zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli oraz wskazanie właściwych działek rolnych;
- b) deklarację o całkowitym obszarze uprawy lnu i całkowitym obszarze uprawy konopi objętych umowami sprzedaży, zobowiązaniami do przetworzenia lub umowami o przetwórstwo.

Jednakże państwo członkowskie może zażądać dostarczenia kopii wszystkich niezbędnych dokumentów zamiast listy określonej w lit. a) akapitu pierwszego.

Gdy dane zobowiązanie do przetworzenia lub umowa o przetwórstwo odnoszą się do obszarów zlokalizowanych w innym państwie członkowskim niż to, w którym główny przetwórca otrzymał upoważnienie, informacja określona w akapicie pierwszym odnosząca się do danych obszarów jest przekazywana przez zainteresowaną stronę również do państwa członkowskiego, w którym ma miejsce zbiór.

2. W ciągu pierwszych sześciu miesięcy roku gospodarczego, a potem w okresach czteromiesięcznych, upoważnieni główni przetwórcy oraz osoby traktowane jako przetwórcy przedstawiają właściwym władzom do końca kolejnego miesiąca, deklarację w odniesieniu do każdego rodzaju produktów przechowywanych oddzielnie obejmującą:

- a) ilość wyprodukowanego włókna, objętego wnioskami o pomoc;
- b) ilość wyprodukowanego innego włókna;
- c) zsumowaną całkowitą ilość słomy, która została wprowadzona do przedsiębiorstwa;

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, s. 1.

- d) ilości zmagazynowane;
- e) tam gdzie to ma zastosowanie, stworzoną zgodnie z ust. 1 lit. a) listę umów sprzedaży słomy oraz umów o przetwórstwo, która została przekazana zgodnie z art. 5 ust. 2 akapit pierwszy, podając nazwy podmiotów przekazujących oraz odbierających.

Dla każdego okresu, wraz z deklaracjami przewidzianymi w akapicie pierwszym, osoby traktowane jako przetwórcy składają dodatkowe dokumenty potwierdzające ilości włókna wprowadzonego do obrotu i objętego wnioskami o pomoc. Rodzaj dodatkowych dokumentów jest określany przez państwo członkowskie i zawiera co najmniej kopie faktur na sprzedaż włókna lnianego lub konopnego oraz poświadczenie od upoważnionego głównego przetwórcy, który przetworzył słomę, potwierdzające ilości i rodzaje uzyskanego włókna.

Po zawiadomieniu państwa członkowskiego upoważnieni główni przetwórcy oraz osoby traktowane jako przetwórcy mogą wstrzymać przesyłanie deklaracji, określonych w tym ustępie, dotyczących ilości wprowadzanych do zakładu przetwórczego i opuszczających go oraz ilości przetworzonych, w przypadku gdy operacje te zostały ukończone całkowicie dla danego roku gospodarczego.

3. Przed dniem 1 maja następującym po danym roku gospodarczym upoważnieni główni przetwórcy informują właściwe władze o podstawowych sposobach wykorzystania włókna oraz innych uzyskanych produktów.

Artykuł 7

Prawo do otrzymania pomocy

1. Pomoc z tytułu przetwórstwa słomy lnianej i konopnej, o której mowa w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 1673/2000, jest wypłacana do włókna lnianego i konopnego, jedynie wtedy, gdy włókno to:

- a) pochodzi ze słomy objętej umowami sprzedaży, zobowiązaniami do przetworzenia lub umowami o przetwórstwo, o których mowa w art. 5, dotyczącymi działek, na których uprawiany był len i konopie na włókno, oraz pojedynczym wnioskiem, o którym mowa w części II tytuł II rozdział I rozporządzenia Komisji (WE) nr 796/2004, złożonym w odniesieniu do roku, w którym rozpoczyna się dany rok gospodarczy;
- b) zostało uzyskane przez upoważnionego głównego przetwórcę przed dniem 1 maja następującym po zakończeniu danego roku gospodarczego, a w przypadku osób traktowanych jako przetwórcy, zostało wprowadzone do obrotu przed tą datą.

2. Gdy państwo członkowskie decyduje się przyznać pomoc do krótkiego włókna lnianego lub włókna konopnego zawiera-

jącego więcej niż 7,5 % zanieczyszczeń oraz części zdrewniałych, zgodnie z art. 2 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1673/2000, ilość „Q”, w odniesieniu do której przyznawana jest pomoc, oblicza się przy wykorzystaniu następującego wzoru:

$$Q = P * [(100 - x) / (100 - 7,5)],$$

gdzie „P” to ilość włókna kwalifikująca się do otrzymania pomocy, zawierająca nie więcej niż zatwierdzony procent „X” zanieczyszczeń oraz części zdrewniałych.

Artykuł 8

Gwarantowane krajowe ilości

1. 5 000 ton krótkiego włókna lnianego oraz włókna konopnego do podziału jako gwarantowane krajowe ilości, zgodnie z art. 3 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1673/2000, rozdziela się przed dniem 16 listopada dla trwającego roku gospodarczego na podstawie informacji przekazanych Komisji przez zainteresowane państwa członkowskie przed dniem 16 października zawierających:

- a) wielkość obszarów objętych umowami sprzedaży, zobowiązaniami do przetworzenia lub umowami o przetwórstwo, przedłożoną zgodnie z art. 6 niniejszego rozporządzenia;
- b) przewidywane plony słomy oraz włókna lnianego i konopnego.

2. W celu ustanowienia krajowych ilości, w odniesieniu do których może zostać przyznana pomoc z tytułu przetwórstwa na dany rok gospodarczy, przed dniem 1 stycznia danego roku gospodarczego państwa członkowskie powinny określić przeniesienie gwarantowanych krajowych ilości, dokonane zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1673/2000.

Jednakże dla celów stosowania ust. 4 niniejszego artykułu, przed dniem 1 sierpnia następującym po terminie określonym w art. 7 ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia, państwo członkowskie może dostosować przenoszone ilości.

3. Dla celów stosowania art. 2 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1673/2000 ilość długiego włókna lnianego, krótkiego włókna lnianego oraz włókna konopnego, w odniesieniu do której pomoc z tytułu przetwórstwa może zostać przyznana na dany rok gospodarczy upoważnionemu głównemu przetwórcy lub osobie traktowanej jako przetwórcza, jest ograniczona do powierzchni działek objętych umowami sprzedaży, zobowiązaniami do przetworzenia lub umowami o przetwórstwo, pomnożonej przez określony współczynnik ilościowy.

Przed dniem 1 stycznia bieżącego roku gospodarczego państwo członkowskie określa współczynnik ilościowy, o którym mowa w akapicie pierwszym, w odniesieniu do całego swego terytorium dla każdego z trzech rodzajów włókna.

4. Gdy ilości włókna, do którego wypłacana jest pomoc dla określonych upoważnionych głównych przetwórców lub określonych osób traktowanych jako przetwórcy, jest poniżej limitów stosowanych dla nich zgodnie z ust. 3, państwo członkowskie może, po otrzymaniu wszystkich deklaracji przewidzianych w art. 6 ust. 2 lit. a) w odniesieniu do danego roku gospodarczego, zwiększyć współczynnik ilościowy, o którym mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, w celu ponownego przydziału dostępnych ilości dla innych upoważnionych głównych przetwórców lub osób traktowanych jako przetwórcy, których kwalifikujące się ilości przekraczają stosowane w stosunku do nich limity.

Artykuł 9

Wnioski o pomoc

1. Upoważnieni główni przetwórcy przedkładają właściwym organom wnioski o pomoc z tytułu przetwórstwa słomy, w odniesieniu do długiego włókna lnianego, krótkiego włókna lnianego, włókna konopnego, które zostaną uzyskane ze słomy od początku danego roku gospodarczego przed upływem terminu określonego w art. 7 ust. 1 lit. b). Wnioski te składa się do dnia określonego w art. 6 ust. 1.

W przypadku gdy włókno uzyskiwane jest częściowo ze słomy wyprodukowanej w innym państwie członkowskim niż to, w którym główny przetwórcza otrzymał upoważnienie, wnioski o pomoc składa się do właściwej władzy państwa członkowskiego, w którym słoma została zebrana, a kopia jest przekazywana do państwa członkowskiego, w którym główny przetwórcza otrzymał upoważnienie.

2. Osoby traktowane jako przetwórcy składają do właściwej władzy wnioski o pomoc z tytułu przetwórstwa słomy w odniesieniu do długiego włókna lnianego, krótkiego włókna lnianego, włókna konopnego, które zostanie uzyskane ze słomy od początku danego roku gospodarczego i wprowadzone do obrotu przed upływem terminu określonego w art. 7 ust. 1 lit. b). Wnioski te składa się do dnia określonego w art. 6 ust. 1.

3. Wnioski o pomoc powinny zawierać przynajmniej następujące informacje:

a) nazwy wnioskodawców, adresy i podpisy oraz, jeżeli to stosowne, numery upoważnienia głównych przetwórców lub numery identyfikacyjne osób traktowanych jako przetwórcy, określone na potrzeby zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli,

b) oświadczenie, że dane ilości długiego włókna lnianego, krótkiego włókna lnianego, włókna konopnego, określone we wnioskach, zostaną objęte deklaracjami przewidzianymi w art. 6 ust. 2 lit. a).

Na użytek przyznania pomocy deklaracje określone w art. 6 ust. 2 lit. a) stanowią integralną część wniosku o pomoc.

Artykuł 10

Zaliczki na poczet pomocy

1. W przypadku gdy wnioski o wypłatę zaliczki zostały złożone wraz z deklaracjami otrzymanego włókna, określonymi w art. 6 ust. 2 lit. a), zaliczki są wypłacane upoważnionym głównym przetwórcom do końca miesiąca następującego po miesiącu, w którym złożona została deklaracja, pod warunkiem, że wniosek o pomoc został złożony zgodnie z art. 9. Nie naruszając limitów określonych w art. 8 ust. 3, zaliczki powinny być równe 80 % pomocy odpowiadającej zadeklarowanym ilościom włókna.

2. Zaliczki będą wypłacane jedynie w przypadku, gdy nie stwierdzono żadnych nieprawidłowości w działalności danego wnioskodawcy w danym roku gospodarczym po przeprowadzeniu kontroli przewidzianych w art. 13, oraz w przypadku, gdy wnioskodawca wniósł stosowne zabezpieczenie.

Poza przypadkami, w których wysokość zabezpieczenia zostaje ustalona szczególnymi przepisami umowy o czyszczeniu krótkich włókien lnianych, wysokość zabezpieczenia w odniesieniu do wszystkich uprawnionych głównych przetwórców i każdego rodzaju włókna wynosi 35 % kwoty pomocy odpowiedniej do ilości przetwarzanego włókna, stanowiącej wynik mnożenia wskazanego w art. 8 ust. 3 akapit pierwszy.

Jednakże państwa członkowskie mogą ustalić, że kwota zabezpieczenia będzie obliczona na podstawie szacunkowej wielkości produkcji. W takim przypadku:

a) zabezpieczenie nie może zostać zwolnione ani w całości, ani w części przed przyznaniem pomocy;

b) bez względu na przepisy zawarte w akapicie piątym, w stosunku do całkowitej kwoty wypłaconych zaliczek kwota zabezpieczenia nie może być niższa niż:

— 110 % do dnia 30 kwietnia danego roku gospodarczego,

— 75 % pomiędzy dniem 1 maja danego roku gospodarczego a dniem 31 sierpnia roku następnego,

— 50 % pomiędzy dniem 1 września roku następującego po danym roku gospodarczym a dniem realizacji wypłaty salda pomocy.

Jeżeli krótkie włókno lniane jest czyszczone w ramach umowy, odpowiednia wysokość zabezpieczenia wynosi 110 %:

— kwoty pomocy odpowiadającej ilościom włókna stanowiącym wynik mnożenia wskazanego w art. 8 ust. 3 akapit pierwszy, albo

— w przypadku gdy dane państwo członkowskie stosuje akapit trzeci niniejszego ustępu, całkowitej kwoty zaliczek wypłaconych na dany rok gospodarczy.

Zabezpieczenie jest zwalniane w całości pomiędzy pierwszym a dziesiątym dniem po przyznaniu pomocy w kwocie proporcjonalnej do tych ilości, na które dane państwo członkowskie udzieliło pomocy z tytułu przetwórstwa.

3. Artykuł 3 oraz tytuły II, III i VI rozporządzenia (EWG) nr 2220/85 mają zastosowanie w odniesieniu do zabezpieczeń określonych w niniejszym artykule.

Artykuł 11

Pomoc dodatkowa

Dodatkowa pomoc, o której mowa w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1673/2000, jest przyznawana głównym przetwórcom długiego włókna lnianego, którzy posiadają upoważnienie w odniesieniu do obszarów zlokalizowanych w strefach określonych w załączniku do tego rozporządzenia i objętych umowami sprzedaży i zobowiązaniami do przetworzenia złożonymi zgodnie z art. 6 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

Jednakże powierzchnia, w stosunku do której jest przyznawana dodatkowa pomoc, nie może przekroczyć obszaru odpowiadającego ilości długiego włókna lnianego spełniającego warunki kwalifikowania się do otrzymania pomocy z tytułu przetwórstwa i uzyskanej w danym roku gospodarczym, podzielonej przez plon długiego włókna lnianego w wysokości 680 kg na hektar.

Artykuł 12

Wyplata pomocy

1. Pomoc z tytułu przetwórstwa oraz, jeżeli to stosowne, pomoc dodatkowa są przyznawane wtedy, gdy zostaną dokonane wszystkie kontrole oraz ustalone ostateczne ilości włókna kwalifikującego się do otrzymania pomocy w danym roku gospodarczym.

2. Przed dniem 15 października następującym po terminie określonym w art. 7 ust. 1 lit. b), pomoc do przetwórstwa oraz, jeżeli to stosowne, dodatkowa pomoc wypłacane są przez państwo członkowskie, na terenie którego len i konopie zostały zebrane.

Artykuł 13

Kontrole

1. Przeprowadza się kontrole, które zapewnią zgodność z warunkami przyznawania pomocy uwzględniające w szczególności:

a) sprawdzanie zgodności z warunkami dla udzielenia upoważnień głównym przetwórcom oraz wypełniania obowiązków przez osoby traktowane jako przetwórcy;

b) porównywanie informacji o działkach rolnych określonych w umowach sprzedaży, zobowiązaniach do przetworzenia i umowach o przetwórstwo w celu sprawdzenia zgodności z danymi ustalonymi w oparciu o rozporządzenie (WE) nr 1782/2003;

c) sprawdzanie informacji odnośnie do ilości objętych wnioskami o pomoc złożonymi przez upoważnionych głównych przetwórców i osoby traktowane jako przetwórcy.

Kontrole upoważnionych głównych przetwórców prowadzone przez właściwe władze państw członkowskich obejmują przetwórstwo całej słomy lnianej i konopnej przeznaczonej na włókno wyprodukowanej we Wspólnocie.

2. Kontrole na miejscu, prowadzone dla celów określonych w ust. 1, podejmowane są na podstawie decyzji właściwych władz, opartej w szczególności o analizę ryzyka, tak aby sprawdzić przynajmniej 75 % upoważnionych głównych przetwórców oraz 10 % osób traktowanych jako przetwórcy w każdym roku gospodarczym. Jednakże w żadnym przypadku liczba kontroli na miejscu w jakimkolwiek państwie członkowskim nie może być mniejsza niż liczba hektarów, która została zadeklarowana pod uprawę lnu i konopi w danym państwie członkowskim, podzielona przez 750.

Kontrole na miejscu dotyczą również podmiotów, które oczyszczają krótkie włókno lniane na podstawie umów na oczyszczanie włókna zawartych z upoważnionymi głównymi przetwórcami.

3. Kontrole dokonywane na miejscu powinny uwzględniać w szczególności sprawdzanie:

a) zakładów przetwórczych, zapasów i uzyskanego włókna;

b) rejestrów magazynowych i ksiąg finansowych;

c) zużycia energii przez różne środki produkcji i dokumentów dotyczących zatrudnienia pracowników;

d) wszystkich dokumentów handlowych właściwych dla celów kontroli.

W przypadku wątpliwości dotyczących kwalifikowania się włókna, w szczególności w odniesieniu do zawartości zanieczyszczeń w krótkim włóknie lnianym lub włóknie konopnym, pobiera się reprezentatywną próbkę z kwestionowanych partii i przeprowadza się szczegółowe badanie odpowiednich cech. Jeżeli to stosowne i w zależności od okoliczności, państwo członkowskie określa ilości, które nie kwalifikują się do otrzymania pomocy spośród tych, na które złożono wnioski o pomoc.

W przypadkach, które zostały określone w art. 3 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1673/2000, państwo członkowskie przeprowadzające inspekcję niezwłocznie przesyła wyniki badania do państwa członkowskiego, właściwego do wypłacenia pomocy.

Artykuł 14**Kary**

1. W przypadku gdy kontrole udowodnią, że zobowiązania wynikające ze złożonego wniosku o upoważnienie nie są dotrzymanywane, upoważnienie jest natychmiast wycofane, a ponadto, bez względu na art. 3 ust. 3, głównemu przetwórcy, w odniesieniu do którego wycofano upoważnienie, nie można udzielić kolejnego, przed rozpoczęciem drugiego roku gospodarczego następującego po dacie przeprowadzenia kontroli albo po dacie, w której stwierdzono uchybienie w wypełnieniu takiego zobowiązania.

2. Jeżeli fałszywa deklaracja została złożona umyślnie lub jako rezultat poważnego braku staranności lub gdy główny przetwórcza podpisał umowy sprzedaży słomy, lub przyjął zobowiązania do przetworzenia obejmujące liczbę hektarów, która normalnie dałaby znacznie większy zbiór niż ten, który mogłby zostać przetworzony zgodnie ze specyfikacją techniczną wskazaną w upoważnieniu, upoważniony główny przetwórcza lub osoba traktowana jako przetwórcza nie kwalifikuje się do otrzymania pomocy z tytułu przetwórstwa lub, jeżeli to stosowne, do otrzymania pomocy dodatkowej, określonej w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1673/2000, w odniesieniu do danego i następnego roku gospodarczego.

3. W przypadku gdy ilości długiego włókna lnianego, krótkiego włókna lnianego oraz włókna konopnego objęte wnioskami o pomoc przekraczają ilości spełniające wymogi dotyczące kwalifikowania się do otrzymania pomocy i rzeczywiście uzyskane w odniesieniu do okresu określonego w art. 6 ust. 2, pomoc, która może zostać przyznana w odniesieniu do każdego rodzaju włókna może, bez uszczerbku dla art. 8 ust. 3, być wyliczona na podstawie ilości aktualnie zakwalifikowanych w odniesieniu do danego roku gospodarczego, pomniejszonych o podwojoną różnicę w stosunku do ilości, na które złożone zostały wnioski o pomoc.

4. Poza przypadkami zaistnienia „siły wyższej”, w razie opóźnionego złożenia wniosku o pomoc określonego w art. 9 albo opóźnionego złożenia albo opóźnionego przekazania informacji w deklaracji, określonych w art. 6, wnioskowana pomoc, do której otrzymania zainteresowana strona kwalifikowałaby się w przypadku złożenia wniosku lub przekazania informacji w deklaracji w terminie, zmniejsza się o 1 % za każdy dzień roboczy. Wnioski i informacje, przewidziane w art. 6 ust. 1, złożone po upływie 25 dni od wyznaczonego terminu nie są przyjmowane.

5. Tam, gdzie ma to zastosowanie, dodatkowa pomoc, określona zgodnie z art. 11, zmniejsza się o ten sam procent, który ma zastosowanie do całkowitej pomocy dla przetwórstwa przyznanej w odniesieniu do danego roku gospodarczego.

Artykuł 15**Powiadamianie**

1. W drugim miesiącu następującym po końcu każdego okresu przewidzianego w art. 6 ust. 2 akapit pierwszy, państwa członkowskie powiadamiają Komisję o:

- a) całkowitej ilości długiego włókna lnianego, krótkiego włókna lnianego oraz włókna konopnego, dostosowanej, w razie potrzeby, zgodnie z art. 7 ust. 2, w odniesieniu do której w danym okresie złożone zostały wnioski o pomoc;
- b) ilości sprzedanej w każdym miesiącu i odpowiednich cenach, które mogą być zarejestrowane na najważniejszych rynkach na etapie produkcyjnym dla tych jakości włókna pochodzącego ze Wspólnoty, które są najbardziej reprezentatywne dla danego rynku;
- c) na każdy rok gospodarczy, sumaryczne zestawienie ilości długiego włókna lnianego, krótkiego włókna lnianego i włókna konopnego uzyskiwanych ze słomy pochodzącej ze Wspólnoty, magazynowanych na koniec danego okresu.

2. Do dnia 31 stycznia bieżącego roku gospodarczego państwo członkowskie informuje Komisję o:

- a) przeniesieniach krajowych gwarantowanych ilości dokonanych zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1673/2000 oraz krajowych gwarantowanych ilościach uzyskanych w wyniku tych przeniesień;
- b) obszarach uprawy lnu i konopi przeznaczonych na włókno i objętych umowami albo zobowiązaniami, jak określono w art. 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1673/2000 – w formie skróconego oświadczenia;
- c) współczynnikach ilościowych określonych zgodnie z art. 8 ust. 3 niniejszego rozporządzenia;
- d) szacowanej produkcji słomy lnianej i konopnej oraz włókna;
- e) liczbie upoważnionych zakładów przetwórczych oraz ich ogólnej zdolności przetwórczej z podziałem na poszczególne rodzaje włókna w odniesieniu do bieżącego roku gospodarczego;
- f) liczbie umów na czyszczenie krótkiego włókna lnu, jeżeli to stosowne.

3. Do dnia 15 grudnia każdego roku państwa członkowskie przesyłają Komisji informacje odnoszące się do przedostatniego roku gospodarczego zawierające:

- a) skrócone oświadczenie o ilości długiego włókna lnianego, krótkiego włókna lnianego oraz włókna konopnego objętego wnioskami o pomoc:
  - (i) i rozpoznane jako zakwalifikowane do otrzymania pomocy z tytułu przetwórstwa w świetle art. 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1673/2000;

- (ii) ale nierozpoznanego jako zakwalifikowane do otrzymania pomocy z tytułu przetwórstwa, określając ilości niekwalifikujące się do otrzymania pomocy z powodu przekroczenia krajowych gwarantowanych ilości, określonych zgodnie z art. 8 niniejszego rozporządzenia;
  - (iii) w odniesieniu do których przypadło zabezpieczenie określone zgodnie z art. 10 niniejszego rozporządzenia;
- b) ilości krótkiego włókna lnianego oraz włókna konopnego, które nie kwalifikują się do przyznania pomocy, ponieważ zawierają procent zanieczyszczeń przekraczający limit określony w art. 2 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1673/2000, a zostały uzyskane przez upoważnionych głównych przetwórców oraz osoby traktowane jako przetwórcy;
  - c) skrócone oświadczenie o liczbie hektarów zlokalizowanych odpowiednio w strefach I i II, określonych w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1673/2000 oraz w stosunku do których przyznano dodatkową pomoc, określoną w art. 4 niniejszego rozporządzenia;
  - d) jeżeli ma to zastosowanie, krajowe gwarantowane ilości i współczynniki ilościowe wynikające z dostosowania, o którym mowa w art. 8 ust. 2 akapit drugi i ust. 4 niniejszego rozporządzenia;
  - e) liczba kar, przewidzianych w art. 14 ust. 1–3 niniejszego rozporządzenia, które zostały zastosowane, oraz tych, które są w trakcie rozpatrywania;
  - f) jeżeli ma to zastosowanie, sprawozdanie dotyczące stosowania art. 3 ust. 4 niniejszego rozporządzenia oraz w sprawie kontroli i ilości, o których mowa.
4. Jeśli państwo członkowskie podejmie decyzję, zgodnie z art. 2 ust. 3 lit. b) akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1673/2000, o przyznaniu pomocy z tytułu produkcji krótkiego włókna lnianego lub włókna konopnego zawierającego więcej niż 7,5 % zanieczyszczeń oraz części zdrewniałych, powinno do dnia 31 stycznia bieżącego roku gospodarczego poinformować o tym Komisję, określając tradycyjne rynki zbytu.

W tym przypadku, wraz z informacjami określonymi w ust. 1 lit. a) niniejszego artykułu, państwo członkowskie przekazuje informację o podziale aktualnej, niedostosowanej ilości krótkiego włókna lnianego i włókna konopnego zawierającego więcej niż 7,5 % zanieczyszczeń oraz części zdrewniałych, objętej wnioskami o pomoc.

Artykuł 16

Termin operacyjny

W odniesieniu do okresów, o których mowa w art. 6 ust. 2, termin operacyjny dla kursu wymiany euro dla przeliczenia

zaliczki i pomocy z tytułu przetwórstwa odnośnie do przedmiotowych ilości to termin, o którym mowa w art. 2 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1913/2006.

Artykuł 17

Przywożone konopie

1. Pozwolenie, wskazane w art. 5 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1673/2000, wystawiane jest w formie zgodnej z wzorem przedstawionym w załączniku I do niniejszego rozporządzenia. Pozwolenie wydaje się jedynie w przypadku, gdy zostanie udowodnione w sposób zadowalający państwo członkowskie przywozu, że zostały spełnione wszystkie ustanowione wymogi.

Bez uszczerbku dla ust. 2 niniejszego artykułu, zainteresowane państwa członkowskie określają warunki, które ma spełniać wniosek o wydanie pozwolenia, zakres i użytkowanie pozwolenia. Jednakże, pola 1, 2, 4, 14, 15, 16, 17, 18, 20, 24 oraz 25 formularza pozwolenia muszą zostać wypełnione.

Pozwolenia mogą być wydawane i użytkowane przy użyciu skomputeryzowanych systemów zgodnie ze szczegółowymi zasadami ustanowionymi przez właściwe władze. Zawartość tych pozwoleń musi być identyczna z zawartością pozwoleń na papierze określonych w akapicie pierwszym i drugim. W państwach członkowskich, w których skomputeryzowane systemy nie są dostępne, importerzy korzystają tylko z papierowej wersji pozwolenia.

System kontroli, określony w art. 5 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1673/2000, ustala się w każdym zainteresowanym państwie członkowskim.

2. Do celów art. 5 ust. 2 tiret trzecie rozporządzenia (WE) nr 1673/2000 zainteresowane państwa członkowskie są obowiązane ustalić odpowiednie procedury nadawania uprawnień importerom nasion konopi z przeznaczeniem innym niż do siewu. Procedury te zawierają dokładne sprecyzowanie warunków przyznawania takich uprawnień i określenie kar, które będą obowiązywać, w przypadku gdy warunki te zostaną naruszone.

W przypadku przywozu nasion konopi, określonych w akapicie pierwszym, pozwolenie na przywóz, określone w ust. 1 niniejszego artykułu, wydaje się jedynie w przypadku, gdy uprawniony importer zobowiąże się, że przedstawi właściwym władzom, w terminie i zgodnie z warunkami określonymi przez państwo członkowskie, odpowiednie dokumenty świadczące, iż nasiona konopi objęte pozwoleniem zostały wykorzystane w okresie krótszym niż 12 miesięcy od daty wystawienia pozwolenia, na podjęcie jednego z niżej wymienionych działań:

- a) umieszczając warunek wykluczenia wykorzystania do siewu;

b) wymieszanie z nasionami innymi niż nasiona konopi, do celów żywienia zwierząt, przy czym zawartość nasion konopi wynosiła najwyżej 15 % całej mieszanki, zaś w wyjątkowych wypadkach najwyżej 25 %, na wniosek uprawnionego importera, opatrzone uzasadnieniem;

c) ponowny wywóz do państwa trzeciego.

Jednakże jeżeli część nasion konopi objęta pozwoleniem nie została wykorzystana do celów określonych w akapicie drugim w terminie 12 miesięcy, państwo członkowskie ma prawo, na wniosek uprawnionego importera przedstawiającego odpowiednie uzasadnienie, przedłużyć termin ważności na jeden lub dwa okresy sześciomiesięczne.

Dokumenty poświadczające, określone w akapicie drugim, są sporządzane przez podmioty, które wykonują opisane działania i zawierają co najmniej następujące informacje:

- a) nazwę/nazwisko podmiotu, pełny adres, państwo członkowskie oraz podpis podmiotu;
- b) opis przeprowadzonego działania spełniającego warunki ustanowione w akapicie drugim oraz datę jego wykonania;
- c) masę nasion konopi poddawanych działaniu – w kilogramach.

3. Na podstawie analizy ryzyka dane państwo członkowskie jest obowiązane przeprowadzać kontrole prawidłowości dokumentów poświadczających, odnoszące się do działań określonych w ust. 2 akapit drugi, wykonywanych na jego terytorium.

W uzasadnionych przypadkach państwo członkowskie przywozu przesyła zainteresowanemu państwu członkowskiemu kopie dokumentów poświadczających dotyczących działań przeprowadzanych na swoim terytorium, dostarczane im przez uprawnionych importerów. W przypadku wykrycia nieprawidłowości podczas kontroli, określonej w akapicie pierwszym, zainteresowane państwo członkowskie jest obowiązane powiadomić o tym właściwą władzę państwa członkowskiego przywozu.

4. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o przyjętych przepisach w zakresie stosowania ust. 1 i 2.

Do dnia 31 stycznia każdego roku państwa członkowskie powiadamiają Komisję o nałożonych karach lub środkach podjętych będących efektem wykrycia nieprawidłowości w poprzedzającym roku gospodarczym.

Państwa członkowskie przesyłają Komisji, która przesyła je pozostałym państwom członkowskim, nazwy i adresy władz odpowiedzialnych za wydawanie pozwoleń oraz kontrole określone w niniejszym artykule.

Artykuł 18

Rozporządzenie (WE) nr 245/2001 traci moc.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia należy odczytywać jako odesłania do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku III.

Artykuł 19

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia od jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 czerwca 2008 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

POZWOLENIE NA PRZYWÓZ KONOPI (zgodność konopi z art. 157 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007)

1 Kopia dla posiadacza	1. Organ wydający pozwolenie (nazwa i adres)		2. Symbol i oznaczenia organu wydającego (¹)		Nr	
			3.			
	4. Pozwolenie wydane dla (nazwa, pełny adres i państwo członkowskie) ☐		5.			
	6.		7. Kraj wywozu			
1			8. Kraj pochodzenia			
			10.			
			11.			
			12. OSTATNI DZIEŃ WAŻNOŚCI			
13. PRZYWOŻONY PRODUKT						
14. Oznakowanie handlowe						
15. Opis według systemu Nomenklatury Scalonej (CN) (należy zaznaczyć właściwe pole) ☐ nasiona konopi z przeznaczeniem do siewu ☐ nasiona konopi z przeznaczeniem innym niż do siewu ☐ prawdziwe konopie, surowe lub roszone			16. Kod CN (zaznaczyć właściwe pole) ☐ 1207 99 15 ☐ 1207 99 91 ☐ 5302 10 00			
17. Ilość (²) liczbowo		18. Ilość (²) słownie		19. Tolerancja % więcej		
20. Odmiana konopi (w przypadku nasion z przeznaczeniem do siewu)						
24. Warunki szczególne (zaznaczyć właściwe) ☐ nasiona konopi z przeznaczeniem do siewu, objęte kodem CN 1207 99 15, wraz z dowodem, że zawartość tetrahydrokannabinolu w danej odmianie nie przekracza granic ustalonych zgodnie z art. 52 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 ☐ nasiona konopi z przeznaczeniem innym niż do siewu, objęte kodem CN 1207 99 91, przywożone przez importera upoważnionego przez państwo członkowskie ☐ surowe konopie, objęte kodem CN 5302 10 00, spełniające warunki ustanowione w art. 52 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003						
25. Wydano: w dniu _____ pod numerem _____ Pieczęć i podpis organu wydającego:			26. Okres ważności przedłużono do _____ włącznie dla (²) W _____, dnia _____ Pieczęć i podpis organu wydającego:			

(¹) Należy wypełnić, jeżeli w polu 25 nie ma podpisu i pieczęci.
(²) Podać wagę netto lub wielkość w innej jednostce miary.

POZWOLENIE NA PRZYWÓZ KONOPI (zgodność konopi z art. 157 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007)

Kopia dla organu wydającego	2	1. Organ wydający pozwolenie (nazwa i adres)	2. Symbol i oznaczenia organu wydającego ⁽¹⁾	Nr
			3.	
		4. Pozwolenie wydane dla (nazwa, pełny adres i państwo członkowskie) ☐	5.	
		6.	7. Kraj wywozu	
			8. Kraj pochodzenia	
			10.	
			11.	
2			12. OSTATNI DZIEŃ WAŻNOŚCI	
		13. PRZYWOŻONY PRODUKT		
		14. Oznakowanie handlowe		
		15. Opis według systemu Nomenklatury Scalonej (CN) (należy zaznaczyć właściwe pole) ☐ nasiona konopi z przeznaczeniem do siewu ☐ nasiona konopi z przeznaczeniem innym niż do siewu ☐ prawdziwe konopie, surowe lub roszone	16. Kod CN (zaznaczyć właściwe pole) ☐ 1207 99 15 ☐ 1207 99 91 ☐ 5302 10 00	
		17. Ilość ⁽²⁾ liczbowo	18. Ilość ⁽²⁾ słownie	19. Tolerancja % więcej
		20. Odmiana konopi (w przypadku nasion z przeznaczeniem do siewu)		
		24. Warunki szczególne (zaznaczyć właściwe) ☐ nasiona konopi z przeznaczeniem do siewu, objęte kodem CN 1207 99 15, wraz z dowodem, że zawartość tetrahydrokannabinolu w danej odmianie nie przekracza granic ustalonych zgodnie z art. 52 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 ☐ nasiona konopi z przeznaczeniem innym niż do siewu, objęte kodem CN 1207 99 91, przywożone przez importera upoważnionego przez państwo członkowskie ☐ surowe konopie, objęte kodem CN 5302 10 00, spełniające warunki ustanowione w art. 52 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003		
		25. Wydano: w dniu _____ pod numerem _____ Pieczęć i podpis organu wydającego:	26. Okres ważności przedłużono do _____ włącznie dla ⁽²⁾ W _____, dnia _____ Pieczęć i podpis organu wydającego:	

⁽¹⁾ Należy wypełnić, jeżeli w polu 25 nie ma podpisu i pieczęci.
⁽²⁾ Podać wagę netto lub wielkość w innej jednostce miary.

ZAŁĄCZNIK II

Uchylone rozporządzenie i jego kolejne zmiany

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 245/2001
(Dz.U. L 35 z 6.2.2001, s. 18)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1093/2001
(Dz.U. L 150 z 6.6.2001, s. 17)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 52/2002
(Dz.U. L 10 z 12.1.2002, s. 10)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 651/2002
(Dz.U. L 101 z 17.4.2002, s. 3)

wyłącznie art. 1 ust. 2

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1401/2003
(Dz.U. L 199 z 7.8.2003, s. 3)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 873/2005
(Dz.U. L 146 z 10.6.2005, s. 3)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1913/2006
(Dz.U. L 365 z 21.12.2006, s. 52)

wyłącznie art. 24

ZAŁĄCZNIK III

Tabela Korelacji

Rozporządzenie (WE) nr 245/2001	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 1
Artykuł 2 wyrażenie wprowadzające	Artykuł 2 wyrażenie wprowadzające
Artykuł 2 tiret pierwsze	Artykuł 2 lit. a)
Artykuł 2 tiret drugie wyrażenie wprowadzające	—
Artykuł 2 tiret drugie lit. a)	Artykuł 2 lit. b)
Artykuł 2 tiret drugie lit. b)	Artykuł 2 lit. c)
Artykuł 2 tiret drugie lit. c)	Artykuł 2 lit. d)
Artykuł 3 ust. 1 akapit pierwszy wyrażenie wprowadzające	Artykuł 3 ust. 1 wyrażenie wprowadzające
Artykuł 3 ust. 1 akapit pierwszy lit. a)	Artykuł 3 ust. 1 lit. a)
Artykuł 3 ust. 1 akapit pierwszy lit. b) tiret pierwsze	Artykuł 3 ust. 1 lit. b) ppkt (i)
Artykuł 3 ust. 1 akapit pierwszy lit. b) tiret drugie	Artykuł 3 ust. 1 lit. b) ppkt (ii)
Artykuł 3 ust. 1 akapit pierwszy lit. b) tiret trzecie	Artykuł 3 ust. 1 lit. b) ppkt (iii)
Artykuł 3 ust. 1 akapit pierwszy lit. c)	Artykuł 3 ust. 1 lit. c)
Artykuł 3 ust. 1 akapit drugi	—
Artykuł 3 ust. 2 wyrażenie wprowadzające	Artykuł 3 ust. 2 wyrażenie wprowadzające
Artykuł 3 ust. 2 tiret pierwsze	Artykuł 3 ust. 2 lit. a)
Artykuł 3 ust. 2 tiret pierwsze lit. a)	Artykuł 3 ust. 2 lit. a) ppkt (i)
Artykuł 3 ust. 2 tiret pierwsze lit. b)	Artykuł 3 ust. 2 lit. a) ppkt (ii)
Artykuł 3 ust. 2 tiret pierwsze lit. c)	Artykuł 3 ust. 2 lit. a) ppkt (iii)
Artykuł 3 ust. 2 tiret drugie	Artykuł 3 ust. 2 lit. b)
Artykuł 3 ust. 2 tiret trzecie	Artykuł 3 ust. 2 lit. c)
Artykuł 3 ust. 2 tiret czwarte	Artykuł 3 ust. 2 lit. d)
Artykuł 3 ust. 3–6	Artykuł 3 ust. 3–6
Artykuł 4 wyrażenie wprowadzające	Artykuł 4 wyrażenie wprowadzające
Artykuł 4 lit. a)	Artykuł 4 lit. a)
Artykuł 4 lit. b) tiret pierwsze	Artykuł 4 lit. b) ppkt (i)
Artykuł 4 lit. b) tiret drugie	Artykuł 4 lit. b) ppkt (ii)
Artykuł 4 lit. b) tiret trzecie	Artykuł 4 lit. b) ppkt (iii)
Artykuł 4 lit. c) i d)	Artykuł 4 lit. c) i d)
Artykuł 5	Artykuł 5
Artykuł 6 ust. 1 akapit pierwszy wyrażenie wprowadzające	Artykuł 6 ust. 1 akapit pierwszy wyrażenie wprowadzające
Artykuł 6 ust. 1 akapit pierwszy tiret pierwsze	Artykuł 6 ust. 1 akapit pierwszy lit. a)
Artykuł 6 ust. 1 akapit pierwszy tiret drugie	Artykuł 6 ust. 1 akapit pierwszy lit. b)
Artykuł 6 ust. 1 akapit drugi	Artykuł 6 ust. 1 akapit drugi
Artykuł 6 ust. 1 akapit trzeci	Artykuł 6 ust. 1 akapit trzeci
Artykuł 6 ust. 2 i 3	Artykuł 6 ust. 2 i 3

Rozporządzenie (WE) nr 245/2001	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 7 ust. 1 wyrażenie wprowadzające	Artykuł 7 ust. 1 wyrażenie wprowadzające
Artykuł 7 ust. 1 tiret pierwsze	Artykuł 7 ust. 1 lit. a)
Artykuł 7 ust. 1 tiret drugie	Artykuł 7 ust. 1 lit. b)
Artykuł 7 ust. 2	Artykuł 7 ust. 2
Artykuł 8 ust. 1 wyrażenie wprowadzające	Artykuł 8 ust. 1 wyrażenie wprowadzające
Artykuł 8 ust. 1 tiret pierwsze	Artykuł 8 ust. 1 lit. a)
Artykuł 8 ust. 1 tiret drugie	Artykuł 8 ust. 1 lit. b)
Artykuł 8 ust. 2, 3 i 4	Artykuł 8 ust. 2, 3 i 4
Artykuł 9 ust. 1 i 2	Artykuł 9 ust. 1 i 2
Artykuł 9 ust. 3 akapit pierwszy wyrażenie wprowadzające	Artykuł 9 ust. 3 akapit pierwszy wyrażenie wprowadzające
Artykuł 9 ust. 3 akapit pierwszy tiret pierwsze	Artykuł 9 ust. 3 akapit pierwszy lit. a)
Artykuł 9 ust. 3 akapit pierwszy tiret drugie	Artykuł 9 ust. 3 akapit pierwszy lit. b)
Artykuł 9 ust. 3 akapit drugi	Artykuł 9 ust. 3 akapit drugi
Artykuł 10, 11 i 12	Artykuł 10, 11 i 12
Artykuł 13 ust. 1 akapit pierwszy wyrażenie wprowadzające	Artykuł 13 ust. 1 akapit pierwszy wyrażenie wprowadzające
Artykuł 13 ust. 1 akapit pierwszy tiret pierwsze	Artykuł 13 ust. 1 akapit pierwszy lit. a)
Artykuł 13 ust. 1 akapit pierwszy tiret drugie	Artykuł 13 ust. 1 akapit pierwszy lit. b)
Artykuł 13 ust. 1 akapit pierwszy tiret trzecie	Artykuł 13 ust. 1 akapit pierwszy lit. c)
Artykuł 13 ust. 1 akapit drugi	Artykuł 13 ust. 1 akapit drugi
Artykuł 13 ust. 2	Artykuł 13 ust. 2
Artykuł 13 ust. 3 akapit pierwszy wyrażenie wprowadzające	Artykuł 13 ust. 3 akapit pierwszy wyrażenie wprowadzające
Artykuł 13 ust. 3 akapit pierwszy tiret pierwsze	Artykuł 13 ust. 3 akapit pierwszy lit. a)
Artykuł 13 ust. 3 akapit pierwszy tiret drugie	Artykuł 13 ust. 3 akapit pierwszy lit. b)
Artykuł 13 ust. 3 akapit pierwszy tiret trzecie	Artykuł 13 ust. 3 akapit pierwszy lit. c)
Artykuł 13 ust. 3 akapit pierwszy tiret czwarte	Artykuł 13 ust. 3 akapit pierwszy lit. d)
Artykuł 13 ust. 3 akapity drugi i trzeci	Artykuł 13 ust. 3 akapity drugi i trzeci
Artykuł 14	Artykuł 14
Artykuł 15 ust. 1 i 2	Artykuł 15 ust. 1 i 2
Artykuł 15 ust. 3 wyrażenie wprowadzające	Artykuł 15 ust. 3 wyrażenie wprowadzające
Artykuł 15 ust. 3 lit. a) pkt 1	Artykuł 15 ust. 3 lit. a) ppkt (i)
Artykuł 15 ust. 3 lit. a) pkt 2	Artykuł 15 ust. 3 lit. a) ppkt (ii)
Artykuł 15 ust. 3 lit. a) pkt 3	Artykuł 15 ust. 3 lit. a) ppkt (iii)
Artykuł 15 ust. 3 lit. b)–f)	Artykuł 15 ust. 3 lit. b)–f)
Artykuł 15 ust. 4	Artykuł 15 ust. 4
Artykuł 16	Artykuł 16
Artykuł 17	—
Artykuł 17a ust. 1	Artykuł 17 ust. 1
Artykuł 17a ust. 2 akapit pierwszy	Artykuł 17 ust. 2 akapit pierwszy
Artykuł 17a ust. 2 akapit drugi wyrażenie wprowadzające	Artykuł 17 ust. 2 akapit drugi wyrażenie wprowadzające

Rozporządzenie (WE) nr 245/2001	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 17a ust. 2 akapit drugi tiret pierwsze	Artykuł 17 ust. 2 akapit drugi lit. a)
Artykuł 17a ust. 2 akapit drugi tiret drugie	Artykuł 17 ust. 2 akapit drugi lit. b)
Artykuł 17a ust. 2 akapit drugi tiret trzecie	Artykuł 17 ust. 2 akapit drugi lit. c)
Artykuł 17a ust. 2 akapit trzeci	Artykuł 17 ust. 2 akapit trzeci
Artykuł 17a ust. 2 akapit czwarty wyrażenie wprowadzające	Artykuł 17 ust. 2 akapit czwarty wyrażenie wprowadzające
Artykuł 17a ust. 2 akapit czwarty tiret pierwsze	Artykuł 17 ust. 2 akapit czwarty lit. a)
Artykuł 17a ust. 2 akapit czwarty tiret drugie	Artykuł 17 ust. 2 akapit czwarty lit. b)
Artykuł 17a ust. 2 akapit czwarty tiret trzecie	Artykuł 17 ust. 2 akapit czwarty lit. c)
Artykuł 17a ust. 3 i 4	Artykuł 17 ust. 3 i 4
Artykuł 18	—
—	Artykuł 18
Artykuł 19 akapit pierwszy	Artykuł 19
Artykuł 19 akapit drugi i trzeci	—
Załącznik	Załącznik I
—	Załącznik II i III

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 508/2008**z dnia 6 czerwca 2008 r.****w sprawie definicji ziarna łuskanego i ziarna perełkowanego zbóż, mającej zastosowanie przy przyznawaniu refundacji wywozowych****(Wersja skodyfikowana)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku)⁽¹⁾, w szczególności jego art. 170 akapit pierwszy w związku z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 821/68 z dnia 28 czerwca 1968 r. w sprawie definicji ziarna łuskanego i ziarna perełkowego zbóż, mającej zastosowanie do przyznawania refundacji wywozowych⁽²⁾ zostało kilkakrotnie znacząco zmienione⁽³⁾. W celu zapewnienia jego jasności i zrozumiałości należy je więc skodyfikować.
- (2) Refundacja wywozowa powinna uwzględniać jakoś produktu z przetworzonych zbóż, którego dotyczy ta refundacja, tak aby fundusze publiczne nie przyczyniały się do wywozu produktów gorszej jakości. Niezbędne jest zatem precyzyjne określenie i stosowanie we wszystkich państwach członkowskich definicji ziaren zbóż objętych refundacją przyznawaną w odniesieniu do „ziaren łuskanych” i „ziaren perełkowanych”.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 czerwca 2008 r.

- (3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Do celów przyznawania refundacji wywozowych, ziarnami łuskanymi i ziarnami perłowymi są ziarna o właściwościach określonych w załączniku I.

Artykuł 2

Rozporządzenie (EWG) nr 821/68 traci moc.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia należy odczytywać jako odesłania do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku III.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2008 r.

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 361/2008 (Dz.U. L 121 z 7.5.2008, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 149 z 29.6.1968, s. 46. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 39/2007 (Dz.U. L 11 z 18.1.2007, s. 11).

⁽³⁾ Zob. załącznik II.

ZAŁĄCZNIK I

A. DEFINICJE POJĘĆ „ZIARNO ŁUSKANE” (OBŁUSKANE LUB WYŁUSKANE) I „ZIARNO PEREŁKOWANE”**I. Pojęcie „ziarna łuskane” obejmuje ziarna obłuskane i wyłuskane**

1. Ziarna obłuskane:

ziarna zbóż z usuniętą większością owocni lub ziarna zbożowe bez przylistków (zob. wyjaśnienie do pozycji 10.03 zboża) z usuniętymi przylistkami pierwotnie przyczepionymi do owocni, na przykład jęczmień wąsaty, lub z przylistkami otulającymi owocnię tak mocno, że nie można ich usunąć poprzez młócenie lub w inny sposób, jak w przypadku owsa.

2. Ziarna wyłuskane:

ziarna (w przypadku jęczmienia z usuniętymi wypustkami), z których usunięto większą część owocni i pokrywy.

II. Pojęcie „ziarna perełkowane” obejmuje:

1) ziarna pierwszego gatunku:

a) ziarna odpowiadające następującej definicji:

perełkowane ziarna zbóż, głównie jęczmień, z których usunięto całość pokrywy, owocni i kielka oraz większą część pokrywy i warstwy aleuronowej, o jednolitej wielkości i zaokrąglonym kształcie; oraz

b) spełniające ponadto następujące wymogi:

(i) regularność ziaren:

— 75 % ziaren nie może przekraczać 20 % dm (*);

— 94 % ziaren dodanych stopniowo między 3 % a 97 % nie może przekraczać 30 % dm (*);

— 100 % ziaren nie może przekraczać maksymalnej wielkości 50 % dm (*);

(ii) określania regularności dokonuje się w drodze zastosowania analizy sitowej przy użyciu sit z okrągłymi otworami;

2) ziarna drugiego gatunku:

ziarna, które odpowiadają definicji podanej w pkt II. 1. lit. a).

B. ANALIZA SITOWA**I. Aparatura:**

1) zestaw sit z okrągłymi otworami (średnica 200 mm, średnica otworów 4.0–1.0 mm, w odstępach 0,25 mm);

2) urządzenie do przesiewania – przesiewanie należy wykonywać ręcznie; elementy pomocnicze do przesiewania (gumowe kostki o bokach 20 mm);

3) waga o dużej dokładności.

II. Procedura

Ogólnie, jęczmień perłowy przepuszcza się przez sześć różnych sit, zestaw sit jest zamknięty u góry i u dołu, sito z największymi otworami umieszcza się u góry, po przesiewaniu sita górne i dolne powinny być puste.

Dwie próbki jęczmienia perłowego o sprawdzonej wadze mieszczącej się w przedziale 50–100 gramów przesiewa się ręcznie przez przynajmniej pięć minut, przy użyciu gumowych kostek jako elementów pomocniczych przy przesiewaniu.

(*) dm = wartość środkowa, uzyskana z wykresu wyników analizy sitowej w punkcie, w którym 50 % produktu przeszło przez sito.

W celu dokonania przesiewu należy uchwycić zestaw sit, mniej więcej w poziomie, i potrząsać nim, 120 razy na minutę, przy czym ruch wykonywany przy każdym potrząśnięciu powinien wynosić około 70 mm. Ten ruch tam i z powrotem jest przerywany każdorazowo po upływie minuty potrójnym ruchem kołowym. Pozostałości po przesiewaniu zważone z dokładnością do 0,1 g wyraża się jako wartość procentową produktu przesianego, zważonego z dokładnością do liczby całkowitej, następnie należy obliczyć średnią.

Średnie wyrażone jako wartości procentowe pozostałości po przesiewaniu sumuje się, począwszy od wartości 0 %; w odniesieniu do pozostałości po przesiewaniu przez sita o największej średnicy otworów, uwzględnia się dodatkowe wartości procentowe Σ (%), odpowiadające osiom współrzędnych na papierze milimetrym oraz wielkości otworów sit zastosowanych do przesiewu, umieszczając wartości Σ (%) na osi rzędnych oraz wielkości rozmiarów otworów, wyrażone w mm, na osi odciętych.

Wykres, otrzymany w wyniku połączenia liniami prostymi punktów, przedstawia wartość środkową dm z dokładnością do jednej setnej mm wielkości otworu dla Σ (%) = 50.

ZAŁĄCZNIK II

Uchylone rozporządzenie i wykaz jego kolejnych zmian

Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 821/68	(Dz.U. L 149 z 29.6.1968, s. 46)
Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1634/71	(Dz.U. L 170 z 29.7.1971, s. 13)
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 39/2007	(Dz.U. L 11 z 18.1.2007, s. 11)

ZAŁĄCZNIK III

Tabela korelacji

Rozporządzenie (EWG) nr 821/68	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 1
—	Artykuł 2
Artykuł 2	Artykuł 3
Załącznik, Definicje pojęć „ziarno łuskane” (obluskane lub wyłuskane) i „ziarno perełkowane”	Załącznik I lit. A
Załącznik lit. A	Załącznik I lit. A.I
Załącznik lit. B.I.1	Załącznik I lit. A.II.1 lit. a)
Załącznik lit. B.I.2 akapit pierwszy lit. a), b) i c)	Załącznik I lit. A.II.1 lit. b) ppkt (i) tiret pierwsze, drugie i trzecie
Załącznik lit. B.I.2 akapit drugi	Załącznik I lit. A.II.1 lit. b) ppkt (ii)
Załącznik lit. B.I.2 akapit trzeci	Przypis (*)
Załącznik lit. B.II	Załącznik I lit. A.II.2
Załącznik, Analiza sitowa	Załącznik I lit. B
Załącznik, Aparatura, tiret pierwsze, drugie i trzecie	Załącznik I lit. B.I pkt 1, 2 i 3
Załącznik, Procedura	Załącznik lit. B.II
—	Załącznik II
—	Załącznik III

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 509/2008**z dnia 6 czerwca 2008 r.****ustalające ostateczną uzupełniającą ilość surowego cukru trzcinowego pochodzącego z państw AKP oraz Indii celem dostarczenia do rafinerii cukru na rok gospodarczy 2007/2008**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 29 ust. 4 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 29 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, że w latach gospodarczych 2006/2007, 2007/2008 i 2008/2009 i w celu zapewnienia odpowiednich dostaw do rafinerii wspólnotowych, zawieszają się stosowanie cel przywozowych nakładanych na uzupełniającą ilość surowego cukru trzcinowego pochodzącego z państw, o których mowa w załączniku VI do wymienionego rozporządzenia.
- (2) Wspomniane uzupełniające ilości oblicza się zgodnie z art. 19 rozporządzenia Komisji (WE) nr 950/2006 z dnia 28 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady przywozu i rafinacji produktów cukrowniczych w latach gospodarczych 2006/2007, 2007/2008 i 2008/2009 w ramach niektórych kontyngentów taryfowych i umów preferencyjnych ⁽²⁾ na podstawie wyczerpującej prognozy bilansu dostaw cukru surowego do Wspólnoty.
- (3) W odniesieniu do roku gospodarczego 2007/2008 bilans wskazuje na potrzebę przywozu uzupełniającej ilości surowego cukru trzcinowego do rafinacji wynoszącej 286 597 ton wyrażonej jako ekwiwalent cukru białego w celu zaspokojenia zapotrzebowania rafinerii wspólnotowych. Ta uzupełniająca ilość obejmuje szacunkową ocenę wniosków o pozwolenie na przywóz z ostatnich miesięcy roku gospodarczego 2007/2008 dotyczących przywozu, o którym mowa w art. 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1100/2006 z dnia 17 lipca 2006 r.

ustanawiającego szczegółowe zasady otwierania kontyngentów taryfowych na surowy cukier trzcinowy przeznaczony do rafinacji pochodzący z krajów najslabiej rozwiniętych oraz zarządzania tymi kontyngentami w latach gospodarczych 2006/2007, 2007/2008 oraz 2008/2009, a także szczegółowe zasady mające zastosowanie do przywozu produktów objętych pozycją taryfową 1701 pochodzących z krajów najslabiej rozwiniętych ⁽³⁾.

- (4) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1545/2007 z dnia 20 grudnia 2007 r. ustalającym uzupełniającą ilość surowego cukru trzcinowego pochodzącego z państw AKP oraz Indii celem dostarczenia do rafinerii cukru w okresie od dnia 1 października 2007 r. do dnia 30 września 2008 r. ⁽⁴⁾ oraz rozporządzeniu Komisji (WE) nr 97/2008 z dnia 1 lutego 2008 r. ustalającym uzupełniającą ilość surowego cukru trzcinowego pochodzącego z państw AKP oraz Indii celem dostarczenia do rafinerii cukru na rok gospodarczy 2007/2008 ⁽⁵⁾ ustalono już uzupełniające ilości wynoszące odpowiednio 80 000 ton i 120 000 ton. Należy zatem ustalić ostateczną uzupełniającą ilość cukru w wysokości 86 597 ton na rok gospodarczy 2007/2008.
- (5) Odpowiednie dostawy do rafinerii mogą być zagwarantowane jedynie wówczas, gdy będą przestrzegane tradycyjne porozumienia eksportowe między krajami beneficjentami. Z tego powodu konieczne jest dokonanie podziału pomiędzy kraje będące beneficjentami lub grupę krajów. Dla Indii otwiera się ograniczoną ilość 6 000 ton, co daje w przypadku Indii całkowitą ilość 20 000 ton na rok gospodarczy 2007/2008, uważaną z ekonomicznego punktu widzenia za ilość możliwą do przetransportowania. Pozostałe ilości powinny zostać ustalone dla państw AKP, które wspólnie postanowiły wprowadzić pomiędzy sobą procedury przydzielania ilości w celu zapewnienia odpowiednich dostaw do rafinerii cukru.
- (6) Przed przywozem tej uzupełniającej ilości cukru, rafinerie dokonują uzgodnień dotyczących dostaw i transportu z krajami beneficjentami i podmiotami gospodarczymi. Aby umożliwić przygotowanie się w odpowiednim czasie do ubiegania się o pozwolenia na przywóz, należy zapewnić wejście w życie niniejszego rozporządzenia w dniu jego publikacji.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1260/2007 (Dz.U. L 283 z 27.10.2007, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 371/2007 (Dz.U. L 92 z 3.4.2007, s. 6).

⁽³⁾ Dz.U. L 196 z 18.7.2006, s. 3.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 337 z 21.12.2007, s. 67.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 29 z 2.2.2008, s. 3.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Oprócz ilości określonych w rozporządzeniach (WE) nr 1545/2007 i (WE) nr 97/2008, na rok gospodarczy 2007/2008 ustala się ostateczną uzupełniającą ilość surowego cukru trzcinowego wynoszącą 86 597 ton wyrażoną jako ekwiwalent cukru białego:

- a) 80 597 ton wyrażonych jako cukier biały pochodzący z państw wymienionych w załączniku VI do rozporządzenia (WE) nr 318/2006, z wyjątkiem Indii;
- b) 6 000 ton wyrażonych jako cukier biały pochodzący z Indii.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 czerwca 2008 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 510/2008**z dnia 6 czerwca 2008 r.****zmieniające załącznik VI do rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 na rok gospodarczy 2008/2009**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku)⁽¹⁾, w szczególności jego art. 59 ust. 1 w związku z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik VI do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 ustala krajowe i regionalne kwoty na produkcję cukru, izoglukozy i syropu inulinowego. Należy dostosować te kwoty na rok gospodarczy 2008/2009.
- (2) Dostosowania wynikają z przydzielenia dodatkowych i uzupełniających kwot izoglukozy.
- (3) Możliwe przydzielenie w późniejszym terminie ewentualnych uzupełniających kwot izoglukozy na rok gospodarczy 2008/2009 na wnioski przedsiębiorstw zatwierdzonych we Włoszech, na Litwie i w Szwecji zostanie uwzględnione w następnym dostosowaniu kwot określonych w załączniku VI do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 przed końcem lutego 2009 r.

- (4) Dostosowania wynikają również z zastosowania art. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 320/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. ustanawiającego tymczasowy system restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego we Wspólnocie i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1290/2005 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej⁽²⁾, który przewiduje pomoc restrukturyzacyjną dla przedsiębiorstw, które zrzekają się przydzielonych im kwot i z zastosowania art. 4a ust. 4 wspomnianego rozporządzenia, który przewiduje definitywne zmniejszenie kwot przyznanych przedsiębiorstwom w przypadku złożenia przez plantatorów wniosków o pomoc restrukturyzacyjną. Należy zatem uwzględnić zrzeczenia się kwot lub ich zmniejszenia wynikające ze złożenia przez plantatorów wniosków w odniesieniu do roku gospodarczego 2008/2009 w ramach systemu restrukturyzacji.

- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik VI do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik VI do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 zastępuje się załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2 Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 czerwca 2008 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 361/2008 (Dz.U. L 121 z 7.5.2008, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, s. 42. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1261/2007 (Dz.U. L 283 z 27.10.2007, s. 8).

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK VI

KWOTY KRAJOWE I REGIONALNE
Począwszy od roku gospodarczego 2008/2009

(w tonach)

Państwa członkowskie lub regiony (1)	Cukier (2)	Izoglukoza (3)	Syrop inulinowy (4)
Belgia	676 235,0	114 580,2	0
Bułgaria	0	89 198,0	
Republika Czeska	372 459,3		
Dania	372 383,0		
Niemcy	2 898 255,7	56 638,2	
Irlandia	0		
Grecja	158 702,0	0	
Hiszpania	630 586,2	123 423,4	
Francja (kontynent)	2 956 786,7		0
Francuskie departamenty zamorskie	480 244,5		
Włochy	508 379,0	32 492,5	
Łotwa	0		
Litwa	90 252,0		
Węgry	105 420,0	220 265,8	
Niderlandy	804 888,0	0	0
Austria	351 027,4		
Polska	1 405 608,1	42 861,4	
Portugalia (kontynentalna)	0	12 500,0	
Autonomiczny Region Azorów	9 953,0		
Rumunia	104 688,8	15 879,0	
Słowenia	0		
Słowacja	112 319,5	68 094,5	
Finlandia	80 999,0	0	
Szwecja	293 186,0		
Zjednoczone Królestwo	1 056 474,0	43 591,6	
RAZEM	13 468 847,2	819 524,6	0"

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 7 kwietnia 2008 r.

w sprawie podpisania oraz tymczasowego stosowania Umowy między Wspólnotą Europejską a Rządem Australii dotyczącej pewnych aspektów usług lotniczych

(2008/420/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

- (3) Umowa powinna zostać podpisana i stosowana tymczasowo, z zastrzeżeniem jej zawarcia w późniejszym terminie,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 80 ust. 2 w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

uwzględniając wniosek Komisji,

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Wspólnoty podpisanie Umowy między Wspólnotą Europejską a Rządem Australii dotyczącej pewnych aspektów usług lotniczych, z zastrzeżeniem decyzji Rady w sprawie zawarcia tej umowy.

a także mając na uwadze, co następuje:

Tekst umowy jest załączony do niniejszej decyzji.

- (1) W dniu 5 czerwca 2003 r. Rada upoważniła Komisję do rozpoczęcia negocjacji z państwami trzecimi w sprawie zastąpienia pewnych postanowień obecnie obowiązujących umów dwustronnych umową wspólnotową.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania umowy w imieniu Wspólnoty, z zastrzeżeniem jej zawarcia.

- (2) Komisja wynegocjowała w imieniu Wspólnoty umowę z Rządem Australii dotyczącą pewnych aspektów usług lotniczych (zwana dalej „umową”) zgodnie z mechanizmami i wytycznymi zawartymi w Załączniku do decyzji Rady upoważniającej Komisję do rozpoczęcia negocjacji z państwami trzecimi w sprawie zastąpienia pewnych postanowień obecnie obowiązujących umów dwustronnych umową wspólnotową.

Artykuł 3

Do czasu wejścia w życie umowa jest stosowana tymczasowo od pierwszego dnia pierwszego miesiąca następującego po dniu, w którym Strony dokonały wzajemnej notyfikacji zakończenia niezbędnych w tym celu procedur.

Artykuł 4

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do dokonania notyfikacji przewidzianej w art. 7 ust. 2 umowy.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 7 kwietnia 2008 r.

W imieniu Rady
R. ŽERJAV
Przewodniczący

UMOWA**między Wspólnotą Europejską a Rządem Australii dotycząca pewnych aspektów usług lotniczych**

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

z jednej strony, oraz

RZĄD AUSTRALII

z drugiej strony,

(zwane dalej „Umawiającymi się Stronami”)

STWIERDZAJĄC, że Europejski Trybunał Sprawiedliwości uznał, że niektóre postanowienia dwustronnych umów zawartych przez kilka Państw Członkowskich z państwami trzecimi są niezgodne z prawem Wspólnoty Europejskiej,

STWIERDZAJĄC, że została zawarta pewna ilość dwustronnych umów dotyczących usług lotniczych między kilkoma Państwami Członkowskimi Wspólnoty Europejskiej a Australią, zawierających podobne postanowienia oraz że na Państwach Członkowskich ciąży zobowiązanie podejmowania wszelkich odpowiednich kroków mających na celu usunięcie niezgodności między takimi umowami a Traktatem WE,

STWIERDZAJĄC, że Wspólnota Europejska ma wyłączną kompetencję w zakresie szeregu aspektów, które mogą zostać włączone do dwustronnych umów dotyczących usług lotniczych między Państwami Członkowskimi Wspólnoty Europejskiej a państwami trzecimi,

STWIERDZAJĄC, że na mocy prawa Wspólnoty Europejskiej wspólnotowi przewoźnicy lotniczy ustanowieni w Państwie Członkowskim mają prawo do niedyskryminacyjnego dostępu do tras lotniczych między Państwami Członkowskimi Wspólnoty Europejskiej a państwami trzecimi,

UWZGLĘDNIAJĄC umowy między Wspólnotą Europejską a niektórymi państwami trzecimi, przewidujące dla obywateli tych państw trzecich możliwość nabywania prawa własności przewoźników lotniczych licencjonowanych zgodnie z prawem Wspólnoty Europejskiej,

UZNAJĄC, że spójność między prawem Wspólnoty Europejskiej a postanowieniami umów dwustronnych dotyczących usług lotniczych między Państwami Członkowskimi Wspólnoty Europejskiej a Australią będzie stanowić solidną podstawę prawną dla świadczenia usług lotniczych między Wspólnotą Europejską a Australią i zachowa kontynuację takich usług lotniczych,

STWIERDZAJĄC, że postanowienia dwustronnych umów dotyczących usług lotniczych między Państwami Członkowskimi Wspólnoty Europejskiej a Australią, które są zgodne z prawem Wspólnoty Europejskiej, nie muszą zostać zmienione lub zastąpione,

STWIERDZAJĄC, że w ramach niniejszej umowy celem Wspólnoty Europejskiej nie jest zwiększenie ogólnej wielkości przewozów lotniczych między Wspólnotą Europejską a Australią, ani naruszenie równowagi między wspólnotowymi przewoźnikami lotniczymi a przewoźnikami lotniczymi z Australii, ani zmiana wykładni odnoszących się do praw przewozowych postanowień obecnie obowiązujących umów dwustronnych dotyczących praw przewozowych,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1**Postanowienia ogólne**

1. Do celów niniejszej Umowy „Państwa Członkowskie” oznacza Państwa Członkowskie Wspólnoty Europejskiej; „Umawiająca się Strona” oznacza umawiającą się stronę niniejszej umowy; „strona” oznacza stronę odpowiedniej dwustronnej umowy dotyczącej usług lotniczych; „przewoźnik lotniczy” oznacza również przedsiębiorstwo lotnicze; „terytorium Wspólnoty Europejskiej” oznacza terytoria Państw Członkowskich, do których ma zastosowanie Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską.

2. Zawarte w każdej z umów wymienionych w załączniku I odniesienia do obywateli Państwa Członkowskiego będącego stroną takiej umowy są rozumiane jako odniesienia do obywateli Państw Członkowskich Wspólnoty Europejskiej.

3. Zawarte w każdej z umów wymienionych w załączniku I odniesienia do przewoźników lotniczych lub przedsiębiorstw lotniczych z Państwa Członkowskiego będącego stroną takiej umowy są rozumiane jako odniesienia do przewoźników lotniczych lub przedsiębiorstw lotniczych wyznaczonych przez to Państwo Członkowskie.

Artykuł 2**Wyznaczenie, upoważnienie i cofnięcie**

1. Postanowienia ust. 3 i 4 niniejszego artykułu zastępują odpowiednie postanowienia artykułów wymienionych odpowiednio w załączniku II lit. a) i b) w odniesieniu do, odpowiednio, wyznaczenia przez dane Państwo Członkowskie przewoźnika lotniczego, upoważnień i zezwoleń udzielonych mu przez Australię oraz odmowy, cofnięcia, zawieszenia lub ograniczenia upoważnień lub zezwoleń udzielonych przewoźnikowi lotniczemu.

2. Postanowienia ust. 3 i 4 niniejszego artykułu zastępują odpowiednio postanowienia artykułów wymienionych odpowiednio w załączniku II lit. a) i b) w odniesieniu do, odpowiednio, wyznaczenia przewoźnika lotniczego przez Australię, upoważnień i zezwoleń udzielonych mu przez dane Państwo Członkowskie oraz odmowy, cofnięcia, zawieszenia lub ograniczenia upoważnień lub zezwoleń udzielonych przewoźnikowi lotniczemu.

3. Po otrzymaniu takiego wyznaczenia i wniosków od wyznaczonego(-ych) przewoźnika(-ów) lotniczego(-ych) w wymaganej formie i w sposób wymagany dla zezwoleń eksploatacyjnych oraz dla zezwoleń technicznych, każda ze stron wydaje, z zastrzeżeniem ust. 4 i 5, właściwe upoważnienia i zezwolenia w najkrótszym przewidzianym przez procedury terminie, pod warunkiem, że:

a) w przypadku przewoźnika lotniczego wyznaczonego przez Państwo Członkowskie:

(i) przewoźnik lotniczy jest ustanowiony, zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską, na terytorium wyznaczającego Państwa Członkowskiego i posiada ważną licencję na prowadzenie działalności wydaną przez Państwo Członkowskie zgodnie z prawem Wspólnoty Europejskiej;

(ii) Państwo Członkowskie odpowiedzialne za wydanie certyfikatu przewoźnika lotniczego sprawuje i utrzymuje skuteczną kontrolę regulacyjną nad przewoźnikiem lotniczym, a właściwa władza lotnicza jest wyraźnie określona w wyznaczeniu;

(iii) przewoźnik lotniczy ma główne miejsce prowadzenia działalności na terytorium Państwa Członkowskiego, które wydało mu ważną licencję na prowadzenie działalności; oraz

(iv) przewoźnik lotniczy jest własnością, bezpośrednio lub poprzez udział większościowy, i pozostaje pod skuteczną kontrolą Państw Członkowskich lub obywateli Państw Członkowskich lub innych państw wymienionych w załączniku III lub obywateli tych innych państw;

b) w przypadku przewoźnika lotniczego wyznaczonego przez Australię:

(i) Australia sprawuje i utrzymuje skuteczną kontrolę regulacyjną nad przewoźnikiem lotniczym; oraz

(ii) przewoźnik lotniczy ma główne miejsce prowadzenia działalności w Australii.

4. Każda ze stron może odmówić, cofnąć, zawiesić lub ograniczyć zezwolenie eksploatacyjne lub zezwolenia techniczne wydane przewoźnikowi lotniczemu wyznaczonemu przez drugą Stronę, jeżeli:

a) w przypadku przewoźnika lotniczego wyznaczonego przez Państwo Członkowskie:

(i) przewoźnik lotniczy nie jest ustanowiony, zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską, na terytorium wyznaczającego Państwa Członkowskiego lub nie posiada ważnej licencji na prowadzenie działalności wydanej przez Państwo Członkowskie zgodnie z prawem Wspólnoty Europejskiej; lub

(ii) Państwo Członkowskie odpowiedzialne za wydanie certyfikatu przewoźnika lotniczego nie sprawuje ani nie utrzymuje skutecznej kontroli regulacyjnej nad przewoźnikiem lotniczym, lub właściwa władza lotnicza nie jest wyraźnie określona w wyznaczeniu; lub

(iii) przewoźnik lotniczy nie ma głównego miejsca prowadzenia działalności na terytorium Państwa Członkowskiego, które wydało mu licencję na prowadzenie działalności; lub

(iv) przewoźnik lotniczy nie stanowi własności, bezpośrednio lub poprzez udział większościowy, i nie pozostaje pod skuteczną kontrolą Państw Członkowskich lub obywateli Państw Członkowskich lub innych państw wymienionych w załączniku III lub obywateli tych innych państw; lub

(v) przewoźnik lotniczy otrzymał już zezwolenie eksploatacyjne zgodnie z dwustronną umową między Australią a innym Państwem Członkowskim, a Australia może wykazać, że wykonywanie praw przewozowych zgodnie z niniejszą Umową na trasie, która zawiera punkt znajdujący się na terytorium tego innego Państwa Członkowskiego, byłoby obejściem ograniczeń trzeciej lub czwartej lub piątej wolności lotniczej nałożonych przez wyżej wymienioną inną umowę; lub

(vi) przewoźnik lotniczy posiada certyfikat przewoźnika lotniczego wydany przez Państwo Członkowskie i nie istnieje dwustronna umowa dotycząca usług lotniczych między Australią a tym Państwem Członkowskim, a Australia może wykazać, że prawa przewozowe niezbędne do prowadzenia proponowanej działalności nie są wzajemnie dostępne dla wyznaczonego(-ych) przewoźnika(-ów) lotniczego(-ych) z Australii;

b) w przypadku przewoźnika lotniczego wyznaczonego przez Australię:

(i) Australia nie utrzymuje skutecznej kontroli regulacyjnej nad przewoźnikiem lotniczym; lub

(ii) przewoźnik lotniczy nie ma głównego miejsca prowadzenia działalności w Australii.

5. Wykonując swoje prawa na mocy ust. 4, i bez uszczerbku dla jej praw wynikających z ust. 4 lit. a) pkt (v) i (vi) niniejszego artykułu, Australia nie stosuje dyskryminacji między przewoźnikami lotniczymi z Państw Członkowskich ze względu na ich narodowość.

Artykuł 3**Prawa dotyczące kontroli regulacyjnej**

1. Postanowienia ust. 2 niniejszego artykułu uzupełniają artykuły wymienione w załączniku II lit. c).

2. Jeżeli Państwo Członkowskie (pierwsze Państwo Członkowskie) wyznaczyło przewoźnika lotniczego, nad którym kontrolę regulacyjną sprawuje i utrzymuje drugie Państwo Członkowskie, prawa Australii wynikające z postanowień dotyczących bezpieczeństwa zawartych w umowie między pierwszym Państwem Członkowskim, które wyznaczyło danego przewoźnika lotniczego, a Australią, mają w równym stopniu zastosowanie w stosunku do przyjmowania, wykonywania lub utrzymywania norm bezpieczeństwa przez to drugie Państwo Członkowskie oraz do zezwolenia eksploatacyjnego tego przewoźnika lotniczego.

Artykuł 4**Taryfy za przewóz wewnątrz Wspólnoty Europejskiej**

1. Postanowienia ust. 2 niniejszego artykułu uzupełniają artykuły wymienione w załączniku II lit. d).

2. Taryfy pobierane przez przewoźnika(-ów) lotniczego(-ych) wyznaczonego(-ych) przez Australię zgodnie z umową wymienioną w załączniku I zawierającą postanowienie wymienione w załączniku II lit. d) za przewóz w całości wewnątrz Wspólnoty Europejskiej podlegają prawu Wspólnoty Europejskiej.

Artykuł 5**Załączniki do Umowy**

Załączniki do niniejszej Umowy stanowią jej integralną część.

Artykuł 6**Zmiany lub poprawki**

Zmiany lub poprawki do niniejszej Umowy mogą zostać dokonane przez Umawiające się Strony w każdym czasie za ich obopólną zgodą.

Artykuł 7**Wejście w życie**

1. Niniejsza umowa wchodzi w życie po dokonaniu przez Umawiające się Strony wzajemnej pisemnej notyfikacji zakończenia ich wewnętrznych procedur niezbędnych do wejścia w życie umowy.

2. Nie naruszając ust. 1, Umawiające się Strony zgadzają się na tymczasowe stosowanie niniejszej Umowy od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu, w którym Umawiające się Strony dokonały wzajemnej notyfikacji zakończenia niezbędnych w tym celu procedur.

3. Umowy oraz inne ustalenia między Państwami Członkowskimi a Australią, które w dniu podpisania niniejszej Umowy nie weszły jeszcze w życie i nie są tymczasowo stosowane, są wymienione w załączniku I lit. b). Niniejszą Umowę stosuje się do wszystkich takich umów i ustaleń z dniem ich wejścia w życie lub rozpoczęcia tymczasowego stosowania.

Artykuł 8**Wygaśnięcie Umowy**

1. W przypadku wygaśnięcia umowy wymienionej w załączniku 1, wygasają jednocześnie wszystkie postanowienia niniejszej Umowy odwołujące się do danej umowy wymienionej w załączniku 1.

2. W przypadku wygaśnięcia wszystkich umów wymienionych w załączniku I, wygasa jednocześnie niniejsza Umowa.

W DOWÓD CZEGO niżej podpisani, należycie w tym celu umocowani, złożyli podpisy pod niniejszą Umową.

Sporządzono w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach w Brukseli, dnia dwudziestego dziewiątego kwietnia roku dwa tysiące ósmego w językach: angielskim, bułgarskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim i włoskim. W razie rozbieżności między wersjami językowymi pierwszeństwo ma wersja angielska.

За Европейската общност
 Por la Comunidad Europea
 Za Evropské společenství
 For Det Europæiske Fællesskab
 Für die Europäische Gemeinschaft
 Euroopa Ühenduse nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
 For the European Community
 Pour la Communauté européenne
 Per la Comunità europea
 Eiropas Kopienas vārdā
 Europos bendrijos vardu
 Az Európai Közösség részéről
 Ghall-Komunità Ewropea
 Voor de Europese Gemeenschap
 W imieniu Wspólnoty Europejskiej
 Pela Comunidade Europeia
 Pentru Comunitatea Europeană
 Za Európske spoločenstvo
 Za Evropsko skupnost
 Euroopan yhteisön puolesta
 För Europeiska gemenskapen

Matthew Punt

За правителството на Австралия
 Por el Gobierno de Australia
 Za vládu Austrálie
 For Australiens regering
 Für die Regierung Australiens
 Austraalia valitsuse nimel
 Για την Κυβέρνηση της Αυστραλίας
 For the Government of Australia
 Pour le gouvernement d'Australie
 Per il governo d'Australia
 Austrālijas valdības vārdā
 Australijos Vyriausybės vardu
 Ausztrália kormányra részéről
 Ghall-Gvern ta' l-Awstralja
 Voor de Regering van Australië
 W imieniu Rządu Australii
 Pelo Governo da Austrália
 Pentru Guvernul Australiei
 Za vládu Austrálie
 Za vlado Avstralije
 Australian hallituksen puolesta
 För Australiens regering

Alan Thomas,
 AMBASSADOR

ZAŁĄCZNIK I

Wykaz umów, o których mowa w art. 1 niniejszej Umowy

- a) Umowy dotyczące usług lotniczych między Związkiem Australijskim a Państwami Członkowskimi Wspólnoty Europejskiej, które w dniu podpisania niniejszej umowy były już zawarte, podpisane lub tymczasowo stosowane:
- Umowa między Rządem Federalnym Austrii a Rządem Związku Australijskiego dotycząca usług lotniczych, sporządzona w Wiedniu w dniu 22 marca 1967 r. (zwana dalej „Umową Australia-Austria”);

Uzupełniona protokołem ustaleń podpisanym w Wiedniu w dniu 25 marca 1999 r.
  - Umowa dotycząca usług lotniczych między Rządem Królestwa Danii a Rządem Australii parafowana w Canberze w dniu 16 października 1998 r. (zwana dalej „Projektem umowy Australia-Dania”);

Uzupełniona protokołem ustaleń w sprawie współpracy między państwami skandynawskimi w zakresie skandynawskiego systemu linii lotniczych (SAS – Scandinavian Airlines System) parafowanym w Canberze w dniu 16 października 1998 r.;

Uzupełniona uzgodnionym protokołem z dnia 16 października 1998 r.
  - Umowa między Rządem Republiki Finlandii a Rządem Związku Australijskiego dotycząca usług lotniczych parafowana w dniu 15 czerwca 1999 r. (zwana dalej „Projektem umowy Australia-Finlandia”);

Uzupełniona protokołem ustaleń podpisanym w Helsinkach w dniu 15 czerwca 1999 r.
  - Umowa między Rządem Związku Australijskiego a Rządem Republiki Francuskiej dotycząca transportu lotniczego, sporządzona w Canberze w dniu 13 kwietnia 1965 r. (zwana dalej „Umową Australia-Francja”);

Zmieniona wymianą listów podpisanych w Paryżu dnia 22 grudnia 1970 r. i 7 stycznia 1971 r.
  - Umowa między Republiką Federalną Niemiec a Związkiem Australijskim dotycząca transportu lotniczego, sporządzona w Bonn w dniu 22 maja 1957 r. (zwana dalej „Umową Australia-Niemcy”);

Odczytywana razem z protokołem ustaleń podpisanym w Canberze w dniu 12 czerwca 1998 r. oraz wymianą listów z dnia 17 września 1998 r. i 5 listopada 1998 r.
  - Umowa między Rządem Królestwa Grecji a Rządem Związku Australijskiego dotycząca usług lotniczych, sporządzona w Atenach w dniu 10 czerwca 1971 r., ze zmianami (zwana dalej „Umową Australia-Grecja”).
  - Umowa między Rządem Republiki Greckiej a Rządem Australii dotycząca usług lotniczych, parafowana w Atenach w dniu 11 listopada 1997 r. i załączona do protokołu ustaleń podpisanego w Atenach w dniu 11 listopada 1997 r. (zwana dalej „Projektem zmienionej umowy Australia-Grecja”).
  - Umowa dotycząca transportu lotniczego między Irlandią a Australią zawarta drogą wymiany not z dni 26 listopada 1957 r. i 30 grudnia 1957 r. (zwana dalej „Umową Australia-Irlandia”).
  - Umowa między Rządem Związku Australijskiego a Rządem Republiki Włoskiej dotycząca usług lotniczych, sporządzona w Rzymie w dniu 10 listopada 1960 r., ze zmianami (zwana dalej „Umową Australia-Włochy”).
  - Umowa między Rządem Australii a Rządem Wielkiego Księstwa Luksemburga dotycząca usług lotniczych, załączona do protokołu ustaleń sporządzonego w Luksemburgu w dniu 3 września 1997 r. (zwana dalej „Projektem umowy Australia-Luksemburg”).

- Umowa między Rządem Malty a Rządem Australii dotycząca usług lotniczych, sporządzona w Canberze w dniu 11 września 1996 r. (zwana dalej „Umową Australia-Malta”);
Uzupełniona wymianą listów w dniu 1 grudnia 2003 r.

  - Umowa między Rządem Królestwa Niderlandów a Rządem Związku Australijskiego dotycząca ustanowienia usług lotniczych, sporządzona w Canberze w dniu 25 września 1951 r. (zwana dalej „Umową Australia-Niderlandy”).

  - Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Australii o komunikacji lotniczej, sporządzona w Warszawie w dniu 28 kwietnia 2004 r. (zwana dalej „Umową Australia-Polska”).

  - Umowa dotycząca usług lotniczych między Rządem Królestwa Szwecji a Rządem Australii parafowana w Canberze w dniu 16 października 1998 r. (zwana dalej „Projektem umowy Australia-Szwecja”);
Uzupełniona protokołem ustaleń w sprawie współpracy między państwami skandynawskimi w zakresie skandynawskiego systemu linii lotniczych (SAS – Scandinavian Airlines System) parafowana w Canberze w dniu 16 października 1998 r.;
Uzupełniona Uzgodnionym Protokołem z dnia 16 października 1998 r.

  - Umowa między Rządem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej a Rządem Związku Australijskiego dotycząca usług lotniczych świadczonych pomiędzy i poza ich terytoriami, sporządzona w Londynie w dniu 7 lutego 1958 r., ze zmianami (zwana dalej „Umową Australia-Zjednoczone Królestwo”).
- b) Umowy dotyczące usług lotniczych i inne ustalenia parafowane lub podpisane między Związkiem Australijskim a Państwami Członkowskimi Wspólnoty Europejskiej, które w dniu podpisania niniejszej Umowy nie weszły jeszcze w życie ani nie były stosowane tymczasowo.
-

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz artykułów, które zawarte są w umowach wymienionych w załączniku 1 i o których mowa w art. 2-5 niniejszej Umowy

a) Wyznaczenie:

- Artykuł 4 Umowy Australia-Austria; (*)
- Artykuł 3 Projektu umowy Australia-Dania;
- Artykuł 3 Umowy Australia-Niemcy; (*)
- Artykuł 4 Umowy Australia-Grecja; (*)
- Artykuł 4 Projektu umowy Australia-Grecja; (*)
- Artykuł 3 Projektu umowy Australia-Luksemburg; (*)
- Artykuł 4 Umowy Australia-Irlandia; (*)
- Artykuł 4 Umowy Australia-Włochy; (*)
- Artykuł 4 Umowy Australia-Malta; (*)
- Artykuł 3 Umowy Australia-Niderlandy; (*)
- Artykuł 2 Umowy Australia-Polska;
- Artykuł 3 Projektu umowy Australia-Szwecja;
- Artykuł 3 Umowy Australia-Zjednoczone Królestwo.

b) Odmowa, cofnięcie, zawieszenie lub ograniczenie upoważnień lub zezwoleń:

- Artykuł 7 Umowy Australia-Austria; (*)
- Artykuł 4 Projektu umowy Australia-Dania;
- Artykuł 5 Projektu umowy Australia-Finlandia;
- Artykuł 8 Umowy Australia-Francja; (*)
- Artykuł 4 Umowy Australia-Niemcy; (*)
- Artykuł 5 Umowy Australia-Grecja; (*)
- Artykuł 5 Projektu umowy Australia-Grecja; (*)
- Artykuł 7 Umowy Australia-Irlandia; (*)
- Artykuł 5 Umowy Australia-Włochy; (*)
- Artykuł 4 Projektu umowy Australia-Luksemburg; (*)
- Artykuł 5 Umowy Australia-Malta; (*)
- Artykuł 6 Umowy Australia-Niderlandy; (*)

(*) Art. 2 ust. 2 niniejszej Umowy nie ma zastosowania do tych postanowień.

- Artykuł 2 Umowy Australia-Polska;
  - Artykuł 4 Projektu umowy Australia-Szwecja;
  - Artykuł 3 Umowy Australia-Zjednoczone Królestwo.
- c) Kontrola regulacyjna:
- Załącznik 4 do protokołu ustaleń między władzami lotniczymi Rządu Australii a Rządem Austrii, podpisanego w dniu 25 marca 1999 r. – stosowany tymczasowo w ramach umowy Australia-Austria;
  - Artykuł 17 Projektu umowy Australia-Dania;
  - Artykuł 8 Projektu umowy Australia-Finlandia;
  - Załącznik C do protokołu ustaleń między władzami lotniczymi Rządu Australii a Rządem Republiki Federalnej Niemiec, podpisanego w Canberze w dniu 12 czerwca 1998 r. – stosowany tymczasowo w ramach Umowy Australia-Niemcy;
  - Artykuł 8 Projektu umowy Australia-Grecja;
  - Artykuł 7 Projektu umowy Australia-Luksemburg;
  - Artykuł 8 Umowy Australia-Malta;
  - Załącznik C do Protokołu Ustaleń między władzami lotniczymi Rządu Australii a Rządem Królestwa Niderlandów, podpisanego w Hadze w dniu 4 września 1997 r. – stosowany tymczasowo w ramach umowy Australia-Niderlandy;
  - Artykuł 5 Umowy Australia-Polska;
  - Artykuł 17 Projektu umowy Australia-Szwecja.
- d) Taryfy za przewóz wewnątrz Wspólnoty Europejskiej:
- Artykuł 9 Umowy Australia-Austria;
  - Artykuł 13 Projektu umowy Australia-Dania;
  - Artykuł 14 Projektu umowy Australia-Finlandia;
  - Artykuł 10 Umowy Australia-Francja;
  - Załącznik E do protokołu ustaleń między władzami lotniczymi Rządu Australii a Rządem Republiki Federalnej Niemiec, podpisanego w Canberze w dniu 12 czerwca 1998 r. w związku z wymianą listów z dnia 17 września 1998 r. i 5 listopada 1998 r. – stosowany tymczasowo w ramach Umowy Australia-Niemcy;
  - Artykuł 9 Umowy Australia-Grecja;
  - Artykuł 14 Projektu umowy Australia-Grecja;

- Artykuł 9 Umowy Australia-Irlandia;
- Artykuł 9 Umowy Australia-Włochy;
- Artykuł 11 Projektu umowy Australia-Luksemburg;
- Artykuł 14 Umowy Australia-Malta;
- Sekcja IV Załącznika do Umowy Australia-Niderlandy;
- Artykuł 10 Umowy Australia-Polska;
- Artykuł 13 Projektu umowy Australia-Szwecja;
- Artykuł 7 Umowy Australia-Zjednoczone Królestwo.

ZAŁĄCZNIK III

Wykaz innych państw, o których mowa w art. 2 niniejszej Umowy

- a) Republika Islandii (na mocy Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym);
  - b) Księstwo Lichtensteinu (na mocy Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym);
  - c) Królestwo Norwegii (na mocy Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym);
  - d) Konfederacja Szwajcarska (na mocy Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego).
-

DECYZJA RADY

z dnia 5 czerwca 2008 r.

w sprawie stosowania w Konfederacji Szwajcarskiej przepisów dorobku prawnego Schengen dotyczących Systemu Informacyjnego Schengen

(2008/421/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Umowę zawartą przez Unię Europejską, Wspólnotę Europejską i Konfederację Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (zwaną dalej „Umową”) (¹), która została podpisana dnia 26 października 2004 r. (²) i weszła w życie dnia 1 marca 2008 r., (³) w szczególności jej art. 15 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 15 ust. 1 Umowy stanowi, że przepisy dorobku prawnego Schengen mają zastosowanie do Konfederacji Szwajcarskiej wyłącznie na podstawie stosownej decyzji Rady po stwierdzeniu, że warunki niezbędne do zastosowania tego dorobku zostały spełnione.

(2) Rada sprawdziła, czy Konfederacja Szwajcarska zapewnia odpowiednie poziomy ochrony danych, podejmując następujące kroki:

Konfederacji Szwajcarskiej przekazano kompleksowy kwestionariusz, a jej odpowiedzi zostały zarejestrowane; w Konfederacji Szwajcarskiej przeprowadzono także – zgodnie z obowiązującymi procedurami oceny Schengen przedstawionymi w decyzji Komitetu Wykonawczego ustanawiającej Stały Komitet ds. Oceny i Wprowadzania w Życie Dorobku Schengen (zwanego dalej „SCH/Com-ex (98) 26 def.”) (⁴) – wizytacje sprawdzające i oceniające w zakresie ochrony danych.

(3) W dniu 5 czerwca 2008 r. Rada stwierdziła, że Konfederacja Szwajcarska spełniła warunki w tym zakresie. Możliwe jest zatem ustalenie terminu, od którego można do niej stosować dorobek prawny Schengen dotyczący Systemu Informacyjnego Schengen (zwanego dalej „SIS”).

(4) Wejście w życie niniejszej decyzji powinno pozwolić na przekazywanie rzeczywistych danych SIS do Konfederacji Szwajcarskiej. Faktyczne wykorzystanie tych danych powinno umożliwić Radzie – dzięki obowiązującym procedurom oceny Schengen przedstawionym w SCH/Com-ex (98) 26 def. – sprawdzenie, czy stosowanie przepisów dorobku prawnego Schengen dotyczących SIS jest w Konfederacji Szwajcarskiej prawidłowe. Po przeprowadzeniu tych ocen Rada powinna podjąć decyzję o zniesieniu kontroli na wewnętrznych granicach z Konfederacją Szwajcarską.

(5) Umowa między Konfederacją Szwajcarską, Republiką Islandii i Królestwem Norwegii dotycząca wprowadzania w życie, stosowania i rozwoju dorobku prawnego Schengen i dotycząca kryteriów i metod ustalania państwa odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o azyl złożonego w Szwajcarii, Islandii lub Norwegii stanowi, że w zakresie wprowadzania w życie, stosowania i rozwoju dorobku prawnego Schengen zaczyna ona obowiązywać w tym samym dniu, w którym zaczyna obowiązywać Umowa.

(6) Rada powinna podjąć osobną decyzję, w której wyznaczona zostanie data zniesienia kontroli osób na granicach wewnętrznych. Do dnia zniesienia kontroli określonej w tej decyzji należy wprowadzić pewne ograniczenia w korzystaniu z SIS,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

1. Przepisy dorobku prawnego Schengen dotyczące SIS, wymienione w załączniku I, mają zastosowanie do Konfederacji Szwajcarskiej w jej stosunkach z Królestwem Belgii, Republiką Czeską, Królestwem Danii, Republiką Federalną Niemiec, Republiką Estońską, Republiką Grecką, Królestwem Hiszpanii, Republiką Francuską, Republiką Włoską, Republiką Łotewską, Republiką Litewską, Wielkim Księstwem Luksemburga, Republiką Węgierską, Republiką Malty, Królestwem Niderlandów, Republiką Austrii, Rzeczpospolitą Polską, Republiką Portugalską, Republiką Słowenii, Republiką Słowacką, Republiką Finlandii i Królestwem Szwecji od dnia 14 sierpnia 2008 r.

(¹) Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

(²) Decyzja Rady 2004/849/WE (Dz.U. L 368 z 15.12.2004, s. 26) i 2004/860/WE (Dz.U. L 370 z 17.12.2004, s. 78).

(³) Decyzja Rady 2008/146/WE (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1) i 2008/149/WSiSW (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 50).

(⁴) Dz.U. L 239 z 22.9.2000, s. 138.

2. Przepisy dorobku prawnego Schengen dotyczące SIS, wymienione w załączniku II, mają zastosowanie do Konfederacji Szwajcarskiej w jej stosunkach z Królestwem Belgii, Republiką Czeską, Królestwem Danii, Republiką Federalną Niemiec, Republiką Estońską, Republiką Grecką, Królestwem Hiszpanii, Republiką Francuską, Republiką Włoską, Republiką Łotewską, Republiką Litewską, Wielkim Księstwem Luksemburga, Republiką Węgierską, Republiką Malty, Królestwem Niderlandów, Republiką Austrii, Rzeczpospolitą Polską, Republiką Portugalską, Republiką Słowenii, Republiką Słowacką, Republiką Finlandii i Królestwem Szwecji od daty przewidzianej w tych przepisach.

3. Od dnia 9 czerwca 2008 r. Konfederacji Szwajcarskiej można przekazywać rzeczywiste dane SIS.

Od dnia 14 sierpnia 2008 r. Konfederacja Szwajcarska będzie mogła wprowadzać dane do systemu SIS i wykorzystywać dane SIS, z zastrzeżeniem ust. 4.

4. Do dnia zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych z Konfederacją Szwajcarską państwo to:

a) nie jest zobowiązane do wydania decyzji o odmowie wjazdu na swoje terytorium obywatelom państw trzecich, wobec

których państwo członkowskie dokonało wpisu do SIS do celów odmowy wjazdu ani nie jest zobowiązane do wydania tych obywateli;

b) powstrzymuje się od wprowadzania danych objętych przepisami art. 96 Konwencji wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 roku między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluxu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach (zwanej dalej „konwencją z Schengen”) (1).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 5 czerwca 2008 r.

W imieniu Rady

D. MATE

Przewodniczący

---

(1) Dz.U. L 239 z 22.9.2000, s. 19. Konwencja ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 381 z 28.12.2006, s. 4).

ZAŁĄCZNIK I

Wykaz przepisów dorobku prawnego Schengen dotyczących systemu SIS, które mają mieć zastosowanie do Konfederacji Szwajcarskiej

1. W odniesieniu do postanowień konwencji z Schengen:

artykuł 64 i art. 92–119 konwencji z Schengen.

2. Inne przepisy dotyczące SIS:

a) w odniesieniu do przepisów następującej decyzji Komitetu Wykonawczego ustanowionego na mocy konwencji z Schengen:

decyzja Komitetu Wykonawczego z dnia 15 grudnia 1997 r. zmieniająca rozporządzenie finansowe w sprawie systemu C.SIS (SCH/Com-ex (97)35) ⁽¹⁾;

b) w odniesieniu do przepisów następującej deklaracji Komitetu Wykonawczego ustanowionego na mocy konwencji z Schengen:

deklaracja Komitetu Wykonawczego z dnia 18 kwietnia 1996 r. w sprawie definicji cudzoziemca (SCH/Com-ex (96) decl. 5) ⁽²⁾;

c) inne instrumenty:

(i) dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych ⁽³⁾ w zakresie, w jakim ma zastosowanie do przetwarzania danych w ramach SIS;

(ii) decyzja Rady 2000/265/WE z dnia 27 marca 2000 r. w sprawie ustanowienia rozporządzenia finansowego regulującego aspekty budżetowe zarządzania, przez zastępcę sekretarza generalnego Rady, umowami zawartymi przez niego, w imieniu niektórych państw członkowskich, dotyczącymi zainstalowania i funkcjonowania infrastruktury łączności dla środowiska Schengen, „Sisnet” ⁽⁴⁾;

(iii) rozporządzenie Rady (WE) nr 2424/2001 z dnia 6 grudnia 2001 r. w sprawie rozwoju Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) ⁽⁵⁾;

(iv) decyzja Rady 2001/886/WSiSW z dnia 6 grudnia 2001 r. w sprawie rozwoju Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) ⁽⁶⁾;

(v) podręcznik SIRENE ⁽⁷⁾;

(vi) rozporządzenie Rady (WE) nr 871/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. dotyczące wprowadzenia niektórych nowych funkcji Systemu Informacyjnego Schengen, włączając walkę z terroryzmem ⁽⁸⁾; oraz wszelkie kolejne decyzje w sprawie daty zastosowania tych funkcji;

(vii) decyzja Rady 2005/211/WSiSW z dnia 24 lutego 2005 r. dotycząca wprowadzenia kilku nowych funkcji, w tym związanych z walką z terroryzmem, do Systemu Informacyjnego Schengen ⁽⁹⁾, oraz wszelkie kolejne decyzje w sprawie daty zastosowania tych funkcji;

(viii) rozporządzenie (WE) nr 1160/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 lipca 2005 r. zmieniające Konwencję wykonawczą do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, w zakresie dostępu służb odpowiedzialnych w państwach członkowskich za wydawanie świadectw rejestracji pojazdów do Systemu Informacyjnego Schengen ⁽¹⁰⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 239 z 22.9.2000, s. 444. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2008/328/WE (Dz.U. L 113 z 25.4.2008, s. 21).

⁽²⁾ Dz.U. L 239 z 22.9.2000, s. 458.

⁽³⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, s. 1).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 85 z 6.4.2000, s. 12. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2008/319/WE (Dz.U. L 109 z 19.4.2008, s. 30).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 328 z 13.12.2001, s. 4. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1988/2006 (Dz.U. L 411 z 30.12.2006, s. 1).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 328 z 13.12.2001, s. 1. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją Rady 2006/1007/WSiSW (Dz.U. L 411 z 30.12.2006, s. 78).

⁽⁷⁾ Części podręcznika SIRENE zostały opublikowane w Dz.U. C 38 z 17.2.2003, s. 1. Podręcznik został zmieniony decyzjami Komisji 2008/333/WE (Dz.U. L 123 z 8.5.2008, s. 1) oraz 2008/334/WSiSW (Dz.U. L 123 z 8.5.2008, s. 39).

⁽⁸⁾ Dz.U. L 162 z 30.4.2004, s. 29.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 68 z 15.3.2005, s. 44.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 191 z 22.7.2005, s. 18.

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz przepisów dorobku prawnego Schengen dotyczących SIS, które mają mieć zastosowanie do Konfederacji Szwajcarskiej od dnia przewidzianego w tych przepisach:

1. Rozporządzenie (WE) nr 1986/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie dostępu służb odpowiedzialnych w państwach członkowskich za wydawanie świadectw rejestracji pojazdów do Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) ⁽¹⁾.
2. Rozporządzenie (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) ⁽²⁾.
3. Decyzja Rady 2007/533/WSiSW z dnia 12 czerwca 2007 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 381 z 28.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 381 z 28.12.2006, s. 4.

⁽³⁾ Dz.U. L 205 z 7.8.2007, s. 63.

DECYZJA RADY

z dnia 5 czerwca 2008 r.

w sprawie zniesienia klauzuli tajności niektórych części podręcznika SIRENE przyjętego przez Komitet Wykonawczy ustanowiony na mocy przepisów art. 132 Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. („Konwencji z Schengen z 1990 r.”)

(2008/422/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 207 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy decyzji 2003/19/WE z dnia 14 października 2002 r. w sprawie odtajnienia niektórych części podręcznika SIRENE przyjętego przez Komitet Wykonawczy ustanowiony przez Konwencję wykonawczą do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. ⁽¹⁾ Rada zniósła klauzulę tajności niektórych części podręcznika SIRENE i obniżyła poziom tajności sekcji 2.3 tego podręcznika oraz jego załączników 1, 2, 3, 4, 5 i 6 do poziomu „Restreint UE”.
- (2) Ostatnia wersja podręcznika SIRENE przedstawiona w decyzjach Komisji 2006/757/WE ⁽²⁾ i 2006/758/WE ⁽³⁾ z dnia 22 września 2006 r. w sprawie zmiany podręcznika SIRENE nie zawiera przepisu będącego odpowiednikiem sekcji 2.3, jaka istniała w chwili przyjmowania decyzji 2003/19/WE.
- (3) Na mocy decyzji 2007/473/WE z dnia 25 czerwca 2007 r. w sprawie zniesienia klauzuli niejawności dotyczącej niektórych części podręcznika SIRENE przyjętego przez Komitet Wykonawczy ustanowiony na mocy Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. ⁽⁴⁾ Rada zniósła klauzulę tajności w odniesieniu do załączników 2 i 5 do podręcznika SIRENE.

(4) Rada uważa obecnie, że stosowne jest zniesienie klauzuli tajności innych części podręcznika SIRENE.

(5) Klauzula tajności załączników 1, 3 i 6 powinna zostać utrzymana na poziomie „Restreint UE”,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Znosi się klauzulę tajności w odniesieniu do załącznika 4 do podręcznika SIRENE.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 5 czerwca 2008 r.

W imieniu Rady
D. MATE
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 8 z 14.1.2003, s. 34.

⁽²⁾ Dz.U. L 317 z 16.11.2006, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 317 z 16.11.2006, s. 41.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 179 z 7.7.2007, s. 52.

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 8 maja 2008 r.

ustanawiająca nowy termin składania dokumentacji dotyczącej niektórych substancji, które mają zostać zbadane w ramach 10-letniego programu pracy, o którym mowa w art. 16 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady

(notyfikowana jako dokument nr C(2008) 1736)

(2008/423/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1451/2007 z dnia 4 grudnia 2007 r. w sprawie drugiej fazy 10-letniego programu pracy, o którym mowa w art. 16 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 12 ust. 3 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1451/2007 ustanawia wykaz substancji czynnych, które mają zostać poddane ocenie w celu ich ewentualnego włączenia do załącznika I, IA lub IB do dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾.
- (2) W przypadku szeregu kombinacji substancji lub rodzajów produktów zawartych w tym wykazie albo wszyscy uczestnicy wycofali się, albo dane państwo członkowskie wyznaczone do dokonania oceny nie otrzymało dokumentacji w terminach określonych w art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1451/2007.
- (3) Zatem na mocy art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1451/2007 Komisja dokonała stosownego powiadomienia państw członkowskich. Dnia 22 czerwca 2007 r. informacja ta została również ogłoszona w formie elektronicznej.

(4) W okresie trzech miesięcy od ogłoszenia tej informacji w formie elektronicznej niektóre osoby wyraziły zainteresowanie przejściem roli uczestnika w odniesieniu do niektórych substancji i rodzajów produktów zgodnie z art. 12 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1451/2007.

(5) Należy zatem ustanowić nowy termin składania dokumentacji dotyczącej tych substancji i rodzajów produktów.

(6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Produktów Biobójczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Nowy termin składania dokumentacji dotyczącej substancji i rodzajów produktów wymienionych w załączniku upływa dnia 30 czerwca 2009 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 maja 2008 r.

W imieniu Komisji

Stavros DIMAS

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 325 z 11.12.2007, s. 3.

⁽²⁾ Dz.U. L 123 z 24.4.1998, s. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2008/31/WE (Dz.U. L 81 z 20.3.2008, s. 57).

ZAŁĄCZNIK

Substancje i rodzaje produktów, dla których nowy termin składania dokumentacji upływa dnia 30 czerwca 2009 r.

Nazwa	Numer WE	Numer CAS	Rodzaj produktu
Formaldehyd	200-001-8	50-00-0	1
Formaldehyd	200-001-8	50-00-0	2
Formaldehyd	200-001-8	50-00-0	3
Formaldehyd	200-001-8	50-00-0	4
Formaldehyd	200-001-8	50-00-0	5
Formaldehyd	200-001-8	50-00-0	6
Mieszanina cis- i trans-p-mentan-3,8-diolu/Citriodiol	255-953-7	42822-86-6	19
Ditlenek krzemu/Ziemia okrzemkowa	Środek ochrony roślin	61790-53-2	18

DECYZJA KOMISJI**z dnia 6 czerwca 2008****w sprawie środków ochronnych odnoszących się do wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H7
w Zjednoczonym Królestwie***(notyfikowana jako dokument nr C(2008) 2666)***(Jedynie tekst w języku angielskim jest autentyczny)**

(2008/424/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

w gospodarstwie drobiarskim położonym na terytorium tego państwa oraz niezwłocznie wprowadziło stosowne środki w ramach dyrektywy 2005/94/WE, w tym ustanowiło obszary zapowietrzzone i zagrożone.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 4,

- (3) Komisja we współpracy ze Zjednoczonym Królestwem zbadała te środki i z zadowoleniem stwierdziła, że granice obszarów wyznaczone przez właściwy organ w tym państwie członkowskim znajdują się w wystarczającej odległości od faktycznego miejsca wystąpienia potwierdzonego ogniska choroby.

uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽²⁾, w szczególności jej art. 10 ust. 4,

- (4) Aby zapobiec jakimkolwiek zbędnym zakłóceniom handlu wewnątrzwspólnotowego i uniknąć ryzyka wprowadzenia przez kraje trzecie nieuzasadnionych barier w handlu, należy niezwłocznie opisać na poziomie wspólnotowym wspomniane obszary w Zjednoczonym Królestwie.

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Rady 2005/94/WE z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania grypy ptaków i uchylająca dyrektywę 92/40/EWG ⁽³⁾ określa pewne środki zapobiegawcze dotyczące nadzoru i wczesnego wykrywania ptasiej grypy oraz minimalne środki zwalczania, które należy stosować w przypadku wystąpienia ogniska tej choroby u drobiu lub innych ptaków żyjących w niewoli. We wspomnianej dyrektywie przewiduje się ustanowienie obszarów zapowietrzonych i obszarów zagrożonych w przypadku wystąpienia ogniska wysoce zjadliwej grypy ptaków.

- (5) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

- (2) W dniu 4 czerwca 2008 r. Zjednoczone Królestwo powiadomiło Komisję o wystąpieniu potwierdzonego ogniska wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H7

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejsza decyzja dotyczy obszarów zapowietrzonych i zagrożonych ustanowionych przez właściwy organ w Zjednoczonym Królestwie w następstwie potwierdzenia ogniska wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H7 w gospodarstwie drobiarskim w hrabstwie Oxfordshire, zgłoszonego Komisji przez to państwo członkowskie w dniu 4 czerwca 2008 r.

⁽¹⁾ Dz.U L 395 z 30.12.1989, s. 13. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 157 z 30.4.2004, s. 33). Wersja sprostowana (Dz.U. L 195 z 2.6.2004, s. 12).

⁽²⁾ Dz.U L 224 z 18.8.1990, s. 29. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2002/33/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U L 315 z 19.11.2002, s. 14).

⁽³⁾ Dz.U L 10 z 14.1.2006, s. 16.

Zjednoczone Królestwo gwarantuje, że obszary zapowietrzzone i zagrożone ustanowione zgodnie z art. 16 ust. 1 dyrektywy 2005/94/WE obejmują co najmniej obszary określone w części A i części B załącznika do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 28 czerwca 2008 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 czerwca 2008 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

CZĘŚĆ A

Obszar zapowietrzony, o którym mowa w art. 1

ISO Kod ISO kraju	Państwo członkowskie	Kod (jeżeli jest znany)	Nazwa
UK	Zjednoczone Królestwo	00201	Obszar obejmujący część hrabstw Oxfordshire i Warwickshire znajdującą się na granicy i w obrębie okręgu o promieniu 3,215 km od punktu o współrzędnych SP36412 42196 (*) w układzie odniesienia.

(*) Jako układ odniesienia zastosowano Ordnance Survey Landranger 1:50 000 series.

CZĘŚĆ B

Obszar zagrożony, o którym mowa w art. 1

ISO Kod ISO kraju	Państwo członkowskie	Kod (jeżeli jest znany)	Nazwa
UK	Zjednoczone Królestwo	00201	Obszar obejmujący część hrabstw Oxfordshire i Warwickshire znajdującą się na granicy i w obrębie okręgu o promieniu 10,215 km od punktu o współrzędnych SP36412 42196 (*) w układzie odniesienia.

(*) Jako układ odniesienia zastosowano Ordnance Survey Landranger 1:50 000 series.